

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/1336

af 25. september 2020

om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

- (1) Den 30. juli 2019 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af visse former for polyvinylalkohol (»PVA«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina« eller »det pågældende land«) på grundlag af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Undersøgelsen blev indledt af Kommissionen som følge af en klage, der blev indgivet den 19. juni 2019 af Kuraray Europe GmbH (»klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for over 60 % af den samlede EU-produktion af PVA. Klagen indeholdt tilstrækkelige beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade til at berettige indledningen af undersøgelsen.

1.2. Interesserede parter

- (3) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Desuden underrettede Kommissionen specifikt klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, myndighederne i Kina samt kendte importører og brugere om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.
- (4) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og til at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Alle interesserede parter, der anmodede om det, fik lejlighed til at blive hørt.

1.3. Bemærkninger til indledningen af proceduren

- (5) Efter indledningen af undersøgelsen fremførte flere brugere af den pågældende vare, at det ikkefortrolige sammendrag af oplysningerne i den ikkefortrolige udgave af klagen ikke var tilstrækkeligt detaljeret eller var ufuldstændigt og derfor ikke gav mulighed for en rimelig forståelse af indholdet af de fortrolige oplysninger.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 256 af 30.7.2019, s. 4.

- (6) Kommissionen var af den opfattelse, at den ikkefortrolige udgave af klagen, der var tilgængelig for interesserede parter, indeholdt alle de væsentlige beviser og ikkefortrolige sammendrag af de oplysninger, der var fremlagt og indrømmet fortrolig behandling, således at de interesserede parter kunne udøve deres ret til forsvar under proceduren.
- (7) Grundforordningens artikel 19 og artikel 6, stk. 5, i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel giver mulighed for at beskytte fortrolige oplysninger under omstændigheder, hvor videregivelsen af disse oplysninger ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der meddeler oplysningerne, eller for en person, som den pågældende person har fået oplysningerne fra.
- (8) De oplysninger, der blev fremlagt under fortrolig behandling, falder ind under disse kategorier. Under alle omstændigheder fremlagde klageren sammendrag af indholdet af de fortrolige dele af klagen og de relevante intervaller af numeriske data. Kommissionen efterprøvede disse dokumenter inden indledningen af undersøgelsen. Den konkluderede, at de opfyldte bestemmelserne i artikel 19 og gav mulighed for en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold.
- (9) Påstanden blev derfor afvist.
- (10) En interesseret part hævdede, at klagen indgår i klagerens strategi for at styrke sit monopol på EU-markedet ved bevidst at reducere salgsmængden og hæve priserne.
- (11) De oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, viste, at der ikke var tegn på nogen konkurrencebegrænsende praksis fra EU-erhvervsgrenens side. Tværtimod blev der indsamlet specifikke beviser, såsom kommercielle tilbud og e-mailudvekslinger, som bevis for, at erhvervsgrenen er i stand til og villig til at levere til enhver bruger af den pågældende vare.
- (12) Klageren selv havde en markedsandel på [25 %-30 %] af det frie marked i Unionen i undersøgelsesperioden, hvilket er langt under den andel, der gør det muligt at udøve nogen form for dominerende markedsposition.
- (13) Hvad angår den påståede strategi med henblik på at reducere mængderne og øge priserne, viste undersøgelsen, at klageren i første omgang forsøgte at forbedre sine stordriftsfordele ved at øge produktionen og investeringerne for at reducere enhedsproduktionsomkostningerne. Desuden forsøgte klageren at følge de kinesiske dumpingpriser gennem sit eget pristryk for at bevare sin markedsandel. Denne strategi gjorde det faktisk muligt for klageren at bevare sin markedsandel, men pressede den til betydelige tab. Som forklaret i betragtning 528 var klageren således tvunget til at opgive sine forsøg på at bevare markedsandelen i forhold til importen fra Kina og koncentrerede derfor sit salg på dyrere kvaliteter, hvorpå der stadig kunne opnås fortjenstgivende salg, om end med et tilsvarende betydeligt tab af markedsandele.
- (14) Denne påstand blev derfor afvist.
- (15) Efter indledningen af undersøgelsen hævdede en EU-producent, Wacker Chemie AG, at vurderingen i klagen af den kinesiske overkapacitet var unøjagtig, og fremlagde sit eget skøn.
- (16) Skønnet over den kinesiske overkapacitet i klagen var baseret på en objektiv og etableret kilde, IHS Chemical Economics Handbook. Selv om det med rette kan antages, at der foreligger forskellige skøn over udbud og efterspørgsel på det kinesiske marked, fandt Kommissionen, at vurderingen i klagen opfyldte kriterierne for tilstrækkelig nøjagtighed og pålidelighed for så vidt angår umiddelbare beviser. Denne påstand blev derfor afvist.
- (17) Wacker Chemie AG fremsatte også bemærkninger til metoden til beregning af dumpingmargener i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, idet virksomheden gjorde gældende, at anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ville være uforenelig med WTO, og at der ikke var bevis for, at der forelå en fordrejning af omkostningerne. Spørgsmålene vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger og anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, behandles i afsnit 3.1.1.
- (18) Efter indledningen af undersøgelsen hævdede Wacker Chemie AG også, at klagerens skøn over dumpingmargenen og den normale værdi var ukorrekt, da de kinesiske producenter var vertikalt integrerede og ikke købte vinylacetatmonomer (VAM) til deres produktion.

- (19) Klagen påviste fordrejninger for en række råmaterialer, der kan anvendes til produktion af VAM, afhængigt af produktionsmetoden. Disse råmaterialer anvendes også, hvis producenterne er vertikalt integrerede og ikke køber VAM fra andre virksomheder, og fordrejningerne af disse råmaterialer er således relevante for beregningen af den normale værdi. Det skal også bemærkes, at beregningen af den normale værdi i klagen er tilstrækkeligt bevis for dumping, og at den normale værdi blev fastsat i forbindelse med undersøgelsen på grundlag af kontrollerede oplysninger fra de samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter. Påstanden blev derfor afvist.
- (20) Ved indledningen af undersøgelsen hævdede Wacker og Carbochem, at Kommissionen anvendte et varekontrolnummersystem, der ikke korrekt sikrede prisernes sammenlignelighed. Denne påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger af Wacker, Carbochem, Gamma Chimica, FAR Polymer og Ahlstrom-Munksjö.
- (21) Wacker hævdede, at varekontrolnummeret havde for store intervaller for viskositet, hydrolyse og methanolindhold og ikke tog hensyn til partikelstørrelsen og pH-værdien. Carbochem, Gamma Chimica og FAR Polymer gjorde gældende, at varekontrolnummeret ikke tog hensyn til molekylvægten, mens Ahlstrom-Munksjö fremførte, at intervallet for askeindhold var for bredt.
- (22) Kommissionen var uenig i, at der er et problem med varekontrolnummerstrukturen. Varekontrolnumrene indeholdt de grundlæggende og væsentlige egenskaber ved den pågældende vare, der generelt er defineret af de vigtigste elementer, der indgår i varekontrolnummeret (dvs. viskositet, hydrolyse, aske- og methanolindhold). Disse parametre er vigtige for alle PVA-kvaliteter og anses for at være industristandarder for alle anvendelsesformål for den pågældende vare. Selv om det kan være rigtigt, at visse egenskaber, som ikke forekommer i varekontrolnummeret, kan være relevante for visse anvendelsesformål, er disse brugerspecifikke (og ikke varespecifikke).
- (23) Argumentet blev derfor afvist.

1.4. Stikprøveudtagning

- (24) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

1.4.1. Stikprøveudtagning af EU-producenter

- (25) Kommissionen anførte i sin indledningsmeddelelse, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af den indberettede produktionsmængde af samme vare i Unionen. Stikprøven bestod af tre EU-producenter. De stikprøveudtagne EU-producenter tegnede sig for ca. 90 % af den samlede EU-produktion af samme vare. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve.
- (26) En part udtrykte forbehold over for medtagelsen i stikprøven af en producent, Wacker Chemie AG, der udelukkende fremstiller den pågældende vare til bunden anvendelse. Efter partens opfattelse kunne medtagelsen af Wacker i stikprøven potentielt fordreje skadesanalysen, da den pågældende virksomhed ikke har noget salg på det frie marked.
- (27) Kommissionen noterede sig også situationen for en af de stikprøveudtagne virksomheder. Det skal imidlertid bemærkes, at hele EU-erhvervsgrenen, herunder de tre EU-producenter, der oprindeligt indgik i stikprøven, også fremstiller den pågældende vare til bundet forbrug. Det blev derfor konkluderet, at medtagelsen af Wacker Chemie AG i stikprøven ikke fordrejede skadesanalysen, og at den gjorde det muligt for Kommissionen at foretage en grundig analyse af situationen på det bundne marked for PVA i Unionen. Stikprøven blev derfor anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.
- (28) For at få en fuldstændig vurdering af forholdene i sagen undersøgte Kommissionen EU-producenternes interesse for så vidt angår Wacker og Solutia i deres egenskab af brugere af den undersøgte vare.
- (29) På et senere tidspunkt i proceduren underrettede en af de tre stikprøveudtagne producenter, Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Kommissionen om, at den ikke kunne samarbejde fuldt ud som stikprøveudtaget producent. Faktisk omfattede virksomhedens besvarelse af spørgeskemaet kun oplysninger vedrørende makroindikatorer, hvilket var utilstrækkeligt i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen besluttede derfor at revidere stikprøven af EU-producenter ved at fjerne Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.
- (30) Den ændrede stikprøve bestod af to EU-producenter, der tegnede sig for ca. 80 % af den samlede anslåede EU-produktion af samme vare. Stikprøven er repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

1.4.2. Stikprøveudtagning af importører

- (31) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen.
- (32) Seks ikke forretningsmæssigt forbundne importører afgav de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af tre ikke forretningsmæssigt forbundne importører på grundlag af den største importmængde til Unionen. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle kendte, berørte importører hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger.

1.4.3. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina

- (33) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Kina om at indgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen. Endvidere anmodede Kommissionen Folkerepublikken Kinas repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.
- (34) Fire eksporterende producenter i det pågældende land afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af tre virksomheder på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle interesserede parter og myndighederne i det pågældende land hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke modtaget bemærkninger hertil.

1.5. Individuel undersøgelse

- (35) Oprindeligt anmodede alle fire grupper af kinesiske eksporterende producenter, der besvarede stikprøveskemaet, om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3. På dagen for indledningen af undersøgelsen gjorde Kommissionen spørgeskemaet for de eksporterende producenter tilgængeligt på sit websted. Ved annonceringen af stikprøven underrettede Kommissionen desuden den eksporterende producent, der ikke indgik i stikprøven, om, at den skulle afgive en spørgeskemabesvarelse, hvis den ønskede at blive undersøgt individuelt. Den eksporterende producent besvarede ikke spørgeskemaet. I mangel af en besvarelse opfyldte den eksporterende producent ikke kravene, og der kunne derfor ikke foretages individuel undersøgelse.

1.6. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (36) Kommissionen sendte et spørgeskema vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger i Kina, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), til Folkerepublikken Kinas regering (»GOC«). Spørgeskemaerne til EU-producenterne, importørerne, brugerne og de eksporterende producenter blev gjort tilgængelige online på dagen for indledningen af undersøgelsen.
- (37) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de to stikprøveudtagne EU-producenter og fra de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter. Som nævnt i betragtning 29 blev der også modtaget en ufuldstændig besvarelse på spørgeskemaet fra en anden EU-producent, som derfor blev udelukket fra stikprøven. Ni brugere og tre ikke forretningsmæssigt forbundne importører indsendte en spørgeskemabesvarelse til Kommissionen. Der blev ikke modtaget nogen besvarelse fra GOC.
- (38) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at kunne træffe afgørelse om dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende virksomheder:

EU-producenter:

— Kuraray Europe GmbH, Tyskland (»KEG«)

— Wacker Chemie AG, Tyskland (»Wacker«)

Ikke forretningsmæssigt forbundne importører:

— Carbochem Srl, Italien (»Carbochem«)

— Omya Hamburg GmbH, Tyskland (»Omya«)

— Wegochem Europe B.V., Nederlandene (»Wegochem«)

Brugere:

— Cordial B.V., Nederlandene (»Cordial«)

— Solutia Europe SPRL/BVBA, Belgien («Solutia»)

— Wacker Chemie AG, Tyskland («Wacker»)

Eksporterende producenter og deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Folkerepublikken Kina:

Shuangxin:

— Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd («Shuangxin»)

Sinopec Group:

— Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd («Sinopec Central China»)

— Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd («Sinopec Chongqing»)

— Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd («Sinopec Ningxia»)

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd

Wan Wei Group::

— Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd («Wan Wei»)

— Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd («Mengwei»).

1.7. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (39) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. juli 2018 til 30. juni 2019 («undersøgelsesperioden» eller »UP»). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2016 frem til udgangen af undersøgelsesperioden («den betragtede periode»).

1.8. Procedure for fastsættelse af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a

- (40) Eftersom der ved indledningen af undersøgelsen var tilstrækkelige beviser, som pegede på, at der forelå væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at indlede undersøgelsen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a.
- (41) For at indsamle de nødvendige data med henblik på en eventuel anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, opfordrede Kommissionen derfor i indledningsmeddelelsen alle eksporterende producenter i det pågældende land til at fremlægge de oplysninger, der blev anmodet om i bilag III til indledningsmeddelelsen, for så vidt angår de input, der blev anvendt til fremstilling af PVA. Fire eksporterende producenter afgav de relevante oplysninger.
- (42) For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anså for nødvendige til sin undersøgelse af de påståede væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fremsendte Kommissionen også et spørgeskema til GOC. Der blev ikke modtaget nogen besvarelse fra GOC. Kommissionen underrettede efterfølgende GOC om, at den ville anvende de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, til at fastslå, om der foreligger væsentlige fordrejninger i Kina.
- (43) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen også alle interesserede parter til at tilkendegive deres synspunkter, indgive oplysninger og fremlægge supplerende dokumentation om hensigtsmæssigheden af anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, senest 37 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (44) Efter indledningen fremsatte tre kinesiske eksporterende producenter bemærkninger for så vidt angår metoden til beregning af dumpingmargenerne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, idet de navnlig gjorde gældende, at Kommissionen ikke har godtgjort, at den påståede statslige indgriben påviseligt har ført til prisfordrejninger på input. Spørgsmålene vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger behandles i afsnit 3.1.1.
- (45) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen også, at den på grundlag af den foreliggende dokumentation kunne blive nødt til at vælge et passende repræsentativt land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), med henblik på at fastsætte den normale værdi baseret på ikkefordrejede priser eller referenceværdier.

- (46) Den 2. oktober 2019 offentliggjorde Kommissionen et første notat til sagen (»notatet af 2. oktober 2019«) ⁽³⁾, hvori den opfordrede interesserede parter til at give deres mening til kende angående de relevante kilder, som Kommissionen kan anvende til at fastsætte den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra e), andet led. I dette notat opstillede Kommissionen en liste over alle produktionsfaktorer, såsom materialer, energi og arbejdskraft, som de eksporterende producenter anvendte i produktionen af den pågældende vare. Ud fra de kriterier, der ligger til grund for valget af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, identificerede Kommissionen desuden mulige repræsentative lande (nemlig Brasilien, Malaysia, Mexico og Thailand).
- (47) Kommissionen gav alle interesserede parter lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Kommissionen modtog bemærkninger fra tre eksporterende producenter, en importør og bruger og fra klageren. GOC fremsatte ingen bemærkninger.
- (48) Kommissionen behandlede de bemærkninger, som den modtog vedrørende notatet af 2. oktober 2019, i et andet notat af 20. december 2019 om kilderne til fastsættelse af den normale værdi (»notatet af 20. december 2019«) ⁽⁴⁾. Kommissionen fremlagde også den reviderede liste over produktionsfaktorer. På grundlag af de modtagne bemærkninger tilføjede Kommissionen også Tyrkiet til listen over mulige repræsentative lande og konkluderede efter yderligere undersøgelser, at Tyrkiet var et passende repræsentativt land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led. Kommissionen opstillede også listen over de koder, som anvendes i Tyrkiet, og fremlagde de relevante tyrkiske toldstatistikker i det ikkefortrolige dossier.
- (49) Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger. Kommissionen modtog bemærkninger fra en eksporterende producent, tre forhandlere af den undersøgte vare i Unionen og klageren.
- (50) Kommissionen behandlede de bemærkninger, som den modtog vedrørende notatet af 20. december 2019, i et tredje notat af 30. marts 2020 om kilderne til fastsættelse af den normale værdi (»notatet af 30. marts 2020 0«) ⁽⁵⁾. I dette notat præciserede Kommissionen også nogle af kilderne til fastsættelsen af den normale værdi og opfordrede de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger. Efter notatet af 30. marts 2020 modtog Kommissionen kun bemærkninger fra tre forhandlere af den undersøgte vare i Unionen. Disse bemærkninger behandles i betragtning 219, 220, 264, 342 og 343 i denne forordning.

1.9. Ingen indførelse af midlertidige foranstaltninger og efterfølgende sagsforløb

- (51) Den 9. marts 2020 meddelte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a, stk. 2, de interesserede parter, at den ikke agtede at indføre midlertidige foranstaltninger og agtede at fortsætte undersøgelsen.
- (52) Da der ikke blev indført midlertidige foranstaltninger, blev der ikke foretaget registrering af importen.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (53) Den pågældende vare ⁽⁶⁾ er visse former for polyvinylalkohol (PVA), også indeholdende ikkehydrolyserede acetatgrupper, i form af homopolymer harpiks med en viskositet (målt i 4 % opløsning ved 20 °C) på mindst 3 mPa, men ikke over 61 mPa, og en hydrolysegrad på mindst 80,0 mol %, men ikke over 99,9 mol %, begge målt i henhold til ISO 15023-2-metoden, med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) (»den pågældende vare«).
- (54) I forbindelse med undersøgelsen blev det klart, at varedefinitionen, navnlig hvad angår metoden til måling af viskositet og hydrolysegrad, ikke var tilstrækkeligt præcis og kunne føre til fejlfortolkning og/eller fejklassificering fra de nationale toldmyndigheders side. Desuden var der en risiko for, at de erhvervsdrivende havde fejlfortolket denne beskrivelse, og på dette grundlag kunne have besluttet ikke at give sig til kende som interesserede parter. Derfor præciserede Kommissionen ordlyden i beskrivelsen af varedækningen i indledningsmeddelelsen ved at offentliggøre en ny meddelelse den 7. november 2019 (»meddelelsen om præcisering«) ⁽⁷⁾. I meddelelsen om præcisering fik parterne også mulighed for at give sig til kende inden for en fastsat frist og anmode om et spørgeskema, hvis de ønskede det. En bruger af den pågældende vare, Henkel AG & Co., gav sig til kende og anmodede om at blive betraget som interesseret part i proceduren. Ingen af de interesserede parter anmodede om et spørgeskema.

⁽³⁾ Nr. t19.005031.

⁽⁴⁾ Nr. t19.006513.

⁽⁵⁾ Nr. t20.002714.

⁽⁶⁾ Tydeliggjort i meddelelsen om præcisering.

⁽⁷⁾ Meddelelse om præcisering af meddelelsen om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 378 af 7.11.2019, s. 9).

- (55) PVA anvendes som tilsætningsstof, udgangsstof eller aktivt stof af hovedsagelig fire brugerindustrier til: i) produktion af papir og karton, ii) produktion af PVB-harpikser (polyvinylbutyral), der anvendes til fremstilling af PVB-film, iii) produktion af polymerisationshjælpstoffer til plast og iv) produktion af emulsioner og klæbemidler.

2.2. Samme vare

- (56) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den pågældende vare

— den vare, der fremstilles og sælges på det pågældende lands hjemmemarked

— den vare, der produceres og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrænen.

- (57) Kommissionen konstaterede derfor, at disse varer er samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

2.3. Segmentering

- (58) Den pågældende vare fremstilles og sælges i form af flere forskellige varettyper defineret af erhvervsgrænen som »kvaliteter«. Hver kvalitet består af en specifik kombination af viskositetsniveauer, methanol- og askeindhold samt hydrolysegraden, hvilket resulterer i en lang række kombinationer, der fremstilles med henblik på at opfylde kravene i kundespecifikationer i forskellige brancher.

- (59) Undersøgelsen viste et stort antal PVA-kvaliteter både hvad angår den kinesiske import og hvad angår produktion/salg i Unionen. De forskellige kombinationer af egenskaber for disse kvaliteter blev kategoriseret af Kommissionen i forskellige varekontrolnumre. I undersøgelsesperioden importerede de stikprøveudtagne eksporterende producenter 34 varekontrolnumre af den pågældende vare til Unionen, mens de stikprøveudtagne EU-producenter solgte ca. 39 forskellige varekontrolnumre i samme periode.

- (60) De oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, viste også, at nogle af disse kvaliteter (som solgtes både af EU-erhvervsgrænen og de eksporterende producenter) har en lang række anvendelsesformål og generelt en lavere pris. Andre mere specialiserede kvaliteter, der er beregnet til anvendelse med snævre specifikationer (f.eks. farmaceutiske produkter eller produktion af PVB-film), er i gennemsnit dyrere. Disse kvaliteter sælges også af EU-producenter og eksporterende producenter.

- (61) Trods et stort antal kvaliteter konstaterede Kommissionen imidlertid, at der ikke var nogen definerede segmenter på PVA-markedet. Forskellige brugere kan vælge en række PVA-kvaliteter afhængigt af deres nødvendige tekniske specifikationer. For nogle brugere er askeindholdet det vigtigste element, for andre er det viskositeten, og nogle brugere kan stort set bruge en hvilken som helst kvalitetsgrad. Hver brugerindustri kan anvende en anden gruppe indbyrdes udskiftelige PVA-kvaliteter. Selv om visse brugere (f.eks. PVB-industrien, lægemiddelindustrien) er mere begrænsede med hensyn til antallet af kvaliteter, de kan anvende, overlapper deres udvalg af kvaliteter stadig i forhold til andre typer brugere, som kan købe en bredere vifte af kvaliteter.

- (62) Af ovennævnte årsager konkluderede Kommissionen, at alle kvaliteter konkurrerer med hinanden, i hvert fald i et vist omfang, og en segmentanalyse var derfor ikke berettiget eller hensigtsmæssig i dette tilfælde. For at analysere prisen mellem forskellige kvaliteter, samtidig med at der sikres en rimelig sammenligning, foretog Kommissionen justeringer for at afspejle forskelle i nogle af egenskaberne i de forskellige kvaliteter. Disse justeringer er nærmere uddybet i afsnit 4.4.2.

- (63) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede flere interesserede parter, Carbochem, Gamma Chimica FAR Polymer, Wacker og Cordial, at Kommissionen havde undladt at tage hensyn til, at PVA-markedet er opdelt i to segmenter: PVA af høj kvalitet og PVA af lav kvalitet. Parterne hævdede, at de varer, der vedrører disse segmenter, ikke er direkte indbyrdes udskiftelige, og at importen fra Kina hovedsagelig forekommer i segmentet for PVA af lav kvalitet. Desuden hævdede de, at visse brugere kun kan anvende visse specifikke kvaliteter af den pågældende vare i deres produktionsproces.

- (64) Kommissionens analyse bekræftede, at de forskellige kvaliteter, som forklaret i betragtning 61, er indbyrdes udskiftelige, i det mindste op til en vis grad. Selv om det er korrekt, at visse brugere kun kan købe et begrænset antal kvaliteter til deres anvendelsesformål, vedrører disse kvaliteter ikke udelukkende én brugers aftagerindustri, men overlapper i forhold til de kvaliteter, der købes til andet anvendelsesformål i aftagerleddet. Undersøgelsen viste derudover, at de kinesiske eksporterende producenter leverer kvaliteter til alle fire primære anvendelsesformål for PVA, og at de konkurrerer fuldt ud med de kvaliteter, der sælges af EU-erhvervsgrænen.

- (65) Påstanden blev derfor afvist.

2.4. Påstande vedrørende varedækningen

- (66) En bruger, Solutia, som producerer PVB-film, og en ikke forretningsmæssigt forbundet importør, Wegochem, hævdede, at »NMWD PVA med lavt askeindhold«⁽⁸⁾ burde udelukkes fra varedækningen for den pågældende vare. Parterne gentog deres krav efter fremlæggelsen af oplysninger.
- (67) Ifølge disse parter adskiller »NMWD PVA med lavt askeindhold« sig grundlæggende fra PVA med standardkvalitet, da den har forskellige fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og kræver en produktionsproces med høj værditilvækst. På grund af disse særlige egenskaber er det teknisk vanskeligt og komplekst at fremstille NMWD med lavt askeindhold. Kun få fabrikanter er kvalificerede til at fremstille denne bestemte kvalitet, der anvendes til fremstilling af PVB-film, og kun en af dem er aktiv i Kina. Navnlig er molekylvægtfordelingen, jernindholdet, det lave aske- og methanolindhold ikke standardegenskaber ved den pågældende vare og gør denne type PVA unik og meget vanskelig at fremstille, da dens egenskaber skal være inden for en snæver specifikation for alle parametre samtidig.
- (68) På grundlag af oplysningerne i sagen var Kommissionen uenig i denne analyse. Som nævnt i betragtning 58, sælges PVA i flere forskellige kvaliteter, afhængigt af den endelige anvendelse. Hver kvalitet har en unik kombination af egenskaber (f.eks. viskositet, hydrolyse, aske- og methanolindhold), som hver bruger specifikt anmoder producenten om, når købsordren afgives. Hvad angår de forskellige kemiske og fysiske egenskaber, hører PVA med lavt askeindhold — i modsætning til parternes argumenter — fuldt ud under varedefinitionen for så vidt angår de væsentlige egenskaber (dvs. viskositet, hydrolyse, methanol- og askeindhold). Desuden fremstiller alle producenter af PVA med lavt askeindhold denne vare på en standardproduktionslinje, uden at der anvendes særlige produktionsprocesser.
- (69) Hvad angår den snævre molekylvægtfordeling (»NMWD«), er dette ikke en egenskab på samme måde som hydrolyse, viskositet eller askeindhold. NMWD ændrer sig ikke fra et produktionsparti til et andet. Når en produktionslinje er kvalificeret til at fremstille NMWD PVA, opfylder alle typer PVA, der fremstilles på denne produktionslinje, kravene, da det ikke omfatter yderligere trin i produktionsprocessen og ikke har særlige egenskaber, der adskiller sig væsentligt fra andre kvaliteter. Desuden anvendes det ikke udelukkende til fremstilling af PVB-harpiks, men også til fremstilling af klæbestoffer og vandopløselige overfladebehandlingsmidler.
- (70) Endelig viste undersøgelsen, for så vidt angår udbud, at flere PVA-producenter kan producere NMWD PVA med lavt askeindhold. Ud over NMWD PVA med lavt askeindhold fra Kina, kan producenterne i Amerikas Forenede Stater (»USA«) og EU-producenterne levere sammenligneligt PVA med lavt askeindhold.
- (71) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede parterne, at Kommissionen havde undladt at tage hensyn til, at alle de relevante egenskaber ved »NMWD PVA med lavt askeindhold« skal opfyldes samtidigt, og at der kun er få producenter, der er kvalificerede til at levere NMWD PVA med lavt askeindhold.
- (72) I modsætning til, hvad parterne har hævdet, tog Kommissionen faktisk hensyn til, at alle parametre for »NMWD PVA med lavt askeindhold« må og skal opfyldes samtidigt. Både methanol- og askeindholdet er fuldt ud omfattet af varedefinitionen for så vidt angår dets væsentlige egenskaber samt af Kommissionens kategorisering på grundlag af varekontrolnumre. Undersøgelsen viste også, at både EU-producenterne og de eksporterende producenter er i stand til at opfylde de krævede specifikationer. Hvad angår den snævre molekylvægtfordeling kombineret med de to andre parametre, som forklaret i betragtning 69, vil alt PVA fremstillet af denne produktionslinje — når først den er kvalificeret til at fremstille NMWD PVA — opfylde kravene til snæver molekylvægtfordeling og kan derefter kombineres med det passende methanol- og askeindhold afhængigt af kundens krav. Det er derfor ikke en egenskab, der udelukkende vedrører PVA, der fremstilles for Solutia.
- (73) For så vidt angår det andet punkt havde Solutia en strategi med flere leverandører, idet virksomheden fremstillede PVA til eget forbrug og i vidt omfang anvendte forskellige forsyningskilder til PVA fra EU-erhvervsgrænsen, de eksporterende producenter i Kina og producenter i tredjelande. Kommissionen konstaterede at, der er mindst fire producenter på tre forskellige kontinenter, som er i stand til at fremstille »NMWD PVA med lavt askeindhold«. Selv om det er korrekt, at godkendelsesprocessen af en ny PVA-leverandør kan være vanskelig og langvarig, viste undersøgelsen, at der er flere alternative kilder, hvilket i høj grad ville begrænse risikoen for forsyningsmangel hos Solutia selv med de gældende foranstaltninger. Ifølge Kommissionens opfattelse ville antidumpingtoldens niveau desuden ikke forhindre Solutias leverandør fra Kina i fortsat at eksportere PVA til rimelige priser.

⁽⁸⁾ »PVA med snævre molekylvægtfordeling og lavt askeindhold — Low-ash narrow molecular weight distribution PVA«.

- (74) Påstanden blev derfor afvist.
- (75) Tre andre interesserede parter, nemlig Cordial, Carbochem og Wacker, hævdede gentagne gange — og gentog deres påstande efter fremlæggelsen af oplysninger —, at den pågældende vare importeret fra Kina afveg betydeligt fra samme vare fremstillet af EU-erhvervsgrenen. Deres hovedargument var, at PVA importeret fra Kina havde et betydeligt bredere toleranceområde med hensyn til askeindholdet, procentdelen af natriumacetat og methanolindholdet i forhold til PVA, der fremstilles og sælges af EU-erhvervsgrenen. I produktionen af PVB-harpikser og visse emulsioner havde disse egenskaber en betydelig indvirkning, men for andre anvendelser såsom papir, klæbemidler og tekstiltilsætningsstoffer var de ikke relevante. Efter deres opfattelse var den pågældende vare og samme vare derfor væsentligt forskellige og egnede til forskellige anvendelsesformål, og EU-markedet var opdelt i PVA af høj kvalitet og af lav kvalitet.
- (76) Undersøgelsen viste, at kunderne for næsten alle anvendelsesformål fastsatte den maksimale acceptable grænse for askeindholdet og let kan acceptere PVA med et meget lavere askeindhold end de maksimale grænser. Desuden var forskellen mellem produktionsomkostningerne ved den påståede »standard-PVA« (dvs. askeindhold over 0,5 %) i forhold til PVA med »lavt askeindhold« (askeindhold under 0,5 %) ubetydelig, da fremstillingsprocessen for PVA altid er den samme, for så vidt angår askeindholdet. Askeindholdet er dog ganske rigtigt mindre relevant for anvendelsesformål som f.eks. papir eller klæbemidler. Undersøgelsen viste også, at bortset fra én bruger købte alle brugerindustrierne PVA med både lavt og højt askeindhold.
- (77) Hvad angår methanolindholdet, producerer EU-erhvervsgrenen PVA med et væsentligt lavere indhold af methanol end de kinesiske producenter. Både den pågældende vare og den samme vare er imidlertid helt sammenfaldende med de forskellige grænseværdier for methanol, der blev fastsat i forbindelse med undersøgelsen. Desuden er forskelle for så vidt angår methanol også et spørgsmål om et maksimalt acceptabelt niveau og ikke en snæver specifikation. Undersøgelsen viste desuden, at indholdet af methanol, både i Kina og i Unionen, har en ubetydelig indvirkning på både salgsprisen og omkostningerne ved fremstilling af PVA.
- (78) Som det fremgår af betragtning 58-62, har de forskellige PVA-kvaliteter endvidere de samme grundlæggende egenskaber, og deres anvendelsesformål er i vidt omfang identiske og indbyrdes udskiftelige. Indholdet af aske eller methanol definerer ikke alene anvendelsesformålene eller prisen på den pågældende vare, da det er kombinationen med andre relevante egenskaber, såsom viskositet og hydrolyse, der definerer egenskaberne for kvaliteten, den mulige endelige anvendelse heraf og salgsprisen.
- (79) De beviser, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, viste, at den gennemsnitlige prisforskel mellem PVA-kvaliteter med »lavt askeindhold« og med »standard askeindhold« er på ca. 10 %. PVA-priserne kan dog variere op til 40 % mellem PVA-kvaliteter med samme askeindhold. Desuden kan visse angiveligt billigere kvaliteter med et »standard askeindhold« være op til 27 % dyrere end kvaliteter med »lavt askeindhold«. Det kan derfor ikke konkluderes, — som påstået af de interesserede parter — at EU-markedet var opdelt i PVA af høj kvalitet (fremstillet af EU-erhvervsgrenen) og PVA af lav kvalitet (importeret fra Kina) på grundlag af indholdet af aske og methanol, eller, at denne påståede opdeling afspejles i priserne og produktionsomkostningerne. Tværtimod er flere kvaliteter, som angiveligt har »standard-specifikationer«, jf. betragtning 58-62, også i konkurrence med påståede »avancerede« kvaliteter af samme vare.
- (80) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde Wacker gældende, at Kommissionens vurdering af, at methanolindholdet kun har ubetydelig indvirkning på salgsprisen og omkostningerne ved fremstilling af PVA, er ukorrekt.
- (81) Undersøgelsen viste, at PVA med et meget lavt methanolindhold har højere produktionsomkostninger end PVA med samme egenskaber, men med et højere methanolindhold. Data, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen viste, jf. betragtning 77, at de forskellige methanolniveauer for både EU-producenterne og de eksportende producenter havde en ubetydelig indvirkning på salgspriserne. Kommissionen fandt derfor, at methanolindholdet har en ubetydelig indvirkning på salgsprisen på PVA. Det er korrekt, at EU-erhvervsgrenen kan fremstille PVA med et meget lavt methanolindhold. Men det er et nicheprodukt, der sælges i meget begrænsede mængder, hvorimod den største del af PVA, der sælges på EU-markedet, har et standardindhold af methanol.
- (82) Denne påstand blev derfor afvist.
- (83) En anden part, Cordial, hævdede, at PVA, der fremstilles i Unionen, ikke er egnet til dennes anvendelse, da parten har brug for PVA i pulverform og med et hydrolyseniveau på over 89 %.

- (84) PVA fremstilles sædvanligvis i fast, hvidt, granulat. Det kan imidlertid forarbejdes yderligere og omdannes til pulverform gennem en formalingsproces. Som det fremgik af undersøgelsen, er EU-erhvervsgrenen fuldt ud i stand til at gennemføre denne yderligere proces.
- (85) Hvad angår hydrolyseniveauet, viste de data, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenen fremstillede og solgte PVA med et hydrolyseniveau på over 89 % i UP. Påstanden blev derfor afvist.

3. DUMPING

3.1. Normal værdi

- (86) »Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1.
- (87) »(S)åfremt det [...] fastslås, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i dette land på grund af, at der foreligger væsentlige fordrejninger i den i litra b) anvendte betydning, beregnes den normale værdi på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejler ikkefordrejede priser eller referenceværdier« og »skal indbefatte et ikkefordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Som nærmere forklaret nedenfor konkluderede Kommissionen i denne undersøgelse, at anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, på grundlag af de foreliggende beviser var hensigtsmæssig.

3.1.1. Forekomsten af væsentlige fordrejninger

3.1.1.1. Indledning

- (88) Grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fastslår, at »væsentlige fordrejninger er de fordrejninger, der finder sted, når indberettede priser eller omkostningerne, herunder omkostninger til råmaterialer og energi, ikke udspringer af frie markeds kræfter, fordi de er påvirket af væsentlig statslig indgriben. Ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger, skal der bl.a. tages hensyn til mulig påvirkning fra et eller flere af følgende forhold:
- at det pågældende marked i vid udstrækning dækkes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side
  - statslig tilstedeværelse i virksomheder, som muliggør statslig indgriben med hensyn til priser eller omkostninger
  - politiske tiltag eller foranstaltninger, der særbehandler til fordel for leverandører på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker de frie markeds kræfter
  - manglende eller diskriminerende anvendelse af eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs-, selskabs- eller formueret
  - at lønomkostninger skævvrides
  - adgang til finansiering fra institutioner, der gennemfører offentlige politiske målsætninger eller på anden måde ikke handler uafhængigt af staten«.
- (89) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), skal der ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), bl.a. tages hensyn til den ikkeudtømmende liste over elementer i foregående bestemmelse. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), skal der ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger, tages hensyn til mulig påvirkning fra et eller flere af disse forhold på priserne på og omkostningerne ved den pågældende vare i eksportlandet. Da denne liste ikke er kumulativ, er det dog ikke alle elementer, der skal tages hensyn til for at fastslå, om der foreligger væsentlige fordrejninger. Desuden kan de samme faktiske omstændigheder anvendes til at påvise forekomsten af et eller flere forhold fra listen. Enhver konklusion om væsentlige fordrejninger som omhandlet i artikel 2, stk. 6a, litra a), skal dog træffes på grundlag af alle de foreliggende beviser. Den samlede vurdering af forekomsten af fordrejninger kan også tage hensyn til den generelle baggrund og situation i eksportlandet, navnlig hvis de grundlæggende forhold i eksportlandets økonomiske og administrative struktur giver regeringen betydelige beføjelser til at gribe ind i økonomien på en sådan måde, at priser og omkostninger ikke er et resultat af markeds kræfternes frie udvikling.

- (90) Grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), fastslår, at »[h]vis Kommissionen har velunderbyggede indici for, at der evt. er væsentlige fordrejninger, som omhandlet i litra b), i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land, og hvis det er relevant for den effektive anvendelse af denne forordning, udarbejder, offentliggør og ajourfører Kommissionen regelmæssigt en rapport, der beskriver de markedsvilkår, der er omhandlet i litra b), i det pågældende land eller den pågældende sektor«.
- (91) I henhold til denne bestemmelse har Kommissionen udsendt en landerapport om Kina (»rapporten«) ⁽⁹⁾, der viser, at der er tale om væsentlig statslig indgriben på mange niveauer i økonomien, herunder specifikke fordrejninger af mange vigtige produktionsfaktorer (f.eks. jordarealer, energi, kapital, råmaterialer og arbejdskraft) samt af specifikke sektorer (f.eks. stål og kemikalier). Rapporten blev føjet til sagsakterne i den indledende fase. Klagen indeholdt også en del relevant dokumentation, der supplerede rapporten. Interesserede parter blev opfordret til at tilbagevise, kommentere eller supplere den dokumentation, der var indeholdt i sagsakterne i den indledende fase.
- (92) Klagen indeholdt oplysninger om en række fordrejninger på markedet for PVA i Kina. For det første er priserne for de råmaterialer, der anvendes til fremstilling af VAM, nemlig olie, naturgas eller kul er fordrejet på grund af statslig indgriben i form af sektorplaner, tilstedeværelsen af statsejede virksomheder og subsidier. For det andet henviser klageren til fordrejninger af omkostningerne ved andre forbrugsvarer, navnlig i den kemiske sektor. Klageren nævner problemet med overkapacitet i den kemiske sektor, tilstedeværelsen af statsejede virksomheder og en meget lav produktionsudnyttelse af methanol, eddikesyre, calciumcarbid og acetylen, der har en indvirkning på priserne på disse materialer. For det tredje anfører klageren fordrejninger af energiomkostningerne, der skyldes statslig indgriben gennem statens prispolitik, tilstedeværelsen af statsejede virksomheder og de præferentielle energipriser for visse industrier, såsom producenter af calciumcarbid. Endvidere nævner klagen tilførsel af kapital, adgang til finansiering samt manglen på effektiv miljøkontrol som faktorer, der påvirker priserne i Kina. Endelig påpeges det i klagen, at de største PVA-producenter er statsejede virksomheder, og at der er ambitiøse planer om at udvide PVA-industrien i Indre Mongoliet, hvilket tyder på, at den kinesiske stat er involveret.
- (93) Som anført i betragtning 42 fremsatte GOC ikke bemærkninger og fremlagde ingen beviser, der støttede eller tilbageviste de eksisterende beviser i sagsakterne, herunder rapporten og de yderligere beviser fra klageren, om forekomsten af væsentlige fordrejninger og/eller om det hensigtsmæssige i anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i den foreliggende sag. Først efter den endelige fremlæggelse af oplysninger kommenterede GOC rapporten og beviserne vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger. GOC gjorde for det første gældende, at offentliggørelsen af rapporten bragte EU-erhvervsgrænen i en fordelagtig position i forbindelse med indgivelsen af klager. Efter GOC's opfattelse giver dette mulighed for en dom uden rettergang, og det er i strid med ånden i retsstatsprincippet og medfører, at visse erhvervsgræne straffes med henvisning til nationale eller sektorbestemte fordrejninger. For det andet fremførte GOC, at Kommissionen kun har offentliggjort én rapport, dvs. rapporten om Kina. For det tredje har Kommissionen ifølge GOC ikke foretaget nogen vurdering af, om EU-markedet eller markederne i dens medlemsstater ville indeholde elementer af væsentlige fordrejninger. Der er heller ikke foretaget en tilsvarende evaluering i forbindelse med fastlæggelsen af et passende repræsentativt land i forbindelse med undersøgelser. For det fjerde gjorde GOC gældende, at rapportens indhold ikke er repræsentativt, at det er ensidet eller endog absurd, og at det i alvorlig grad afviger fra de faktiske omstændigheder. Hvis man støtter sig til rapporten i stedet for en egentlig undersøgelse, er det ifølge GOC's indlæg åbenlyst uforeneligt med princippet om en retfærdig rettergang. For det femte rejste GOC spørgsmålet om, hvorvidt rapporten som et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene er i overensstemmelse med de bestemmelser i grundforordningen, der kræver, at Kommissionen udarbejder og offentliggør en rapport, som regelmæssigt ajourføres.
- (94) Som svar på GOC's bemærkninger anfører Kommissionen for det første, at i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), er Kommissionen forpligtet til at udarbejde en rapport med en beskrivelse af de relevante markedsvilkår, hvis Kommissionen har velunderbyggede indici for, at der muligvis er tale om væsentlige fordrejninger i et land eller en sektor. I henhold til samme bestemmelse i grundforordningen suppleres muligheden for, at interesserede parter kan støtte sig til beviser i en sådan rapport med en tilsvarende mulighed for andre interesserede parter for at tilbagevise, supplere eller kommentere rapporten og beviserne. For det andet var begrundelsen, som Kommissionen offentligt har anført ved flere lejligheder, for at offentliggøre en rapport om Kina først og fremmest begrundet i Kinas relative betydning i Kommissionens handelsbeskyttelsespraksis. Dette betyder ikke, at Kommissionen kun agter at offentliggøre denne rapport. Kommissionen overvejer tilsvarende rapporter om andre lande. For det tredje minder Kommissionen om, at for at fastslå, om der foreligger væsentlige

⁽⁹⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« af 20.12.2017 (SWD (2017) 483 final/2) (»rapporten«).

fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), analyseres den potentielle indvirkning af et eller flere af elementerne i denne bestemmelse på priser og omkostninger i eksportlandet. Omkostningsstrukturen og prisdannelsesmekanismerne på andre markeder, f.eks. i Unionen, tages ikke i betragtning i denne sammenhæng. Hertil kommer, at udvælgelsen af et repræsentativt land er beskrevet nærmere i afsnit 3.1.2. For det fjerde anfører Kommissionen, at GOC undlader at angive specifikke tilfælde, hvor den anser rapporten for ikke at være repræsentativ, for at være ensidig eller absurd, og uden hvilke Kommissionen ikke er i stand til at behandle sådanne generelle påstande. Med hensyn til princippet om en retfærdig rettergang henviser Kommissionen ikke desto mindre til de forskellige instanser i denne undersøgelse, hvor interesserede parter, herunder GOC, fik mulighed for at deltage i undersøgelserne, og også for at fremsætte bemærkninger til forekomsten af væsentlige fordrejninger (se betragtning 3 og 25). For det femte bemærker Kommissionen, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), ikke foreskriver et specifikt format for rapporterne om væsentlige fordrejninger, og at den pågældende bestemmelse heller ikke definerer en offentliggørelsesmåde eller intervaller for ajourføring af rapporterne. Kommissionen kan endnu en gang kun gentage, at selv om GOC blev givet rig lejlighed til at fremsætte bemærkninger til rapportens indhold, valgte den ikke at gøre dette (jf. betragtning 37 og 42). Af alle disse årsager afviste Kommissionen de påstande, som GOC havde fremført.

- (95) Der blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger på vegne af alle tre eksporterende producenter. For det første hævdede de, at de afsnit i den rapport, der er omhandlet i klagen, ikke har bevist, at der forekommer væsentlige prisfordrejninger i en sådant omfang, at metoden i antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 6a, fandt anvendelse. I rapporten hævdedes det snarere, at der tilsyneladende var tale om en vis statslig indgriben på visse markeder i Kina, navnlig i energisektoren.
- (96) For det andet hævdede de, at Unionen ikke bør fravige standardmetoden til at fastsætte den normale værdi, nemlig kun at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i det eksporterende land, medmindre andet fremgår af antidumpingaftalen. I lyset af ovenstående bør Unionen følge standardmetoden i overensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 2. Desuden hævdede de interesserede parter også, at begrebet væsentlige fordrejninger end ikke forekommer i antidumpingaftalen. Ifølge de indsendte bemærkninger: 1. er der ikke noget retsgrundlag i antidumpingaftalen eller i GATT 1994 for en sådan specifik foranstaltning, og 2. det fastslås i sagen EU — Biodiesel (Argentina), at undersøgelsesmyndighederne skal anvende de produktionsomkostninger, som producenterne eller eksportørerne rent faktisk har afholdt, i beregningen af den beregnede normale værdi. Beregningen af den normale værdi er derfor ikke i overensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 2.2 og 2.2.1.1.
- (97) Som svar på det første argument minder Kommissionen om, at der i indledningsmeddelelsen⁽¹⁰⁾ henvises til en række uregelmæssigheder på det kinesiske PVA-marked, herunder »bl.a. i rapporten afsnit 4.2.1 »Structure of the Chinese Planning System«, afsnit 10.1.1 »Energy Market Overview«, afsnit 10.1.2 »Plans« i energisektoren, afsnit 10.2.1.2 »Price Differentiation«, afsnit 11.2 »Access to Capital«, afsnit 11.4.4.1 »Evergreening and Zombie Companies«, afsnit 11.4.4 »Government Response to Debt a Risk«, afsnit 16.2.5 »State-Owned Enterprises« i den kemiske sektor, afsnit 16.3 »Regulatory Framework/Quantitative Development Targets« og afsnit 16.2.6 »Overcapacity«.« Desuden henvises der i indledningsmeddelelsen til den 12. og 13. femårsplan samt en række rapporter, som klageren havde omtalt. Kommissionen mener derfor, at listen over beviser i indledningsmeddelelsen var tilstrækkelig til at berettiget indledningen af en undersøgelse på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 6a.
- (98) For det andet konkluderede Kommissionen i forbindelse med denne undersøgelse i betragtning 171, at det er hensigtsmæssigt at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Kommissionen er ikke enig i den interesserede parts påstand om, at Kommissionen ikke skal anvende artikel 2, stk. 6a. Kommissionen mener derimod, at artikel 2, stk. 6a, finder anvendelse og skal anvendes i den foreliggende sag. Desuden mener Kommissionen, at denne bestemmelse er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions WTO-forpligtelser. Det er Kommissionens opfattelse, som præciseret i DS473 EU-Biodiesel (Argentina), at de bestemmelser i grundforordningen, der gælder generelt for alle WTO-medlemmer, navnlig artikel 2, stk. 5, andet afsnit, tillader, at der anvendes data fra et tredjeland, behørigt justeret, når en sådan justering er nødvendig og begrundet. Kommissionen mindede endelig om, at tvisten i DS473 EU-Biodiesel (Argentina) ikke vedrørte anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, som er det relevante retsgrundlag for fastsættelsen af den normale værdi i denne undersøgelse. Kommissionen afviste derfor påstanden.

⁽¹⁰⁾ Jf. Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 256 af 30.7.2019, s. 4-18, afsnit 3).

- (99) Desuden fremsatte en interesseret part, nemlig Wacker, bemærkninger til forekomsten af væsentlige fordrejninger. Wacker anførte for det første, at metoden i antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er i overensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 2.1 og 2.2.2. Dette skyldes, at begrebet »dumping« vedrører de enkelte eksportørers/udenlandske producenters prisadfærd, jf. appelorganet i sagen US –Stainless Steel fra Mexico, afsnit 86. Antidumpingaftalens artikel 2.2 giver desuden ikke mulighed for at beregne produktionsomkostningerne baseret på omkostninger uden for det land, hvor den eksporterede vare har sin oprindelse. Endelig anførte [Wacker], at Kommissionen har til hensigt at anvende tredjelandes omkostninger for alle kinesiske produktionsfaktorer, hvilket er i strid med antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1, som det også blev bekræftet af appelorganet i sagen EU — Biodiesel (Argentina) og af panelet i sagen EU — Biodiesel (Indonesia).
- (100) Spørgsmålet om forenelighed mellem artikel 2, stk. 6a, og WTO-retten blev allerede behandlet i betragtning 98.
- (101) For det andet påstod Wacker, at selve det forhold, at staten er en dominerende leverandør af en vare i et land ikke betyder, at priserne i det pågældende land er lave/billige/fordrejede eller ikkemarkedsorienterede, hvilket blev tydeliggjort af appelorganet i sagen US — Carbon Steel (India).
- (102) Kommissionen mindede om, at tvisten i sagen US — Carbon Steel (India) vedrørte udligningsforanstaltninger og dermed foranstaltningernes forenelighed med SCM-aftalen. Konklusionerne i den pågældende sag er derfor irrelevante for en antidumpingundersøgelse, der er omfattet af antidumpingaftalen.
- (103) For det tredje er justeringen af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger («SA&G-omkostninger») og produktionsomkostningerne som følge af den påståede fordrejning af råmateriale- samt arbejdskraftomkostninger bl.a. i strid med antidumpingaftalens artikel 2.2.2. Wacker hævdede, at anvendelsen af artikel 2, stk. 6a, under alle omstændigheder ikke er berettiget, da der ikke er tale om en fordrejning af inputomkostningerne eller SA&G-omkostningerne.
- (104) Kommissionen bemærkede, at når det er fastslået, at det som følge af forekomsten af væsentlige fordrejninger i eksportlandet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i eksportlandet, beregnes den normale værdi i oprindelseslandet på grundlag af ikkefordrejede priser eller referenceværdier i et passende repræsentativt land for hver eksporterende producent, jf. artikel 2, stk. 6a, litra a). Den samme bestemmelse i grundforordningen giver også mulighed for at anvende omkostninger på hjemmemarkedet, hvis det med sikkerhed kan fastslås, at de ikke er fordrejede. Derfor havde de eksporterende producenter mulighed for at fremlægge bevis for, at deres individuelle SA&G-omkostninger og/eller andre inputomkostninger faktisk ikke var fordrejede. Men som det fremgår af afsnit 3.1.1.2-3.1.1.9, har Kommissionen fastslået, at der foreligger fordrejninger i PVA-industrien, og der blev ikke fremlagt beviser for, at produktionsfaktorerne hos de enkelte eksporterende producenter ikke var fordrejede. Disse påstande blev derfor afvist.
- (105) Wacker hævdede for det fjerde, at det forhold, at de kinesiske PVA-producenter i det store og hele er statsejede, er irrelevant for denne dumpingundersøgelse, da det kinesiske PVA-marked er fuldstændig markedsbaseret.
- (106) Kommissionen mindede om, at i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), kan statsligt ejerskab være en vigtig indikator for, om der foreligger væsentlige fordrejninger. Selv de privatejede PVA-producenter, som er beskrevet nærmere i afsnit 3.1.1.3 og 3.1.1.4, opererer i et miljø, der domineres af statslig tilstedeværelse og vejledning af PVA-industrien, på samme måde som de industrier, der er relateret til fremstilling af PVA, som f.eks. producenter af råmaterialer til fremstilling af PVA.
- (107) For det femte har Wacker anført, at prisen på kul, gas, råolie og elektricitet ikke er fordrejet i Kina, og at Kina i realiteten er importør af kul og gas, og at priserne på elektricitet ofte er højere end i andre lande. Kommissionen burde derfor anvende de kinesiske priser for disse input.
- (108) Kommissionen minder om, at den ikke råder over overbevisende beviser for, at bestemte omkostninger ikke er fordrejede. Ifølge beviserne i sagen indkøbte alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter alle deres vigtigste input i Kina, hvilket også fremgår af betragtning 169. Da Kommissionen havde fastslået, at der på landsplan forelå væsentlige fordrejninger i PVA-sektoren, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), og da der ikke forelå beviser i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), tredje led, afviste Kommissionen denne påstand.

- (109) En EU-producent/-bruger genfremsatte i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger en række bemærkninger, der i det væsentlige var identiske med dem, der er beskrevet i betragtning 99, og insisterede på, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er i overensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 2.2 og 2.2.2, og at Kommissionen ikke giver nogen yderligere forklaring på de retlige grunde som støtte til sin erklæring, selv om den fastslår, at artikel 2, stk. 6a, er i overensstemmelse med EU's WTO-forpligtelser. Kommissionen modsiger i stedet angiveligt sig selv og forsøger i en fart at finde en retlig begrundelse for anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a.
- (110) Med henvisning til antidumpingaftalens artikel 2.2 anførte EU-producenten/-brugeren yderligere i denne forbindelse, at beregningen af den normale værdi kun er tilladt i tre bestemte situationer, der er specificeret i denne bestemmelse, og at denne liste over sådanne situationer er udtømmende. EU-producenten/-brugeren hævder således, at Kommissionen, før den beregner den normale værdi, skulle fastslå, at der er tale om en af de tre situationer, der er beskrevet i antidumpingaftalens artikel 2.2, fremfor at fokusere på at påvise forekomsten af påståede fordrejninger i den kinesiske økonomi. Ifølge EU-producenten/-brugeren tillader antidumpingaftalens artikel 2.2 ingen undtagelse på grund af fordrejninger af omkostninger.
- (111) En bruger fremlagde en lignende argumentation, sågar med henvisning til ovennævnte EU-producentens/-brugers argumentation. Denne anden bruger mente på tilsvarende vis, at den metode, som Kommissionen anvendte, var i strid med WTO-reglerne, fordi antidumpingaftalen kun tillader, at produktionsomkostningerne anvendes til beregning af den normale værdi, når der ikke sker salg i normal handel på hjemmemarkedet, som følge af eller i tilfælde af en særlig markedssituation, der påvirker prisernes sammenlignelighed. Desuden gør brugeren gældende, at hvis de væsentlige fordrejninger, som Kommissionen henviser til, skal anses for at udgøre en særlig markedssituation, vil sådanne fordrejninger også påvirke de kinesiske hjemmemarkedspriser og eksportpriserne, hvilket igen vil forhindre Kommissionen i at anvende salgspriserne i Kina.
- (112) På samme måde som ovennævnte argumenter fra EU-producenten/-brugeren indgav en stikprøveudtaget eksporterende producent i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, resulterer i forskellige overtrædelser af antidumpingaftalens artikel 2, hvilket ifølge den eksporterende producent opfattelse bekræftes af flere rapporter fra panelet og appelinstansen.
- (113) Der blev også fremført lignende argumenter i andre af de stikprøveudtagne eksporterende producenters bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, hvor det blev gjort gældende, at Kommissionen ikke havde undladt at fastsætte den normale værdi ved at foretage en nøje sammenligning med de kinesiske priser eller omkostninger, men at den faktisk komplet havde tilsidesat antidumpingaftalens artikel 2. For at illustrere de påståede mangler ved Kommissionens tilgang, som ifølge de eksporterende producenter i stikprøven resulterer i kunstigt høje dumpingmargener, giver producenterne en illustrativ alternativ tilgang til, hvordan den normale værdi kunne fastsættes. Desuden henviste disse stikprøveudtagne eksporterende producenter til panelets konklusioner i sagen DS494 EU — Cost adjustment methodologies (Rusland). De stikprøveudtagne eksporterende producenter fremførte, at panelets konklusioner ville støtte deres synspunkt om, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med WTO, da grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ifølge de stikprøveudtagne eksporterende producenter kun er en forstærket udgave af artikel 2, stk. 5.
- (114) Derudover anså GOC beregningen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, for at være i uoverensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 2.2, der indeholder en udtømmende liste over tre situationer, hvor den normale værdi kan beregnes, og hvor ingen omfatter betingelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Endvidere var GOC af den opfattelse, at der ved beregningen af den normale værdi i henhold til WTO-reglerne skulle anvendes produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste. Ved antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 6a, udvidedes datakilderne imidlertid til at omfatte produktions- og salgsomkostninger i et passende repræsentativt land eller internationale priser, omkostninger eller referenceværdier.
- (115) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en interesseret part, uden yderligere at uddybe sin påstand, at Kommissionen ikke var berettiget til at anvende en beregnet normal værdi.
- (116) Som svar på EU-producentens/-brugers påstande gentager Kommissionen sin holdning som forklaret i betragtning 98, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions WTO-forpligtelser. EU-producentens/-brugers påstand må derfor afvises. De tilsvarende påstande fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter, den interesserede part og GOC, der er beskrevet i betragtning 112-115, afvises af

samme årsager. For så vidt angår den alternative tilgang til beregningen af den normale værdi, der er foreslået af visse stikprøveudtagne eksporterende producenter, behandles påstanden herom nedenfor i betragtning 271. Hvad angår henvisningen til sagen DS494 EU — Cost adjustment methodologies (Rusland), bemærker Kommissionen endvidere, at panelet udtrykkeligt anførte, at forordning (EU) 2017/2321 ⁽¹⁾, hvorved grundforordningens artikel 2, stk. 6a, blev indført, ikke var omfattet af dets mandat.

- (117) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte den samme EU-producent/-bruger endvidere, at den havde fremlagt væsentlige beviser fra Kommissionens egne rapporter om elektricitets- og gasmarkederne, hvoraf det fremgik, at el- og LNG-omkostningerne i Kina er højere end i EU-medlemsstaterne, og at de var højere i Kina i 2018 og 2019. Hertil hævdede EU-producenten/-brugeren, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til disse beviser, men i stedet havde vendt bevisbyrden om ved at bemærke, at ingen af de kinesiske virksomheder godtgjorde, at deres omkostninger ikke var fordrejet. EU-producenten/-brugeren gjorde i denne forbindelse gældende, at Kommissionens bevisbyrde ikke opfyldes ved primært at basere sig på rapporten, som under alle omstændigheder er baseret på historiske oplysninger forud for undersøgelsesperioden, der ikke specifikt dækker PVA-sektoren, og som ikke tager hensyn til Kommissionens egen konklusion om, at kinesiske elektricitets-, gas- og oliepriser er højere end priserne i EU's medlemsstater.
- (118) Som svar på EU-producentens/-brugers påstande minder Kommissionen om, at forekomsten af væsentlige fordrejninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er en funktion af absolutte eller relative værdier af et bestemt input, som f.eks. elektricitet, gas eller olie. I stedet er det relevante kriterium med hensyn til at fastslå, om der findes væsentlige fordrejninger, hvorvidt de indberettede priser eller omkostninger, herunder omkostninger til råmaterialer og energi, ikke udspringer af frie markeds kræfter, fordi de er påvirket af væsentlig statslig indgriben. Kommissionen udførte vurderingen i afsnit 3.1.1.2-3.1.1.9 og konkluderede på grundlag af denne analyse i afsnit 3.1.1.10, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet til fastsættelse af den normale værdi. Kommissionen minder endvidere om, at omkostningerne på hjemmemarkedet i tilfælde, hvor priser og omkostninger påvirkes af væsentlige fordrejninger, kun kan anvendes som kilde til at beregne den normale værdi, i det omfang det helt sikkert er fastslået på grundlag af nøjagtig og relevant dokumentation, at de ikke er fordrejede. Som forklaret ovenfor i betragtning 108 foreligger der imidlertid ikke noget præcist og tilstrækkeligt bevis herfor. EU-producentens/-brugers påstand om, at Kommissionen vendte bevisbyrden om, må derfor afvises.
- (119) I en yderligere påstand, der blev fremført ved den endelige fremlæggelse af oplysninger, hævdede EU-producenten/-brugeren, at den måde, hvorpå Kommissionen beregnede den normale værdi, er ulovlig, da Kommissionen så bort fra kravene i antidumpingaftalens artikel 2.2, sidste punktum. Med henvisning til tvisten om EU-Biodiesel (Argentina) fremførte EU-producenten/-brugeren, at Kommissionen, når den baserer sig på eksterne landeoplysninger for at fastslå produktionsomkostningerne, er forpligtet til at sikre, at sådanne oplysninger anvendes til at beregne produktionsomkostningerne i oprindelseslandet. Kommissionen har imidlertid blot erstattet produktionsomkostningerne/inputomkostningerne for de kinesiske eksporterende producenter af PVA med tyrkiske omkostninger, og har undladt at foretage de nødvendige tilpasninger. Dette resulterede i kunstigt høje omkostninger for råmaterialer, eftersom Kommissionen på den ene side medtog indenlandske transportomkostninger, internationale fragt- og forsikringsomkostninger samt importafgifter fra de tyrkiske omkostninger anvendt som referenceværdi, og på den anden side gjorde Kommissionen ingen anstrengelser for at tilpasse de tyrkiske importpriser for at afspejle produktionsomkostningerne i Kina. For at illustrere de angiveligt kunstigt høje og ulogiske tyrkiske omkostninger, som Kommissionen har anvendt til beregningen af den normale værdi, anfører EU-producenten/-brugeren, at den køber visse råmaterialer, såsom eddikesyre eller kul, på EU-markedet til en pris, der er væsentligt lavere end de tyrkiske benchmarkpriser, og som Kommissionen havde gjort brug af.
- (120) Samme form for argumentation blev gentaget af en bruger, som i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte, at Kommissionens beregning af den normale værdi i sagen EU — biodiesel (Argentina) svarer til den metode, der er beskrevet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, og at Kommissionen derfor ikke kan afvise appellinstansens afgørelse i sagen EU — biodiesel (Argentina) ved blot at anføre, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, først blev indført senere.
- (121) Som svar på EU-producentens/-brugers påstand gentog Kommissionen for det første og som allerede anført i betragtning 98, at tvisten i DS473 EU-Biodiesel (Argentina) ikke vedrørte anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, som er det relevante retsgrundlag for fastsættelsen af den normale værdi i denne undersøgelse. I henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), skal den normale værdi i oprindelseslandet afspejle den ikkefordrejede pris på råmaterialer i det repræsentative land, som i det foreliggende tilfælde er Tyrkiet. EU-producentens/-brugers henvisninger til sine egne købspriser i Unionen er derfor ikke relevante for beregningen af den normale værdi.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2321 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) 2016/1036 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og af forordning (EU) 2016/1037 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 338 af 19.12.2017, s. 1).

På tilsvarende vis tager EU-producentens/-brugerens påstand om, at Kommissionen ikke har bestræbt sig på at tilpasse de tyrkiske importpriser for at afspejle de fordrejede produktionsomkostninger i Kina, ikke hensyn til det faktum, at den normale værdi jf. artikel 2, stk. 6a, litra a), må og skal afspejle den ikkefordrejede pris på råmaterialer baseret på oplysninger fra det repræsentative land. EU-producentens/-brugerens påstand om, at indlandske transportomkostninger, fragt- og forsikringsomkostninger samt importafgifter bør lades ude af betragtning, må også afvises, som forklaret nærmere i betragtning 269.

- (122) Påstanden om, at Kommissionen ikke kan afvige fra hjemmemarkedspriserne, idet der blot henvises til den omstændighed, at bestemmelsen i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, blev indført senere end EU-Biodiesel (Argentina), må også afvises. Som allerede anført i betragtning 98 vedrørte sagen EU Biodiesel (Argentina) ikke anvendelsen af artikel 2, stk. 6a. Kommissionen anser derfor afgørelsen i sagen EU-Biodiesel (Argentina) for ikke at være relevant i den foreliggende sag ikke på grund af det tidspunkt, hvor artikel 2, stk. 6a, blev indført i grundforordningen, men som følge af dens særlige retlige karakter. Under alle omstændigheder bekræfter sagen EU-Biodiesel (Argentina), at der er omstændigheder, hvor den normale værdi i oprindelseslandet kan beregnes på grundlag af oplysninger fra et repræsentativt tredjeland.
- (123) Kommissionen undersøgte, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina, eftersom der foreligger væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Kommissionen gjorde dette på grundlag af de foreliggende oplysninger i sagsakterne, herunder den dokumentation, der er indeholdt i rapporten, som er baseret på offentligt tilgængelige kilder. Denne analyse omfattede undersøgelsen af de væsentlige statslige indgreb i Kinas økonomi i almindelighed, men også den specifikke markedsituation i den relevante sektor, herunder den pågældende vare.

3.1.1.2. Væsentlige fordrejninger, som påvirker priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina

- (124) Det kinesiske økonomiske system er baseret på begrebet en »socialistisk markedsøkonomi«. Dette begreb er nedfældet i den kinesiske forfatning og er afgørende for Kinas økonomiske styring. Det centrale princip er det »socialistiske offentlige ejerskab af produktionsmidlerne, dvs. at ejendomsretten tilhører hele befolkningen samt arbejdernes kollektive ejerskab«. Den statsejede økonomi er den »førende kraft inden for den nationale økonomi«, og staten har mandat til »at sikre sin konsolidering og vækst«⁽¹²⁾. Den generelle struktur i den kinesiske økonomi giver derfor ikke blot mulighed for en væsentlig statslig indgriben i økonomien, men sådanne indgreb er udtrykkeligt bemyndiget. Princippet om, at offentligt ejerskab har forrang over det private, gennemsyrrer hele retssystemet og fremhæves som et generelt princip i alle centrale retsakter. Den kinesiske formueret er et godt eksempel: Den henviser til socialismens indledende fase og pålægger staten at opretholde det grundlæggende økonomiske system, hvor offentligt ejerskab spiller en dominerende rolle. Andre former for ejerskab tolereres, og loven tillader disse at udvikle sig side om side med statsligt ejerskab⁽¹³⁾.
- (125) I henhold til kinesisk lovgivning udvikles den socialistiske markedsøkonomi desuden under ledelse af det kinesiske kommunistparti (»CCP«). Strukturerne i den kinesiske stat og i CCP er indbyrdes forbundne på alle niveauer (juridiske, institutionelle og personlige) og danner en overbygning, hvor CCP's og statens roller ikke kan skelnes fra hinanden. Efter en ændring af den kinesiske forfatning i marts 2018 fik CCP en endnu mere fremtrædende rolle, fordi den blev genbekræftet i teksten til forfatningens artikel 1. Efter det eksisterende første punktum i bestemmelsen: »[d]et socialistiske system er Folkerepublikken Kinas grundlæggende system«, blev der indsat et nyt andet punktum med følgende ordlyd: »[d]et, der kendetegner socialisme med kinesiske karakteristika, er, at det ledes af det kinesiske kommunistparti«⁽¹⁴⁾. Dette illustrerer den ubestridte og stadigt voksende kontrol, som CCP har med Kinas økonomiske system. Denne ledelse og kontrol er en naturlig del af det kinesiske system og rækker langt videre end det, der normalt gør sig gældende i andre lande, hvor regeringen udøver generel makroøkonomisk kontrol, men markeds kræfterne dog har frit spil inden for visse grænser.
- (126) Den kinesiske stat fører en interventionistisk økonomisk politik og forfølger mål, der er sammenfaldende med CCP's politiske dagsorden i stedet for at afspejle de fremherskende økonomiske forhold på et frit marked⁽¹⁵⁾. De kinesiske myndigheder har mange forskellige interventionistiske økonomiske værktøjer, herunder systemet med industriplanlægning, det finansielle system samt reguleringsmæssige rammer.

⁽¹²⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 6-7.

⁽¹³⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 10.

⁽¹⁴⁾ Findes på: http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (senest tilgået den 15. juli 2019).

⁽¹⁵⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 20-21.

- (127) For det første styres den kinesiske økonomis retning af et komplekst system med industriplanlægning, for så vidt angår den overordnede administrative kontrol, hvilket påvirker alle økonomiske aktiviteter i landet. Disse planer omfatter tilsammen et vidtgående og komplekst netværk af sektorer og tværgående politikker og findes på alle forvaltningsniveauer. Planerne på provinsniveau er detaljerede, mens nationale planer normalt har noget bredere mål. I planerne præciseres også de midler, der skal støtte de relevante industrier/sektorer samt de tidsrammer, inden for hvilke målsætningerne skal nås. Nogle planer indeholder dog stadig eksplicite mål for output, hvilket var et fast element i tidligere planlægningscykluser. I henhold til planerne udpeges individuelle industrisektorer og/eller -projekter som (positive eller negative) prioriteter i overensstemmelse med regeringens prioriteter, og de tildeles specifikke udviklingsmål (industriel opgradering, international ekspansion osv.). Erhvervsdrivende, både private og statsejede, skal foretage en virkningsfuld tilpasning af deres forretningsaktiviteter til de faktiske forhold, der følger af planlægningssystemet. Dette skyldes ikke kun planernes bindende karakter, men også, at de relevante kinesiske myndigheder på alle forvaltningsniveauer følger systemet og anvender deres beføjelser i overensstemmelse hermed, hvilket tilskynder de økonomiske aktører til at overholde de prioriteter, der er nedfældet i planerne (se også afsnit 3.1.1.5) ⁽¹⁶⁾.
- (128) For det andet domineres Kinas finansielle system af de statsejede forretningsbanker, for så vidt angår tildelingen af finansielle ressourcer. Når disse banker udformer og gennemfører deres udlånspolitik, skal de tilpasse sig regeringens industripolitiske målsætninger i stedet for primært at vurdere de økonomiske fordele ved et bestemt projekt (jf. ligeledes afsnit 3.1.1.8) ⁽¹⁷⁾. Det samme gælder for de øvrige dele af det kinesiske finansielle system, som f.eks. aktiemarkederne, obligationsmarkederne, private egenkapitalmarkeder. Desuden er disse dele af den finansielle sektor, bortset fra banksektoren, institutionelt og operationelt udformet på en måde, der ikke er gearret til at sikre den mest effektive drift af finansmarkederne, men til at sikre kontrol og tillade, at staten og CCP griber ind ⁽¹⁸⁾.
- (129) For det tredje er der gennem lovgivningsmæssige rammer mange muligheder for statslig indgriben i økonomien. For eksempel anvendes reglerne om offentlige udbud regelmæssigt til at forfølge andre politiske mål end økonomisk effektivitet, hvilket underminerer de markedsbaserede principper i området. Det fastsættes specifikt i den gældende lovgivning, at offentlige udbud skal gennemføres for at gøre det lettere at nå de mål, der er opstillet i henhold til statens politikker. Disse mål er imidlertid ikke defineret nærmere, hvilket giver de beslutningstagende organer en bred skønsmargen ⁽¹⁹⁾. På investeringsområdet bevarer GOC ligeledes en betydelig kontrol over og indflydelse på destinationen for og omfanget af både statslige og private investeringer. Screening af investeringer samt forskellige incitamenter, restriktioner og forbud i forbindelse med investeringer anvendes af myndighederne som et vigtigt redskab til at støtte industripolitiske mål, såsom opretholdelse af den statslige kontrol med nøglesektorer eller styrkelse af indenlandsk industri ⁽²⁰⁾.
- (130) Alt i alt er den kinesiske økonomiske model baseret på visse grundlæggende aksiomer, som giver mulighed for og tilskynder til mange forskellige statslige indgreb. Sådanne betydelige statslige indgreb er i strid med markedskræfternes frie spil og resulterer i en fordrejning af en virkningsfuld ressourceallokering i overensstemmelse med markedsprincipperne ⁽²¹⁾.

3.1.1.3. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6 a, litra b), første led: at det pågældende marked i vid udstrækning dækkes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side

- (131) I Kina udgør virksomheder, der opererer under statens ejerskab, kontrol og politiske tilsyn eller politiske vejledning, en væsentlig del af økonomien.
- (132) GOC og CCP opretholder strukturer, der sikrer deres fortsatte indflydelse på virksomheder og navnlig statsejede virksomheder. Ikke nok med, at staten (og i mange henseender også CCP) aktivt udformer og fører tilsyn med gennemførelsen af generelle økonomiske politikker i de enkelte statsejede virksomheder, den forbeholder sig også ret til at deltage i de statsejede virksomheders operationelle beslutningstagning. Dette sker typisk gennem en rotation af ledere mellem offentlige myndigheder og statsejede virksomheder, gennem partimedlemmers deltagelse i statsejede virksomheders forvaltningsorganer og gennem partimedlemmers tilstedeværelse i virksomheder (se også afsnit

⁽¹⁶⁾ Rapporten — kapitel 3, s. 41 og 73-74.

⁽¹⁷⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 120-121.

⁽¹⁸⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 122-135.

⁽¹⁹⁾ Rapporten — kapitel 7, s. 167-168.

⁽²⁰⁾ Rapporten — kapitel 8, s. 169-170, 200-201.

⁽²¹⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 15-16, rapporten — kapitel 4, s. 50 og 84, rapporten — kapitel 5, s. 108-109.

3.1.1.4) samt gennem udformningen af selskabsstrukturen i sektoren for statsejede virksomheder ⁽²²⁾. Til gengæld har statsejede virksomheder en særlig status i den kinesiske økonomi, hvilket medfører en række økonomiske fordele, navnlig beskyttelse mod konkurrence og præferenceadgang til relevante input, herunder finansiering ⁽²³⁾.

- (133) Særlig i PVA-sektoren er der fortsat en betydelig grad af ejerskab fra GOC's side. Blandt de stikprøveudtagne virksomheder er Anhui Wan Wei High Tech Materials, der hører til Wan Wei Group, en statsejet virksomhed med en årlig kapacitet på 350 000 ton/år, der tegner sig for 28 % af den nominelle nationale PVA-produktionskapacitet og 40 % af den faktiske produktionskapacitet ⁽²⁴⁾. Det er også den tredjestørste PVA-producent i Kina efter Sinopec og Inner Mongolia Shuangxin ⁽²⁵⁾. Mengwei, en anden virksomhed, der tilhører Wan Wei Group, fremmes aktivt for at blive en vigtig PVA-producent som led i industrialiseringsprojektet for Indre Mongoliet. Følgende fremgår af Mengweis websted: »Projektets årlige output er på 200 000 ton vinylacetat (VAC) og 100 000 ton PVA med en samlet investering på ca. 1,5 mia. yuan, hvilket er den største engangsinvestering i et projekt med PVA-kapacitet i Kina. [...] Virksomheden har til hensigt fortsat at investere mere end 7 mia. yuan i løbet af perioden for den »12. femårsplan« og derefter bygge en PVA-produktionslinje med en kapacitet på 100 000 ton [...]. På det tidspunkt vil en ny moderne industriby stå klar på det smukke land i Indre Mongoliet ⁽²⁶⁾.«
- (134) Sinopec Group er en anden stor kinesisk statsejet virksomhed, som producerer PVA. Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd. har en årlig kapacitet på 160 000 ton polyvinylalkohol ⁽²⁷⁾ og blev lanceret som et officielt projekt for Kinas regering: »Projektet startede byggeriet den 17. april 2009 og blev opført af ministeriet for industri og informationsteknologi som et centralt byggeprojekt til fremme af den indenlandske efterspørgsel ⁽²⁸⁾.«
- (135) Den tredje stikprøveudtagne virksomhed, Inner Mongolia Shuangxin, har forbindelser til regeringen gennem partiorganisationen (se betragtning 140), selv om den er privatejet virksomhed.
- (136) Med den høje grad af statslig indgriben i PVA-industrien og en stor andel af statsejede virksomheder i sektoren er selv privatejede producenter forhindret i at operere på markedsvilkår. Både offentlige og privatejede virksomheder i PVA-sektoren er faktisk underlagt politisk tilsyn og politisk vejledning som beskrevet i afsnit 3.1.1.5.

3.1.1.4. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6 a, litra b), andet led: statslig tilstedeværelse i virksomheder, som muliggør statslig indgriben med hensyn til priser eller omkostninger

- (137) Ud over at udøve kontrol med økonomien gennem ejerskab af statsejede virksomheder og andre værktøjer er GOC i stand til at påvirke priser og omkostninger gennem statslig tilstedeværelse i virksomheder. Selv om de relevante statslige myndigheders ret til at udpege og fjerne nøglepersoner i ledelsen hos statsejede virksomheder i henhold til den kinesiske lovgivning kan anses for at afspejle de dermed forbundne ejendomsrettigheder ⁽²⁹⁾, er CCP-cellerne i virksomheder, hvad enten det er statsejede eller private, en anden vigtig måde, hvorpå staten kan gribe ind i forretningsmæssige beslutninger. Ifølge Kinas selskabsret skal der oprettes en CCP-organisation i enhver virksomhed (med mindst tre CCP-medlemmer som specificeret i CCP's forfatning ⁽³⁰⁾), og virksomheden skal skabe de nødvendige betingelser for partiorganisationens aktiviteter. Tidligere er dette krav tilsyneladende ikke altid blevet fulgt eller håndhævet strengt. CCP har imidlertid mindst siden 2016 styrket sine krav med hensyn til at kontrollere forretningsmæssige beslutninger truffet i statsejede virksomheder som et politisk princip. Det berettes også, at CCP

⁽²²⁾ Rapporten — kapitel 3, s. 22-24, og kapitel 5, s. 97-108.

⁽²³⁾ Rapporten — kapitel 5, s. 104-109.

⁽²⁴⁾ Se http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf.

⁽²⁵⁾ »I dag er der 12 store PVA-producenter i Kina. Blandt disse er de største Wanwei High Tech, Sichuanchuanwei (SINOPEC), Shuangxin, Ningxia Land, som tilsammen har en produktion på 770 000 ton/år.« Se <http://www.ccxr.com.cn/pdf/201891717121180715.pdf>.

⁽²⁶⁾ <http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html>.

⁽²⁷⁾ https://www.sohu.com/a/336366992_617351.

⁽²⁸⁾ Se <https://www.yicai.com/news/942233.html>.

⁽²⁹⁾ Rapporten — kapitel 5, s. 100-101.

⁽³⁰⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 26.

udøver pres på private virksomheder for at få dem til at prioritere »patriotisme« og til at følge partidisciplinen ⁽³¹⁾. I 2017 blev det oplyst, at der fandtes particeller i 70 % af omkring 1,86 millioner privatejede virksomheder, og at CCP-organisationerne i stigende grad pressede på for at få det sidste ord i forretningsmæssige beslutninger i deres respektive virksomheder ⁽³²⁾. Disse regler finder generel anvendelse i hele den kinesiske økonomi, i alle sektorer, herunder også på PVA-producenterne og leverandørerne af input hertil.

- (138) Især i PVA-sektoren ejes mange PVA-producenter af staten som allerede anført. Wan Wei Group-virksomheden Mengwei, som indgik i stikprøven, er underlagt SASAC's administration; f.eks. beskrives PVA-produktionsprojektet på følgende måde: »Fase II af Mengweis særlige projekt for harpiks af polyvinylalkohol med en produktion på 100 000 ton/år og [...] er de fund-raisingprojekter, der indgår i virksomhedens »Plan for 2015 non-public Development Bank A-share stock«. De er blevet godkendt af kommissionen for tilsyn med og administration af stats-ejede aktiver under folkeregeringen i Anhui-provinsen (brev [2015] 599): »Approval on relevant matters of non-public Development Bank stock of Anhui Wan Wei high tech materials Co., Ltd«, som også blev godkendt på den første ekstraordinære generalforsamling i 2015« ⁽³³⁾. Wan Wei er desuden underlagt partiets opbygningsaktiviteter: »Med hensyn til udviklingen af partiets arbejdsstil og ordentlige ledelse i næste fase, påpegede Wu Shangyi, der er ansvarlig for disciplinærkommissionen i det blandede aktieselskab, at man skal have en nøje forståelse af forholdene i forbindelse med udviklingen af partiets arbejdsstil, [...] fokusere på det aktuelle centrale arbejde i Anhui's reform og videreudvikling med udviklingen af arbejdsstilen som vigtigste opgave og yderligere skabe et ordentligt og redeligt virksomhedsmiljø som en stærk disciplinær garanti for udviklingen af en koncernvirksomhed af høj kvalitet. Ifølge Tang Xiaoong, som er stedfortrædende sekretær for koncernvirksomhedens disciplinærkommission, er det vigtigt: [...] energisk at fremme gennemførelsen af partistilen og en ordentlig ledelse [...]« ⁽³⁴⁾.
- (139) Sinopec, en anden stikprøveudtaget virksomhed i forbindelse med undersøgelsen, er også en statsejet virksomhed og understreger, at den i mange tilfælde tilslutter sig partiprincipperne. Ifølge Sinopec's websted: »I 2018 tilsluttede virksomheden sig vejledningen fra Xi Jinping om den socialistiske ideologi med kinesiske karakteristika i den nye tidsalder og ånden fra den 19. nationale partikongres, og gennemførte fuldt ud de generelle krav til partiopbygning i den nye tidsalder, fokuserede nøje på den strategiske videreudvikling af en virksomhed i verdensklasse ansporet af den politiskledede opbygning, dvs. energisk støtte til gennemførelsen af partikomiteernes kapacitetsopbygning i direkte ejede virksomheder med henblik på at forvalte den overordnede situation, energisk gennemførelse af projektet om forbedring af partiorganisationen på græsrodsniveau, energisk forbedring af handlekraften hos team-medarbejdere og iværksættere, koordinering og fremme af alt partiopbygningsarbejde og kontinuerlig forbedring af kvaliteten af partiopbygningen for således at sikre udviklingen af Sinopec til en virksomhed i verdensklasse med global konkurrenceevne. Det handler om at holde fast ved studier, propaganda og gennemførelse af Xi Jinpings socialisme med kinesiske karakteristika i den nye tidsalder og ånden fra det kinesiske kommunistpartis 19. nationale partikongres som den primære politiske opgave og vedtage en række metoder, som f.eks. besøg, særlig uddannelse og den tematiske partidag for at fremme læring, tankegang og praksis. Enighed, uddannelse og vejledning af partimedlemmer og ledere styrker fortsat bevidstheden om resolut at opnå »to sikkerheder« og udvise loyalitet over for partiet, gennem praktiske foranstaltninger ⁽³⁵⁾«.
- (140) Inner Mongolia Shuangxin anfører på sit websted partiopbygningsaktiviteter på følgende måde: »I 2005 oprettede virksomheden en partiafdeling. I maj 2012 godkendte organisationsafdelingen i komitéen i det kinesiske kommunistparti i Otag Banner officielt, at der i vores virksomhed oprettes partikomitéen for Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd. og indkaldte til sin første partikongres. Tilknyttede datterselskaber har nedsat en underordnet partikomité (med 5 partiafdelinger under deres jurisdiktion), 2 generelle partiafdelinger (med 3 partiafdelinger under deres jurisdiktion) og 3 partiafdelinger ⁽³⁶⁾«.
- (141) Statens tilstedeværelse og indgreb på finansmarkederne (se også afsnit 3.1.1.8) samt med hensyn til leveringen af råmaterialer og input har endvidere en yderligere fordrejende virkning på markedet ⁽³⁷⁾. Statens tilstedeværelse i virksomheder, herunder statsejede virksomheder, i PVA-sektoren og i andre relaterede sektorer (såsom finans- og inputsektorer, som er nærmere beskrevet i afsnit 3.1.1.7) gør det således muligt for GOC at påvirke priser og omkostninger.

⁽³¹⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 31-32.

⁽³²⁾ Findes på <https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU> (sidst set den 15. juli 2019).

⁽³³⁾ Se http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, s. 138.

⁽³⁴⁾ Se <http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html>.

⁽³⁵⁾ Se <http://www.sinopecgroup.com/group/gsj/s/ddjs>.

⁽³⁶⁾ <http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/>.

⁽³⁷⁾ Rapporten — kapitel 14.1-14.3.

3.1.1.5. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6 a, litra b), tredje led: politiske tiltag eller foranstaltninger, der særbehandler til fordel for leverandører på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker de frie markeds kræfter

- (142) I hvilken retning den kinesiske økonomi bevæger sig, afhænger i høj grad af et omfattende planlægningssystem, der opstiller prioriteter og fastsætter de mål, som de centrale og lokale myndigheder skal fokusere på. Der findes relevante planer på alle forvaltningsniveauer, som dækker stort set alle økonomiske sektorer. De mål, der er fastsat i planlægningsinstrumenterne, er bindende, og myndighederne på hvert administrativt niveau overvåger gennemførelsen af planerne på de tilsvarende lavere forvaltningsniveauer. Overordnet set resulterer planlægningssystemet i Kina i, at ressourcerne kanaliseres til sektorer, der er udpeget som strategiske eller på anden måde politisk vigtige af regeringen, i stedet for at blive tildelt i henhold til markeds kræfterne ⁽³⁸⁾.
- (143) PVA-industrien betragtes af GOC som en nøgleindustri. Dette bekræftes i de mange planer, direktiver og andre dokumenter, der vedrører den kemiske sektor og PVA i særdeleshed, og som udstedes på nationalt, regionalt og kommunalt plan, herunder de dokumenter, der er anført i de følgende betragtninger.
- (144) PVA er nævnt i afgørelsen fra kommissionen for national udvikling og reform (NDRC) vedrørende bestemmelserne om ændring af det »Vejledende katalog over den industrielle omstrukturering (2011-udgaven)« ⁽³⁹⁾ (gældende i UP). PVA forekommer i kapitlet om tilskyndede sektorer: »19- Let industri: 14. Nye emballagematerialer, såsom vakuumcoated aluminium, siliciumoxidspray, PVA-film til coating, funktionel polyester (PET)-film, orienteret polystyren-film (OPS), flerlagsekstruderinger eller forbindelser på papir eller kunststofbasis«; desuden er følgende anført i kapitlet om sektorer, der er pålagt begrænsninger: »Tekstil: 13. Anvendelse af appreturteknologi og -produkter (polyester og bomuld, undtagen produkter med høj densitet af ren bomuld)« af polyvinylalkoholops-læmning (PVA) og i kapitlet om eliminerede sektorer/forældede produkter: »Polyvinylalkohol og acetalder heraf til indvendige og udvendige vægge (106, 107 overfladebehandlingsmidler osv.)«. Disse eksempler viser, at GOC styrer PVA-industrien og anvendelsen af PVA i forskellige sektorer.
- (145) Det vejledende katalog er i mellemtiden blevet opdateret, og den nye udgave trådte i kraft den 1. januar 2020 ⁽⁴⁰⁾. I denne nye udgave, synes PVA også at være en tilskyndet sektor: »Let industri 11: Nye emballagematerialer, såsom vakuumcoated aluminium, siliciumoxidspray, PVA-film til coating, flerlags ekstruderinger eller forbindelser på kunststofbasis«. Hvad angår industrier, der er pålagt begrænsninger eller er eliminerede, er den nye udgave af det vejledende katalog identisk med den udgave, der er beskrevet i betragtning 144.
- (146) I planen for industriomlægning og -opgradering i Inner Mongolia Wuhai for perioden 2016-2020 ⁽⁴¹⁾ nævnes PVA i afsnit IV.2: »finkemikalier: — Til fulde udnytte fordelene ved grundlæggende kemiske industrier såsom alkalisk chlorid, koks og organisk silicium, — fremme horisontale forbindelser mellem industrier og udvide industrikæden vertikalt — kraftigt udvikle dybtforarbejdede produkter såsom 1,4-butandiol, PVA, - fremme produkter, som f.eks. lægemidler, pesticider og syntetiske farvestoffer, organiske pigmenter, maling, funktionelle polymermaterialer, — skabe en klynge i den finkemiske industri — udvikle en ny nøgleindustri« samt i afsnit VII.2: » [a]ktivt støtte virksomheder med henblik på at udvikle et internationalt samarbejde om produktionskapacitet — tilskynde specifikke konkurrencedygtige produkter som cement, koks, polyvinylchlorid, polyvinylalkohol, teknologier og udstyr, så de kan »markedsføres«, — undersøge og udvikle internationale markeder.«
- (147) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde en interesseret part, nemlig Wacker, gældende, at PVA ikke er en tilskyndet erhvervsgrænse, og understregede, at Kommissionen selv i den anden konklusion i betragtning 144 og 145 nævner, at PVA er opført i kapitlet om industrier, der er pålagt begrænsninger. På det grundlag fremfører Wacker, at de kinesiske PVA-industrier ikke kan drage fordel af nogen form for formodede subsidier eller støtte, der kun er til rådighed for tilskyndede industrier. Efter Wackers opfattelse mangler Kommissionens vurdering således konkrete beviser.

⁽³⁸⁾ Rapporten — kapitel 4, s. 41-42 og 83.

⁽³⁹⁾ Se www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm.

⁽⁴⁰⁾ Se <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf>.

⁽⁴¹⁾ Se http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html.

- (148) Wackers påstande må dog forkastes. Den relevante analyse i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), tredje led, vurderer ikke, om de indenlandske producenter af samme vare modtager statsstøtte. Analysen behandler i stedet spørgsmålet om, hvorvidt der findes offentlige politikker eller foranstaltninger, der diskriminerer til fordel for indenlandske leverandører eller på anden måde påvirker de frie markeds kræfter. I denne forbindelse viser opførelsen af PVA blandt de virksomheder, der er pålagt begrænsninger, den udbredte forekomst af sådanne offentlige politikker på samme måde som opførelsen heraf blandt tilskyndede industrier, da selve eksistensen af sådanne kataloger klart viser GOC's indgriben i markeds kræfterne. Derfor bemærkede Kommissionen i betragtning 144 slutteligt, at GOC styrer PVA-industrien, idet styringen langt fra er begrænset til støtte, men kan medføre en bred vifte af foranstaltninger, herunder begrænsninger.
- (149) GOC styrer yderligere udviklingen af sektoren ud fra en bred vifte af politikværktøjer bl.a. ved at yde subsidier. Wan Wei Groups årsberetning indeholder en liste over subsidier til PVA: i årsrapporten fra 2016 anføres midler på 8,6 mio. RMB til PVA-projekter med henblik på teknologisk reform⁽⁴²⁾; i årsrapporten for 2017 anføres: »tilskud til PVA-projekter med henblik på teknologisk reform: 7,666 mio. RMB, nedslag på lån til teknisk fornyelse af PVA-materialer til produktion af melasse som restprodukt 2,819 mio. RMB⁽⁴³⁾« og »tilskud til PVA-projekter med henblik på teknologisk omstilling 958 333 RMB⁽⁴⁴⁾«. I 2018 modtog virksomheden 5,7 mio. RMB som tilskud til PVA-projekter med henblik på teknologisk reform og et nedslag på 2,8 mio. RMB til PVA-projekter med henblik på teknologisk omstilling⁽⁴⁵⁾. I årsberetningen for 2019 anføres et tilskud på 0,958 mio. RMB til PVA-projekter med henblik på teknologisk reform⁽⁴⁶⁾.
- (150) Der forekommer også en række fordrejninger af de vigtigste råmaterialer til fremstilling af PVA, f.eks. kul, gas, calciumcarbid, eddikesyre og kalksten. Kul er omfattet af forskellige planer og andre dokumenter, som f.eks. den 13. femårsplan for mineralressourcer på nationalt plan samt planer på lokalt niveau, såsom Hebei-provinsens udviklingsplan for kulindustrien⁽⁴⁷⁾. Kulindustrien modtager betydelig støtte i Kina, hvilket fører til overkapacitet og prisfordrejninger⁽⁴⁸⁾. Naturgas er ligeledes omfattet af en række planer, herunder den 13. femårsplan for mineralressourcer på nationalt plan, men også af planer på lokalt niveau, såsom Hebei-provinsens udviklingsplan for naturgas. Produktionen af calciumcarbid er omfattet af en præferentiel elpris i visse provinser såsom Chongqing og Shaangxi⁽⁴⁹⁾. Den er også omfattet af den 13. femårsplan for den petrokemiske og den kemiske industri. Eddikesyre er omfattet af NDRC's vejledende katalog over den industrielle omstrukturering, som indeholder detaljerede regler for forskellige industrier. Eddikesyre er opført på den begrænsede liste over petrokemikalier: »caprolactam eller ethyleneddikesyre med en årlig produktion på mindre end 100 000 ton, eddikesyre ved oxosyntese eller methanol ved naturgas med en årlig produktion på mindre end 300 000 ton⁽⁵⁰⁾«. Via disse og andre midler er de råmaterialer, der anvendes til fremstilling af PVA, underlagt statslig indgriben.
- (151) Kort sagt har GOC indført foranstaltninger, der skal tilskynde aktørerne til at opfylde de offentlige politikmålsætninger om at støtte tilskyndede industrier. Sådanne foranstaltninger hindrer markeds kræfterne i at fungere normalt.

3.1.1.6. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fjerde led: manglende eller diskriminerende anvendelse af eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs-, selskabs- eller formueret

- (152) Ifølge oplysningerne i sagsakterne kan det kinesiske konkurssystem ikke i tilstrækkelig grad opfylde sine egne hovedmål, som f.eks. retfærdig afvikling af fordringer og gæld og beskyttelse af kreditorers og debitorers lovlige rettigheder og interesser. Dette skyldes tilsyneladende, at mens den kinesiske konkurslov formelt hviler på principper, der ligner dem, som anvendes i tilsvarende lovgivning i andre lande end Kina, er det kinesiske system kendetegnet ved en systematisk manglende håndhævelse. Antallet af konkurser er notorisk lavt i forhold til

⁽⁴²⁾ Se http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF, s. 127.

⁽⁴³⁾ Se http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF s. 152.

⁽⁴⁴⁾ Ibid. s. 167.

⁽⁴⁵⁾ Se årsberetning for 2018, s. 156-157, <http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf>.

⁽⁴⁶⁾ Se årsberetning for 2019, s. 154, http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf.

⁽⁴⁷⁾ Se rapporten, s. 46.

⁽⁴⁸⁾ Se rapporten, s. 232-233.

⁽⁴⁹⁾ Se rapporten, s. 224 og 231.

⁽⁵⁰⁾ Se rapporten, s. 177.

størrelsen af landets økonomi, ikke mindst fordi insolvensbehandlingen lider under en række mangler, der reelt fungerer som en hindring for indgivelse af konkursbegæringer. Staten spiller desuden fortsat en stærk og aktiv rolle i insolvensbehandlinger og har ofte direkte indflydelse på sagens udfald ⁽⁵¹⁾.

- (153) Desuden er manglerne ved systemet for ejendomsret særlig tydelige i forbindelse med ejendomsretten til jord og brugsrettighederne til jord i Kina ⁽⁵²⁾. Al jord ejes af den kinesiske stat (kollektivt ejet landbrugsjord og statsejet jord i byområder). Tildelingen afhænger fortsat udelukkende af staten. Der findes lovbestemmelser, der har til formål at tildele brugsrettigheder til jord på en gennemsigtig måde og til markedspriser, f.eks. ved at indføre udbudsprocedurer. Disse bestemmelser overholdes imidlertid ofte ikke, idet visse købere får deres jordarealer gratis eller til priser under markedsværdien ⁽⁵³⁾. Myndighederne forfølger desuden ofte specifikke politiske mål, herunder gennemførelsen af de økonomiske planer, når de tildeler jordarealer ⁽⁵⁴⁾.
- (154) Producenter af PVA er som andre sektorer i den kinesiske økonomi omfattet af de almindelige regler i den kinesiske konkurs-, selskabs- og formueret. Dette medfører, at disse virksomheder også er underlagt fordrejninger ovenfra som følge af den diskriminerende anvendelse eller utilstrækkelige håndhævelse af konkurs- og formueretten. Den nuværende undersøgelse har ikke bragt noget for dagen, der kan rejse tvivl om disse konklusioner. Kommissionen konkluderede således foreløbig, at den kinesiske konkurs- og formueret ikke fungerer ordentligt, hvilket skaber fordrejninger, når den opretholder insolvente virksomheder, og når den tildeler brugsrettigheder til jord i Kina. På grundlag af de foreliggende oplysninger synes disse betragtninger at gælde fuldt ud også i PVA-sektoren.
- (155) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der var tale om diskriminerende anvendelse eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs- og formueretten i PVA-sektoren, herunder for så vidt angår den pågældende vare.

3.1.1.7. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6 a, litra b), femte led: at lønomkostninger skævvrides

- (156) Et system med markedsbaserede lønninger kan ikke udvikles fuldt ud i Kina, eftersom arbejdstagere og arbejdsgivere hindres i at udøve deres ret til kollektiv organisering. Kina har ikke ratificeret en række af Den Internationale Arbejdsorganisations (»ILO's«) væsentlige konventioner, navnlig konventionerne om foreningsfrihed og retten til kollektive forhandlinger ⁽⁵⁵⁾. I henhold til national lovgivning er kun én enkelt fagforening aktiv. Denne fagforening er imidlertid ikke uafhængig af de statslige myndigheder, og dens engagement i kollektive forhandlinger og beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder er fortsat på et rudimentært niveau ⁽⁵⁶⁾. Desuden er den kinesiske arbejdstyrkes mobilitet begrænset af systemet til registrering af husholdninger, som begrænser adgangen til hele spektret af social sikring og andre ydelser til lokale beboere i et givet administrativt område. Dette resulterer typisk i, at arbejdstagere, som ikke er i besiddelse af den lokale bopælsregistrering, befinder sig i en sårbar beskæftigelses-situation og har en lavere indkomst end indehavere af bopælsregistreringen ⁽⁵⁷⁾. Disse forhold fører til en fordrejning af lønomkostningerne i Kina.
- (157) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at PVA-sektoren ikke ville være omfattet af det beskrevne kinesiske arbejdsretlige system. PVA-sektoren påvirkes således af fordrejningerne af lønomkostningerne både direkte (ved fremstilling af den pågældende vare eller det vigtigste råmateriale til fremstillingen) og indirekte (ved adgang til kapital eller input fra virksomheder, der er omfattet af det samme arbejdsystem i Kina).

3.1.1.8. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6 a, litra b), sjette led: adgang til finansiering fra institutioner, der gennemfører offentlige politiske målsætninger eller på anden måde ikke handler uafhængigt af staten

- (158) Adgang til kapital for virksomhedsaktører i Kina er underlagt forskellige fordrejninger.

⁽⁵¹⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 138-149.

⁽⁵²⁾ Rapporten — kapitel 9, s. 216.

⁽⁵³⁾ Rapporten — kapitel 9, s. 213-215.

⁽⁵⁴⁾ Rapporten — kapitel 9, s. 209-211.

⁽⁵⁵⁾ Rapporten — kapitel 13, s. 332-337.

⁽⁵⁶⁾ Rapporten — kapitel 13, s. 336.

⁽⁵⁷⁾ Rapporten — kapitel 13, s. 337-341.

- (159) For det første er det kinesiske finansielle system kendetegnet ved de statsejede bankers stærke stilling⁽⁵⁸⁾, som ved tildeling af adgang til finansiering tager hensyn til andre kriterier end et projekts økonomiske levedygtighed. I lighed med de ikkefinansielle statsejede virksomheder er bankerne fortsat knyttet til staten, ikke kun gennem ejerskab, men også via personlige relationer (de øverste ledere i de store statsejede finansielle institutioner udpeges i sidste instans af CCP)⁽⁵⁹⁾, og i lighed med de ikkefinansielle statsejede virksomheder gennemfører bankerne regelmæssigt offentlige politikker, der er udformet af regeringen. Herved overholder bankerne en udtrykkelig retlig forpligtelse til at drive deres virksomhed i overensstemmelse med den nationale økonomiske og sociale udviklings behov og på grundlag af statens industripolitikker⁽⁶⁰⁾. Dette forværres af yderligere gældende regler, som dirigerer finansiering i retning af de sektorer, der er udpeget af regeringen som værende tilskyndede eller på anden måde vigtige⁽⁶¹⁾.
- (160) Selv om det anerkendes, at forskellige retlige bestemmelser henviser til behovet for at overholde almindelige regler for bankvirksomhed og tilsynsregler, såsom behovet for at undersøge låntagerens kreditværdighed, tyder den omfattende dokumentation, inklusive resultaterne af undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, på, at disse bestemmelser kun spiller en sekundær rolle i anvendelsen af de forskellige retlige instrumenter.
- (161) Desuden er vurderinger af obligationer og kreditvurderinger ofte fordrejet af en række forskellige årsager, herunder det forhold, at risikovurderingen er påvirket af virksomhedens strategiske betydning for GOC og af styrken af enhver implicit garanti stillet af regeringen. Overslag tyder stærkt på, at de kinesiske kreditvurderinger systematisk svarer til lavere internationale kreditvurderinger⁽⁶²⁾.
- (162) Dette forværres af yderligere gældende regler, som dirigerer finansiering i retning af de sektorer, der er udpeget af regeringen som værende tilskyndede eller på anden måde vigtige⁽⁶³⁾. Dette resulterer i en positiv holdning over for udlån til statsejede virksomheder, store private virksomheder med gode forbindelser og virksomheder i nøgleindustriktorer, hvilket indebærer, at tilgængeligheden af og omkostningerne ved kapital ikke er ens for alle aktører på markedet.
- (163) For det andet er låneomkostninger blevet holdt kunstigt lave for at stimulere væksten i investeringerne. Dette har ført til overdreven brug af kapitalinvesteringer med stadig lavere investeringsafkast. Dette illustreres gennem den seneste vækst i virksomhedernes gearing inden for den statslige sektor på trods af et kraftigt fald i rentabiliteten, hvilket tyder på, at de mekanismer, der styrer banksystemet, ikke følger normale forretningsmæssige indstillinger.
- (164) For det tredje er prissignalerne stadig ikke drevet af de frie markeds kræfter, men påvirkes af statsligt indførte fordrejninger, selv om der blev opnået en nominel renteliberalisering i oktober 2015. Andelen af udlån til eller under referenceværdien udgør faktisk stadig 45 % af alle udlån, og anvendelsen af målrettede kreditter synes at være blevet øget, eftersom denne andel er steget markant siden 2015 på trods af en forværring af de økonomiske vilkår. De kunstigt lave rentesatser medfører underprissætning og dermed den overdrevne anvendelse af kapital.
- (165) Den generelle kreditvækst i Kina er tegn på en forværring af effektiviteten af kapitaltildelingen, uden at der er tegn på en kreditstramning, som man ville forvente på et marked uden fordrejninger. Som følge heraf er misligholdte lån steget kraftigt i de seneste år. I en situation med stigende gældsrisiko har GOC valgt at undgå misligholdelse. Gældsproblemer er derfor blevet håndteret ved enten at optage nye lån, hvorved der oprettes såkaldte »zombie-virksomheder«, eller ved at overdrage ejerskabet til gælden (f.eks. via fusioner eller konvertering af gæld til egenkapital) uden nødvendigvis at fjerne det samlede gældsproblem eller tage fat på de grundlæggende årsager hertil.
- (166) På trods af de seneste skridt, der er taget for at liberalisere markedet, er erhvervskreditsystemet i Kina i bund og grund påvirket af betydelige fordrejninger som følge af statens fortsat omfattende rolle på kapitalmarkederne.

⁽⁵⁸⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 114-117.

⁽⁵⁹⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 119.

⁽⁶⁰⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 120.

⁽⁶¹⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 121-122, s. 126-128 og s. 133-135.

⁽⁶²⁾ Se IMF's arbejdsrapport »Resolving China's Corporate Debt Problem«, af Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

⁽⁶³⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 121-122, s. 126-128 og s. 133-135.

- (167) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at PVA-sektoren ville være undtaget fra den ovenfor beskrevne statslige indgriben i det finansielle system. Derfor medfører det betydelige statslige indgreb i det finansielle system, at markedsvilkårene påvirkes i alvorlig grad på alle niveauer.

3.1.1.9. Den systemiske karakter af de beskrevne fordrejninger

- (168) Kommissionen bemærkede, at de fordrejninger, der er beskrevet i rapporten, var karakteristiske for den kinesiske økonomi. De foreliggende oplysninger viser, at de kendsgerninger og karakteristika ved det kinesiske system, som er beskrevet i afsnit 3.1.1.1-3.1.1.5 samt i del A i rapporten, finder anvendelse i hele landet og i alle økonomiens sektorer. Det samme gælder for beskrivelsen af de produktionsfaktorer, der er anført i afsnit 3.1.1.6-3.1.1.8 og i del B i rapporten.
- (169) Kommissionen minder om, at de vigtigste råmaterialer til produktion af PVA er: kul, naturgas og eddikesyre. Ifølge dokumentationen i sagen indkøbte alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter alle deres input i Kina. Når PVA-producenter køber/indgår aftale om disse input, er de priser, de betaler (og som registreres som deres omkostninger), tydeligvis påvirket af de samme systemiske fordrejninger, der er nævnt tidligere. Inputleverandører anvender f.eks. arbejdskraft, som er genstand for fordrejningerne. De kan låne penge, der er genstand for fordrejningerne i den finansielle sektor eller i forbindelse med kapitalallokering. De er desuden underlagt det planlægningssystem, der gælder for alle forvaltningsniveauer og -sektorer.
- (170) Som følge heraf er det ikke kun salgspriserne på hjemmemarkedet for PVA, som det ikke er hensigtsmæssigt at anvende, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), men alle omkostningerne ved input (herunder råmaterialer, energi, jord, finansiering, arbejdskraft osv.) er også påvirket, fordi deres prisdannelse har været udsat for en betydelig statslig indgriben som beskrevet i del A og B i rapporten. De statslige indgreb, der er beskrevet i forbindelse med kapitalallokering, indrømmelse af jord, arbejdskraft, energi og råmaterialer, finder sted i hele Kina. Det betyder f.eks., at et input, der er produceret i Kina, gennem en kombination af produktionsfaktorer er udsat for væsentlige fordrejninger. Det samme gælder for inputtet til input osv. Hverken GOC eller de eksporterende producenter har fremlagt dokumentation eller argumenter for det modsatte i løbet af denne undersøgelse.

3.1.1.10. Konklusion

- (171) Analysen i afsnit 3.1.1.2-3.1.1.9, som omfatter en undersøgelse af al tilgængelig dokumentation vedrørende Kinas indgriben i landets økonomi i al almindelighed samt i PVA-sektoren (herunder den pågældende vare), viste, at priserne eller omkostningerne, for så vidt angår den pågældende vare, herunder omkostningerne ved råmaterialer, energi og arbejdskraft, ikke udspringer af frie markeds kræfter, fordi de er blevet påvirket af væsentlig statslig indgriben, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), hvilket fremgår af den faktiske eller mulige påvirkning fra et eller flere af de relevante forhold heri. På dette grundlag og i mangel af samarbejde fra GOC konkluderede Kommissionen, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet til at fastsætte den normale værdi i dette tilfælde.
- (172) Kommissionen beregnede derfor den normale værdi udelukkende på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der var et resultat af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, dvs. som i dette tilfælde var baseret på de tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et passende repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), som omhandlet i det følgende afsnit.
- (173) I bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOC, at de eksporterende producenter ikke fik tilsendt et spørgeskema om markedsfordrejning. Ifølge GOC skabte dette forvirring hos de eksporterende producenter med hensyn til omfanget af markedsfordrejningen og omfanget af, hvad de skal fremlægge af centrale punkter, som skal behandles, og beviser, som kan accepteres. Dette har skadet kinesiske virksomheders legitime rettigheder og frataget dem deres muligheder for at forsvare deres interesser.
- (174) Kommissionen er ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærker for det første, at der den 30. juli 2019 blev udsendt et spørgeskema vedrørende markedsfordrejning til GOC. GOC undlod at besvare dette. Desuden indeholder antidumpingspørgeskemaerne til eksportører punkt f.4, som forklarer, hvordan de eksporterende producenter kan hævde, at de ikke påvirkes af væsentlige fordrejninger. Denne påstand blev derfor afvist.

3.1.2. Repræsentativt land

3.1.2.1. Generelle bemærkninger

(175) Valget af det repræsentative land var baseret på følgende kriterier:

- Et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas. Til dette formål anvendte Kommissionen lande med en bruttonationalindkomst svarende til Kinas på grundlag af oplysninger fra Verdensbankens database ⁽⁶⁴⁾.
- Produktion af den undersøgte vare i det pågældende land ⁽⁶⁵⁾.
- Tilgængeligheden af relevante offentlige data i det pågældende land.
- Hvis der er mere end et muligt repræsentativt land, gives der, når det er relevant, fortrinsret til lande, der har et passende niveau af social og miljømæssig beskyttelse.

(176) Som forklaret i betragtning 46-50 har Kommissionen offentliggjort tre notater til sagen ⁽⁶⁶⁾ om kilderne til fastsættelse af den normale værdi.

3.1.2.2. Et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas

(177) I notatet af 2. oktober 2019 forklarede Kommissionen, at den undersøgte vare tilsyneladende kun fremstilles i Japan, Singapore, Taiwan og USA, og ingen af disse lande er et land med en økonomisk udvikling svarende til Kinas i overensstemmelse med de kriterier, der er nævnt i betragtning 175.

(178) Da alle lande, hvor der findes en produktion af PVA, har et andet økonomisk udviklingsniveau end Kinas, vurderede Kommissionen produktionen af en vare i samme generelle kategori og/eller sektor som den undersøgte vare. Kommissionen anførte derfor, at den ville anvende produktionen af PVB, som er en vare, der ligner PVA, til fastsættelsen af et passende repræsentativt land med henblik på anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

(179) Kommissionen identificerede således følgende fire lande med en produktion af PVB i notatet af 2. oktober 2019: Brasilien, Malaysia, Mexico og Thailand. Disse lande blev af Verdensbanken betragtet som lande med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas, dvs. de er klassificeret som »højere middelindkomstlande« på grundlag af en bruttonationalindkomst (BNI) svarende til Kinas.

(180) Tre stikprøveudtagne eksporterende producenter i Kina fremsatte bemærkninger efter notatet af 2. oktober 2019. De var enige i den vurdering, at alle fire lande, som Kommissionen har peget på, ser ud til at have et tilsvarende økonomisk udviklingsniveau. Efter deres opfattelse syntes Malaysia imidlertid at befinde sig i den øvre ende af den økonomiske udvikling og kunne derfor være mindre repræsentativt end de tre andre lande. De påpegede også, at der ifølge deres oplysninger ikke produceres PVB i Brasilien, da den udvalgte virksomhed i dette land ophørte med at producere PVB. Med hensyn til tilstrækkeligheden af den sociale, arbejdsmæssige og miljømæssige beskyttelse gav disse eksportører endvidere udtryk for deres forbehold med hensyn til Brasilien. Efter deres mening har Mexico den højeste grad af overholdelse af ILO's arbejdsstandarder. De mente derfor, at Mexico kunne være det mest passende repræsentative land med henblik på fastsættelsen af den normale værdi, set i forhold til de lande, der blev identificeret i notatet af 2. oktober 2019.

(181) Grundforordningen indeholder ikke yderligere krav om at vælge det land, der har det mest sammenlignelige økonomiske udviklingsniveau i forhold til eksportlandet. Det forhold, at et land kan have et BNI, der er tættere på end et andet land, er derfor ikke afgørende for valget af det passende repræsentative land. Som nævnt ovenfor er det relevante kriterium for økonomisk udvikling Verdensbankens klassifikation af højere middelindkomstlande for den pågældende periode. Denne database giver Kommissionen adgang til et tilstrækkeligt antal potentielt passende repræsentative lande med et lignende udviklingsniveau med henblik på at vælge den mest hensigtsmæssige kilde til ikkefordrejede omkostninger og priser. Da alle fire lande indgik i samme kategori i Verdensbankens database, blev de alle anset for at opfylde kriteriet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led. Denne påstand blev derfor afvist.

⁽⁶⁴⁾ World Bank Open Data — Upper Middle Income, findes på: <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income> (senest tilgået den 15. juli 2019).

⁽⁶⁵⁾ Hvis den undersøgte vare ikke produceres i et land med et tilsvarende udviklingsniveau, kan det overvejes i stedet at anvende en vare inden for samme generelle kategori og/eller sektor som den undersøgte vare.

⁽⁶⁶⁾ Notat af 2. oktober 2019, notat af 20. december 2019 og notat af 30. marts 2020.

- (182) Kommissionen noterede sig, at der ikke synes at være en produktion af PVB i Brasilien. En mere detaljeret analyse af tilgængeligheden og kvaliteten af de finansielle data for de forskellige virksomheder i Brasilien findes i afsnit 3.1.2.3.
- (183) Med hensyn til påstanden vedrørende niveauet for social, arbejdsmæssig og miljømæssig beskyttelse i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, viste det sig, at der ikke var behov for at tage hensyn til de forskellige beskyttelsesniveauer i disse fire lande, jf. betragtning 221. Derfor blev denne påstand afvist.
- (184) Som yderligere forklaret i betragtning 188 og 208 og på grundlag af bemærkningerne til notatet af 2. oktober 2019 blev Tyrkiet føjet til listen over potentielle passende repræsentative lande. Tyrkiet betragtes af Verdensbanken som et land med en økonomisk udvikling svarende til Kinas.

3.1.2.3. Produktion af den undersøgte vare i det repræsentative land og tilgængeligheden af relevante offentlige data i det repræsentative land

a) Valg af en vare, der ligner PVA

- (185) Som forklaret i betragtning 177 og 178 oplyste Kommissionen i notatet af 2. oktober 2019, at den agter at anvende PVB som en vare, der ligner PVA, til at udpege et passende repræsentativt land med henblik på anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til valget af PVB som en vare, der ligner PVA.
- (186) I sine bemærkninger til notatet af 2. oktober 2019 fremførte klageren, at der burde skelnes mellem PVB-film og PVB-harpiks, og klageren mente, at PVB-film ikke kan anvendes som en lignende vare af følgende årsager:
- PVB-film og -harpiks adskiller sig fra hinanden med hensyn til potentielle anvendelsesformål og fysiske egenskaber. I forhold til harpiks har PVB-film kun et meget begrænset antal anvendelsesformål.
  - På grund af varens skrøbelige karakter befinder fabrikker, der fremstiller PVB-film, sig normalt i umiddelbar nærhed af slutbrugerne for at minimere salgsmkostninger og risici i forbindelse med transport. PVB-harpiks har derimod en meget bredere vifte af anvendelsesformål og kan forhandles og transporteres globalt til mange forskellige formål.
  - Da PVB-film forhandles på en anden måde end PVA og PVB-harpiks, er omkostningsstrukturerne for producenter af PVB-film også anderledes.
- (187) Klageren hævdede, at polyvinylacetat («PVAc») i stedet burde betragtes som en passende lignende vare baseret på de ligheder, der findes i fremstillingsprocessen for PVA og PVAc. Klageren hævdede navnlig, at PVAc lige som PVA også blev fremstillet ved polymerisering af VAM. Klageren fandt også, at PVAc som færdigvare svarede til PVA med hensyn til en lang række anvendelsesformål og potentielle slutbrugere og kunder.
- (188) Klageren identificerede også en PVAc-producent i Tyrkiet, som er et land med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas. Den virksomhed, som klageren identificerede, var Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş. Derfor foreslog klageren at anvende Tyrkiet som repræsentativt land med henblik på beregningen af den normale værdi.
- (189) Klagerens påstand om, at PVB-film ikke ville være egnet som en lignende vare, blev ikke underbygget af noget bevis. Tværtimod tyder synligheden af producenter af PVB-film på de offentligt tilgængelige informationsplatforme på, at PVB-film ikke er begrænset i sin anvendelse eller i antallet af potentielle brugere.
- (190) Kommissionen foretog i samråd med Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) sin egen forskning. På dette grundlag fandt Kommissionen, at i betragtning af produktionsprocessen, de anvendte råmaterialer og produktionsomkostningerne kunne både PVB og PVAc anvendes som egnede lignende varer i forhold til PVA. De produktionsfaktorer, der er nødvendige for at producere både PVB og PVAc, er stort set de samme som for PVA, og med hensyn til produktionsomkostningerne ligger PVA mellem PVB og PVAc.

- (191) Klagerens påstand om, at PVAc burde anvendes i stedet for PVB som en egnet lignende vare i forhold til PVA, blev derfor afvist. På baggrund af ovenstående har Kommissionen dog accepteret argumentet om, at PVAc sammen med PVB kunne betragtes som en potentielt egnet lignende vare.
- (192) I sine bemærkninger til notatet af 2. oktober 2019 rejste Solutia, der også blev anset for at være en bruger ⁽⁶⁷⁾, der importerer den undersøgte vare, spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen anså PVB-harpiks eller PVB-film for at være en lignende vare i forhold til PVA.
- (193) Som forklaret i betragtning 189 blev der ikke skelnet mellem PVB-harpiks og PVB-film med hensyn til deres egnethed som en lignende vare. Solutia oplyste også Kommissionen om, at en af dennes tilknyttede virksomheder i Mexico, Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V., producerer PVB-film, og den anden tilknyttede virksomhed i Malaysia, Flexsys Chemical (M) SDN BHD, fremstiller PVB-harpiks. Situationen for disse to virksomheder er behandlet i betragtning 199 og 200.
- b) Produktion af den lignende vare til den undersøgte vare i det repræsentative land og tilgængeligheden af relevante offentlige data i det repræsentative land
- (194) I notatet af 2. oktober 2019 anførte Kommissionen, at for så vidt angår de lande, hvor der blev konstateret en produktion af PVB, dvs. Brasilien, Malaysia, Mexico og Thailand, var det nødvendigt at kontrollere tilgængeligheden af offentlige data, navnlig med hensyn til de offentlige finansielle data fra en producent af den lignende vare.
- (195) Ud over de virksomheder, der er nævnt i notatet af 2. oktober 2019, og baseret på ovenstående konklusion i litra a), undersøgte Kommissionen, om der fandtes andre virksomheder, der producerer PVAc i de pågældende lande. Den fandt endnu en virksomhed i Tyrkiet og en i Mexico og oplyste parterne herom i notatet af 20. december 2019.
- (196) Som nævnt ovenfor under litra a), analyserede Kommissionen også de oplysninger, som klageren havde indgivet om endnu en tyrkisk virksomhed, og de oplysninger, som en importør havde indgivet om to yderligere virksomheder i Mexico og Malaysia.
- (197) Med hensyn til Brasilien meddelte en importør og bruger af den undersøgte vare Kommissionen, at en af de virksomheder, der blev identificeret i notatet af 2. oktober 2019 som producent af PVB i Brasilien, nemlig Solutia Brasil Ltda. (Eastman Chemical company), havde indstillet produktionen af PVB-film og derfor ikke var en egnet kandidat med henblik på fastsættelsen af indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger og fortjeneste. Dette svarede også overens med de bemærkninger, der var blevet fremsat af eksportørerne, jf. afsnit 3.1.2.2.
- (198) Da Kommissionen ikke rådede over andre oplysninger i sagsakterne vedrørende tilstedeværelsen af yderligere virksomheder, der producerer PVB og/eller PVAc i Brasilien med offentligt tilgængelige finansielle data, konkluderede Kommissionen, at Brasilien ikke længere kunne anses for at være et passende repræsentativt land.
- (199) Med hensyn til Malaysia blev tilgængeligheden af data efterprøvet for den virksomhed, der blev identificeret i notatet af 2. oktober 2019, dvs. Samchem Nusajaya Sdn Bhd, og også for den virksomhed, Solutia havde foreslået, nemlig Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd, der også fremstiller PVB. De offentligt tilgængelige finansielle data for både Samchem Nusajaya Sdn Bhd. og Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd var fra 2017 og kunne derfor ikke betragtes som egnede for undersøgelsesperioden, da der forelå nyere data for andre producenter. Kommissionen konkluderede derfor, at Malaysia ikke var egnet til at blive anset for et passende repræsentativt land for denne undersøgelse. Denne konklusion blev yderligere bestyrket af analysen af importen til Malaysia, som er behandlet i betragtning 203.
- (200) Med hensyn til Mexico analyserede Kommissionen også tilgængeligheden af de finansielle data for den virksomhed, der fremstiller PVB, som blev foreslået af Solutia, nemlig Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., samt for den virksomhed, som Kommissionen fandt på grundlag af sin egen efterforskning, nemlig Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.
- (201) Hvad angår regnskaberne for 2018 for Solutia Tlaxcala S.A. de C.V, indsendte den interesserede part kun det fuldstændige regnskab som attesteret af revisorerne i en følsom udgave. Denne part anførte også, at dette omfattende regnskab, der blev fremlagt for Kommissionen, ikke var offentligt tilgængeligt. Kommissionen konkluderede derfor, at den ikke kunne anvende oplysningerne fra denne virksomhed i forbindelse med proceduren.

⁽⁶⁷⁾ Solutia fremstiller PVA i Unionen og køber også PVA fra EU-producenter, kinesiske producenter og andre tredjelandsproducenter.

- (202) For så vidt angår Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V, var de seneste offentligt tilgængelige finansielle data kun tilgængelige for de første seks måneder af 2018 og kunne derfor ikke tages i betragtning. Kommissionen konkluderede således, at Mexico ikke kunne betragtes som et passende repræsentativt land for denne undersøgelse.
- (203) Med hensyn til Thailand var de data, der var tilgængelige for Sekisui S-Lec Co Ltd, fra 2018, og da der var tale om en delvis overlapning med undersøgelsesperioden, kunne de i princippet betragtes som egnede. Virksomheden var rentabel i 2018. I notatet af 20. december 2019 analyserede Kommissionen imidlertid også importen af de vigtigste produktionsfaktorer til Tyrkiet, Mexico, Thailand og Malaysia. Analysen af importdata viste, at importen til Thailand og Malaysia af de vigtigste produktionsfaktorer blev påvirket af importen fra Kina, og derfor kunne hverken Thailand eller Malaysia betragtes som et egnet repræsentativt land. Den samme analyse viste også, at Tyrkiet og Mexico kunne anvendes som et passende repræsentativt land, da deres import af de vigtigste produktionsfaktorer ikke var væsentligt påvirket af importen fra Kina eller nogen af de lande, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 ⁽⁶⁸⁾.
- (204) På grundlag af oplysninger fra klageren om den tyrkiske virksomhed Organik Kimya San. Ve Tic. A.S. analyserede Kommissionen også situationen med hensyn til Tyrkiet ved at kontrollere, om der var data til rådighed for denne virksomhed, som ikke var omfattet af notatet af 2. oktober 2019. Denne virksomhed er en producent af PVAc, der blev betragtet som en egnet lignende vare i forhold til PVA som forklaret i litra a) ovenfor. De seneste finansielle data for denne virksomhed var fra 2018. Virksomheden var rentabel. Det blev imidlertid konstateret, at de data for denne virksomhed, der var offentligt tilgængelig i Orbis-databasen, ikke indeholdt egnede data om omkostninger ved solgte varer og SA&G-omkostninger. Kommissionen konkluderede derfor, at dataene fra denne virksomhed ikke kunne anvendes i forbindelse med undersøgelsen, medmindre de blev tilgængelige.
- (205) Kommissionen undersøgte også andre potentielle producenter af PVB og/eller PVAc i Tyrkiet. Det blev konstateret, at en yderligere tyrkisk virksomhed, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., fremstiller klæbemidler af PVAc. De seneste finansielle data, der var tilgængelige for denne virksomhed, var fra 2018, og virksomheden var rentabel for så vidt angår driftsoverskuddet. De finansielle udgifter i 2018 var imidlertid helt usædvanligt høje, og virksomheden var derfor tabsgivende i det pågældende år. Kommissionen sammenlignede de finansielle data for denne virksomhed med de foregående år, hvor der ikke forelå en sådan ekstraordinær situation, og konkluderede, at de finansielle udgifter for 2018 faktisk burde anses for at være ekstraordinære og burde justeres tilsvarende. Kommissionen konkluderede derfor, at oplysningerne fra Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. efter en passende justering i forhold til de ekstraordinære finansielle udgifter kunne anses for at være egnede i forbindelse med denne undersøgelse. Denne konklusion blev meddelt de interesserede parter i notatet af 30. marts 2020. Kommissionen modtog bemærkninger fra tre forhandlere af den undersøgte vare. Disse bemærkninger behandles i betragtning 219 og 220.
- (206) I lyset af ovenstående betragtning meddelte Kommissionen de interesserede parter via notatet af 20. december 2019, at den agter at benytte Tyrkiet som et passende repræsentativt land og den tyrkiske virksomhed Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, med henblik på at indhente ikkefordrejede priser eller referenceværdier til beregningen af den normale værdi.
- (207) Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til det hensigtsmæssige i at anvende Tyrkiet som repræsentativt land og til Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S og — hvis virksomhedens finansielle data bliver tilgængelige — Organik Kimya San. Ve Tic. A.S som producenter i det repræsentative land.
- (208) Efter notatet af 20. december 2019 gjorde en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter gældende, at Tyrkiet i modsætning til Mexico ikke var nævnt i notatet af 2. oktober 2019 om kilder til fastsættelse af den normale værdi.
- (209) Den første udvælgelse af potentielle repræsentative lande og egnede virksomheder med offentligt tilgængelige oplysninger er ikke til hinder for, at Kommissionen på et senere tidspunkt kan supplere eller begrænse denne udvælgelse og undersøgelsen i forbindelse hermed, herunder ved nye forslag om et potentielt repræsentativt land og lignende vare. Formålet med notaterne om produktionsfaktorerne er netop at opfordre interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til Kommissionens tjenestegrenes foreløbige undersøgelse og, hvis det er berettiget, at modtage forslag til alternativer, som Kommissionens tjenestegrene kan vurdere. Notaterne indeholder endda et særligt bilag, der skal vejlede parterne i fremlæggelsen af oplysninger om eventuelle yderligere repræsentative lande

⁽⁶⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 af 29. april 2015 om fælles ordninger for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 33).

og/eller virksomheder med henblik på anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Efter bemærkningen fra klageren vedrørende Tyrkiet og en anden potentiel lignende vare — PVAc — foretog Kommissionen yderligere undersøgelser i samarbejde med ECHA som nævnt i betragtning 204-206. Disse undersøgelser viste, at både PVAc og PVB kunne anses for at være lignende varer i forhold til PVA. De yderligere undersøgelser bekræftede også, at der blev fremstillet PVAc i Tyrkiet. På dette grundlag tilføjede Kommissionen Tyrkiet til listen over potentielle repræsentative lande og udpegede PVAc som en lignende vare. Derfor afvises påstanden om, at Tyrkiet ikke kan betragtes som et repræsentativt land, fordi det ikke var nævnt i notatet af 2. oktober 2019.

- (210) Den samme eksporterende producent hævdede, at Mexico ville være et mere passende repræsentativt land, bl.a. på grund af tilgængeligheden af data vedrørende kul og naturgas. Desuden hævdede denne eksporterende producent også, at der for en række væsentlige inputfaktorer fandtes en betydelig kinesisk eksport til Tyrkiet, mens de mexicanske importdata viser betydelige indkøb fra USA. Den eksporterende producent fremførte også, at importmængden af andre produktionsfaktorer til Tyrkiet var begrænset i forhold til importmængden til Mexico. På grundlag af disse overvejelser gav denne eksporterende producent udtryk for, at oplysningerne fra Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. burde anvendes, selv om de kun var tilgængelige for de første seks måneder af 2018.
- (211) Situationen med hensyn til importen fra Kina til Tyrkiet af de vigtigste produktionsfaktorer i forhold til importen til Mexico blev yderligere analyseret i notatet af 30. marts 2020. Denne analyse bekræftede i tråd med analysen i notatet af 20. december 2019, jf. betragtning 203, at den kinesiske import til Tyrkiet af de vigtigste produktionsfaktorer, som blev anvendt af de samarbejdsvillige stikprøveudtagne eksporterende producenter, der ikke var berørt af importen fra Kina, var repræsentativ. Importen fra Kina til Tyrkiet var derfor ikke af en sådan art, at den ville gøre Tyrkiet uegnet som repræsentativt land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Denne påstand blev derfor afvist.
- (212) I notatet af 30. marts 2020 præciserede Kommissionen også, at der ikke var adgang til ajourførte finansielle data for nogen af de mexicanske virksomheder, der er nævnt i notatet af 20. december 2019. For så vidt angår Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V., omfattede de seneste offentligt tilgængelige finansielle data kun tilgængelige de første seks måneder af 2018. Der mindes om, at disse data ikke overlapper i forhold til undersøgelsesperioden, og at de kun vedrører en periode på seks måneder. En periode på seks måneder kan ikke anses for at være repræsentativ for et helt år, blandt andet som følge af de potentielle sæsonmæssige udsving i resultatopgørelsen. Desuden har et fuldstændigt regnskabsår en start- og afslutningsdag, hvor der foretages revision, registreres passende periodeafgrænsningsposter, og der foretages de nødvendige korrektioner. Det er på ingen måde sikkert, at alt dette ville være sket på grundlag af en periode på seks måneder. Selv om en virksomhed havde overskud for en periode på seks måneder, betyder det desuden ikke, at den ville være rentabel for hele året. Den virksomhed, der blev foreslået af den eksporterende producent, var således ikke rentabel i 2017, som var det seneste hele år, der var til rådighed. Af alle disse grunde var Kommissionen ikke enig i den eksporterende producents bemærkning om, at anvendelsen af data for disse seks måneder ville give en mere nøjagtig normal værdi end anvendelsen af data fra Tyrkiet. For så vidt angår den anden potentielle virksomhed fra Mexico, der er nævnt i notatet af 20. december 2019, dvs. Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., var virksomhedens regnskaber ikke offentligt tilgængelige. Kommissionen fastholdt derfor, at de data, der var tilgængelige vedrørende de to mexicanske virksomheder, ikke kunne anses for at være egnede. Denne påstand blev derfor afvist.
- (213) For så vidt angår den tyrkiske virksomhed Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., forklarede Kommissionen i notatet af 20. december 2019, at oplysningerne kunne anses for egnede til denne undersøgelse med henblik på at fastslå de ikkefordrejede SA&G-omkostninger og fortjenesten. Som forklaret i betragtning 205 blev det også bemærket, at de finansielle udgifter i 2018, som gjorde virksomheden tabsgivende i det pågældende år, burde anses for at være ekstraordinære.
- (214) I overensstemmelse med Kommissionens konstatering bemærkede den samme eksporterende producent også, at virksomheden Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S blev tabsgivende som følge af finansielle poster. Denne part hævdede endvidere, at de finansielle oplysninger, der var til rådighed for denne virksomhed, ikke gav mulighed for en opdeling mellem indirekte omkostninger og SA&G-omkostninger.

- (215) Hvad angår indirekte omkostninger og SA&G-omkostninger, skal det bemærkes, at kilden til førstnævnte normalt ikke er baseret på virksomheden i det repræsentative land. I modsætning til, hvad den interesserede part hævdede, blev Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.'s SA&G-omkostninger desuden rent faktisk oplyst i virksomhedens offentligt tilgængelige finansielle oplysninger i Orbis-databasen. Det skal også bemærkes, at de offentligt tilgængelige data for denne virksomhed generelt er af samme detaljeringsgrad som alle offentligt tilgængelige finansielle data, som Kommissionen normalt anvender i disse undersøgelser. Detaljeringsgraden for denne virksomhed indeholder derfor alle de nødvendige oplysninger og gør ikke virksomheden uegnet til denne undersøgelse. For så vidt angår de finansielle poster, bemærker Kommissionen, at det unormale niveau for disse poster i resultatopgørelsen for 2018 bør anses for at være usædvanligt som forklaret i betragtning 205. På baggrund af ovenstående fastholdt Kommissionen, at dataene fra Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. kan betragtes som egnede efter passende justeringer for de ekstraordinære finansielle poster, jf. betragtning 307. Disse påstande blev derfor afvist.
- (216) Efter fremlæggelsen af notatet af 20. december 2019 gjorde tre forhandlere af den undersøgte vare gældende, at virksomheden Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ikke er egnet, da virksomheden ikke er specialiseret i produktionen af PVAc, og at denne vare kun udgør en begrænset del af virksomhedens samlede produktportefølje. Disse parter påstod, at de indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostningerne og fortjenesten for denne virksomhed ikke kun er fordelt på produktionen af PVAc, og at »produktionsfaktorer, elektricitetsomkostninger og indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger samt fortjenesten for PVAc er stærkt påvirket af den samlede produktions- og salgsaktivitet«, og at produktionsomkostningerne varierer for hver varekategori. Disse parter påstod navnlig, at omkostningerne ved salg af andre varer end PVAc-varer og eftersalgsservice forbundet hermed er meget højere end for PVAc-varer. Endvidere hævdede disse parter, at Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ikke kan betragtes som en pålidelig datakilde, da der ikke foreligger et analytisk regnskab over produktionsomkostninger og fortjeneste for PVAc.
- (217) Påstanden om, at omkostningerne ved salg af andre varer end PVAc-varer og eftersalgsservice forbundet hermed er meget højere end for PVAc-varer, blev ikke underbygget af beviser. Det er desuden ikke usædvanligt, at virksomheder, der betragtes som egnede i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), producerer mere end én vare. Det er ligeledes almindeligt, at detaljeringsgraden af offentligt tilgængelige finansielle data om egnede virksomheder i det repræsentative land normalt ikke gør det muligt at foretage en mere detaljeret analyse af SA&G-omkostninger og fortjeneste for de enkelte varer. Der mindes også om, at hvad angår produktionsomkostninger, produktionsfaktorer og elektricitet, har valget af den enkelte virksomhed ingen relevans for resultatet, da disse data hentes fra andre kilder, nemlig statistiske importdata eller nationale data i det repræsentative land samt data fra eksporterende producenter. Disse påstande blev derfor afvist.
- (218) Efter fremlæggelsen af notatet af 20. december 2019 gjorde klageren gældende, at de finansielle data for Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. for 2018 blev påvirket af ekstraordinære begivenheder, nemlig valutakurssvingninger som følge af den politiske udvikling i Tyrkiet og udvidelsen af virksomhedens kapacitet. Klageren foreslog derfor, at de finansielle data for denne virksomhed for 2018 kunne anvendes, »bortset fra overskud før skat«. Klageren underbyggede imidlertid ikke de mulige årsager til de unormale finansielle udgifter i 2018 og anfægtede heller ikke den fremgangsmåde, som Kommissionen har foreslået, og som foretager en passende justering for de ekstraordinære finansielle udgifter i 2018. I notatet af 30. marts 2020 meddelte Kommissionen derfor, at den agter at fastholde den tilgang, der blev foreslået i notatet af 20. december 2019, dvs. ved at anvende oplysningerne fra Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. med en justering for de ekstraordinære finansielle udgifter.
- (219) Efter fremlæggelsen af notatet af 30. marts 2020 modtog Kommissionen gentagne bemærkninger fra tre forhandlere af den undersøgte vare. Disse parter gentog deres påstand om, at Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ikke er egnet virksomhed, da dens omkostninger ved salg af andre varer end PVAc-varer og eftersalgsservice er meget højere end for PVAc-varer. Disse parter henviste til Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.'s websted og hævdede, at virksomhedens vareportefølje viser, at hovedaktiviteten udgøres af varer, som ikke tilhører PVAc-varelinjer, og at PVAc kun er en mindre aktivitet. Disse parter hævdede endvidere, at sektorer for andre varer end PVAc har brug for flere ressourcer til forskning og udvikling og teknisk bistand samt investeringer i salgsorganisationen og eftersalgsservice og hævdede, at fortjenesten i disse sektorer for andre varer end PVAc normalt er ret høj. Disse interesserede parter fremlagde dog ingen yderligere dokumentation for deres påstand. Påstandene blev derfor afvist som allerede forklaret i betragtning 217.

- (220) Efter fremlæggelsen af notatet af 30. marts 2020 gentog de samme parter også gentagne gange deres påstand om, at de regnskabsmæssige data for Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ikke er egnede, da PVAc-produktionen kun udgør en begrænset del af virksomhedens samlede vareportefølje, og produktionsomkostningerne, de indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostningerne samt fortjenesten for denne virksomhed fordeles ikke udelukkende på PVAc-produktionen. Disse parter fremførte endvidere, at Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.'s finansielle data ikke er egnede til at fastsætte omkostningerne, SA&G-omkostningerne og fortjenesten, medmindre virksomheden indsender finansielle data til Kommissionen, som er begrænset til PVAc-varelinjen. Som allerede forklaret i betragtning 217 er en detaljeret analyse af SA&G-omkostninger og fortjeneste for de enkelte varer normalt ikke mulig og heller ikke nødvendig for, at en virksomhed kan anses for passende i forbindelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Denne påstand blev derfor afvist.

3.1.2.4. Niveau af social og miljømæssig beskyttelse

- (221) Da det blev fastslået, at Tyrkiet var det eneste passende repræsentative land på grundlag af alle de ovenstående elementer, var der ikke behov for at foretage en vurdering af niveauet af social og miljømæssig beskyttelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, sidste punktum.

3.1.2.5. Konklusion

- (222) På baggrund af ovenstående analyse opfyldte Tyrkiet de kriterier, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, for at kunne betragtes som et passende repræsentativt land.
- (223) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste en eksporterende producent, der indgik i stikprøven, til sine bemærkninger til notatet af 20. december 2019, hvor denne var uenig i valget af Tyrkiet som det passende repræsentative land.
- (224) Kommissionen anfører, at disse bemærkninger blev behandlet i notatet af 30. marts 2020 (samt i afsnit 3.1.2.3), og at den eksporterende producent ikke fremsatte yderligere bemærkninger som svar på det pågældende notat. Da disse påstande allerede var besvaret, og den eksporterende producent ikke fremlagde nye argumenter eller beviser, blev de afvist.
- (225) I bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger var en EU-producent/-bruger uenig i valget af Tyrkiet som repræsentativt land og hævdede, at landet ikke overholdt arbejdskonventioner og -standarder og ikke efterkom klima- og miljøbestemmelser. Brugeren var endvidere uenig i anvendelsen af oplysninger fra Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., eftersom produktionen af PVAc kun udgjorde en begrænset del af virksomhedens aktiviteter. Som følge heraf påvirkedes virksomhedens omkostninger, indirekte omkostninger, SA&G-omkostninger og fortjeneste for PVAc ifølge brugeren af den samlede produktion og salgsaktivitet. Brugeren hævdede, at Kommissionen ved at anvende den tyrkiske producents SA&G-omkostninger og fortjeneste havde skabt en kunstig høj normal værdi. Brugeren anmodede Kommissionen om at tilpasse den beregnede normale værdi i overensstemmelse hermed.
- (226) Kommissionen var ikke enig i disse påstande. Kommissionen anførte indledningsvis, at ingen af disse påstande blev fremført af brugeren som svar på notaterne af 2. oktober 2019, 20. december 2019 og 30. marts 2020, hvor Kommissionen udtrykkeligt anmodede om sådanne bemærkninger inden for de fastsatte frister. Kommissionen påpegede derefter, at i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), skal der, hvor det er relevant, gives præference til lande med et passende socialt og miljømæssigt beskyttelsesniveau, hvis der er mere end ét potentielt repræsentativt land at vælge imellem. Som nævnt i betragtning 221, og efter at have fastslået, at Tyrkiet var det eneste passende repræsentative land i denne sag, var det ikke nødvendigt at foretage en vurdering af niveauet for social og miljømæssig beskyttelse. Denne påstand blev derfor afvist.
- (227) Hvad angår valget af Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. anførte Kommissionen for det første, at den ud over SA&G-omkostningerne ikke benyttede virksomhedens omkostninger og indirekte omkostninger. For så vidt angår SA&G-omkostningerne og fortjenesten, fremlagde brugeren ingen beviser for, hvorfor disse ville blive kunstigt høje, hvis man anvendte den tyrkiske producents virksomhedsdækkende tal. Endvidere hævdede brugeren sig ved Kommissionens forklaring i betragtning 220, om at den detaljerede analyse af SA&G-omkostninger og fortjeneste for de enkelte varer normalt ikke er mulig og heller ikke nødvendig for, at en virksomhed kan anses for passende i forbindelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Brugeren gjorde indsigelse mod dette argument ved at hævde, at det ikke er nødvendigt at fremlægge udførlige beviser for, at en virksomhed, hvis produktion af PVAc kun er et biprodukt, har en væsentligt anderledes omkostningsstruktur og fortjenstmargen end en virksomhed, hvis primære fokus er produktionen af PVA. Hertil bemærkede Kommissionen, at påstande generelt bør underbygges af gyldige, men dog detaljerede, beviser. Desuden var de SA&G-omkostninger og den fortjeneste, som blev indberettet af de eksporterende producenter i stikprøven, ikke i overensstemmelse med oplysningerne fra producenten i det repræsentative land. Disse påstande blev derfor afvist.

- (228) I bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en EU-producent/-bruger, at oplysningerne i Tyrkiet ikke var offentligt tilgængelige, da de skulle købes f.eks. fra Global Trade Atlas (»GTA«). Kommissionen bemærkede, at dataene ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke skal være »offentligt tilgængelige«, men »umiddelbart tilgængelige«. Kommissionen anførte, at der ved »offentligt tilgængelige« forstås tilgængelige for den brede offentlighed som sådan, mens der ved »umiddelbart tilgængelige« forstås tilgængelige for alle, forudsat at visse betingelser, såsom betaling af et gebyr, er opfyldt. Det er vigtigt at nævne, at alle de oplysninger, der blev anvendt til at beregne den normale værdi, blev gjort tilgængelige i det ikkefortrolige dossier. Det betyder, at alle interesserede parter havde adgang til oplysningerne, også selv om oplysningerne kun foreligger mod betaling. Denne påstand blev derfor afvist.
- (229) To af de eksporterende producenter i stikprøven fremførte i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at de finansielle data for Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. var umiddelbart tilgængelige i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), og at Kommissionen derfor fejlagtigt havde afvist Mexico som et potentielt passende repræsentativt land. Som nævnt i betragtning 201 blev de finansielle data for Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. kun indgivet til Kommissionen af Solutia i en »følsom« udgave, fordi dataene, som forklaret af brugeren, ikke var offentligt tilgængelige. Ifølge de eksporterende producenter i stikprøven er der en forskel mellem »umiddelbart tilgængelige« i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), og »offentligt tilgængelige«. De stikprøveudtagne eksporterende producenter hævdede, at der ved »offentligt tilgængelige« forstås tilgængelige for den brede offentlighed som sådan, mens der ved »umiddelbart tilgængelige« forstås tilgængelige for alle, forudsat at visse betingelser, såsom betaling af et gebyr, er opfyldt. De stikprøveudtagne eksporterende producenter fremførte dernæst, at eftersom data for Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. var tilgængelige i en database fra Dun&Bradstreet⁽⁶⁹⁾ mod betaling af et gebyr, var disse data umiddelbart tilgængelige i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).
- (230) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen anførte indledningsvis, at ingen af disse påstande blev fremført af de stikprøveudtagne eksporterende producenter som svar på notaterne af 20. december 2019 og 30. marts 2020, til trods for en udtrykkelig anmodning herom inden for de fastsatte frister. Kommissionen forklarede derefter, at den ikke anså de finansielle data for Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. for ikke at være »umiddelbart tilgængelige«, fordi Solutia anmodede om fortrolighed, og bekræftede, at disse data ikke var offentligt tilgængelige. Kommissionen anså ikke dataene for at være umiddelbart tilgængelige, eftersom den ikke kunne finde dem i de tjenester, den har adgang til med henblik herpå. Desuden indsendte ingen andre interesserede parter, herunder de stikprøveudtagne eksporterende producenter, disse data i en ikkefortrolig udgave, selv om de udtrykkeligt var blev anmodet herom i notaterne af 2. oktober 2019, 20. december 2019 og 30. marts 2020. Endelig anførte Kommissionen, at selv i de eksporterende producenters bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremlagde disse ikke angiveligt umiddelbart tilgængelige data for Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. De henviste blot til en betalingspligtig database, som angiveligt ligger inde med data og kaldte det senere »umiddelbare beviser for, at finansielle data for Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. uden videre kan indhentes fra andre kilder«. Kommissionen kan ikke anvende oplysninger, som den ikke har adgang til, eller som ikke er indgivet af nogen af de interesserede parter i en ikkefortrolig form. Uden mulighed for at kunne krydstjekke, om de angiveligt umiddelbart tilgængelige data indeholder de nødvendige tal, eller om disse tal svarer til tallene i de data, Solutia har indgivet, kunne Kommissionen desuden heller ikke anvende sidstnævnte med henblik på grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). En simpel henvisning til umiddelbare beviser for, at Solutias data er tilgængelige, som fremlagt af de eksporterende producenter, er ikke tilstrækkeligt til dette formål. Kommissionen anfører endeligt, at alle de oplysninger, der anvendes til beregningen af den normale værdi, når disse ikke er bredt tilgængelige, skal stilles til rådighed for alle interesserede parter i det ikkefortrolige dossier. I den henseende forsikrer Kommissionen, at selv når den gør brug af betalingspligtige data, har den kontraktligt ret til at dele de relevante oplysninger, der anvendes i undersøgelsen, med interesserede parter. Disse påstande blev derfor afvist.
- (231) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte de samme stikprøveudtagne eksporterende producenter, at Mexico var det mest passende repræsentative land med henblik på fastsættelsen af den normale værdi, eftersom: i) landet har et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas, ii) det har en etableret produktion af PVB, iii) de relevante data er umiddelbart tilgængelige gennem regnskaberne for Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. og iv) Mexico har et højere socialt og miljømæssigt beskyttelsesniveau.
- (232) Kommissionen var uenig i denne vurdering. Kommissionen anførte, at de to første argumenter også gælder for Tyrkiet. Som anført i betragtning 230 er det tredje argument faktisk forkert, hvilket betyder, at det fjerde argument er irrelevant. Denne påstand blev derfor afvist.

⁽⁶⁹⁾ <https://www.dnb.com>.

- (233) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte de samme stikprøveudtagne eksporterende producenter, at hvis Kommissionen insisterer på at anvende SA&G-omkostningerne og fortjenesten for producenten i det repræsentative land, bør den i det mindste overveje at anvende Mexico i forbindelse med de ikkefordrejede referenceværdier.
- (234) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede, at som forklaret i afsnit 3.1.2.2 og 3.1.2.3 og i modsætning til, hvad der gøres gældende, overvejede Kommissionen at bruge Mexico som et passende repræsentativt land og så bort fra landet, da den ikke fandt nogen umiddelbart tilgængelige finansielle data for producenten af PVAc eller PVB i det pågældende land. Kommissionen bemærkede også, at hverken som svar på notaterne af 2. oktober 2019 eller 30. marts 2020 eller i bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremlagde de eksporterende producenter et gyldigt argument for, hvorfor Tyrkiet ikke burde anvendes som kilde til ikkefordrejede referenceværdier. Denne påstand blev derfor afvist.
- (235) I bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede de samme stikprøveudtagne eksporterende producenter brugen af data fra den tyrkiske producent, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S, som kilden til SA&G-omkostninger og fortjeneste med den begrundelse, at virksomhedens finansielle udgifter var usædvanligt høje og skulle justeres som forklaret i betragtning 205. De eksporterende producenter fremførte, at hvis dataene for SA&G-omkostninger og fortjeneste skulle justeres, kan de ikke betragtes som ikkefordrejede, og derfor kan de ikke anvendes. De eksporterende producenter satte derefter spørgsmålstegn ved den umiddelbare tilgængelighed af den tyrkiske producents data, idet det var nødvendigt at justere disse data. De eksporterende producenter satte også spørgsmålstegn ved pålideligheden af de umiddelbart tilgængelige finansielle oplysninger vedrørende Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S fra Orbis-databasen, og fremlagde alternative finansielle data for denne virksomhed fra en anden kilde — »EMIS« — som viste en anden resultatopgørelse for 2018 end den, der blev anvendt ved dumpingberegningen. De eksporterende producenter fremførte, at der på dette grundlag burde være blevet set bort fra Tyrkiet som potentielt repræsentativt land, eller at både Tyrkiet og Mexico burde have været op til overvejelse, da producenten i sidstnævnte land angiveligt havde umiddelbart tilgængelige data. Endelig mindede de stikprøveudtagne eksporterende producenter om, at Kommissionen afviste deres anmodning om en yderligere opdeling af producentens SA&G-omkostninger i det repræsentative land. Hertil nævnte de eksporterende producenter, at det ville have været nyttigt at anmode producenten i det repræsentative land om at udfylde en detaljeret resultatopgørelse, som derefter kunne kontrolleres af Kommissionen.
- (236) Kommissionen var ikke enig i disse påstande. Kommissionen bemærkede indledningsvis, at de eksporterende producenter ikke rejste nogen af disse spørgsmål efter offentliggørelsen af notatet af 30. marts 2020, hvori der blev redegjort for og udtrykkeligt anmodet om indgivelse af bemærkninger inden for en frist om den tilgang og de tal, som nu kritiseres. For så vidt angår fordrejningen af den tyrkiske virksomheds data, jf. notatet af 30. marts 2020 og betragtning 205, fandt Kommissionen faktisk, at SA&G-omkostningerne indeholdt ekstraordinære udgifter, som ikke skulle tages i betragtning ved beregningen af den normale værdi. Derfor justerede Kommissionen dataene ved at fjerne disse udgifter. I modsætning til, hvad de eksporterende producenter hævdede, påvirker justeringen ikke dataenes karakter af umiddelbar tilgængelighed. Det skete udelukkende på grundlag af umiddelbart tilgængelige tal som forklaret i detaljer i notatet af 30. marts 2020 samt i betragtning 205. Disse påstande blev derfor afvist.
- (237) Med hensyn til modstridende data om den tyrkiske virksomhed i andre kilder bemærkede Kommissionen for det første, at disse data ikke blev fremlagt som svar på notatet af 30. marts 2020 inden for den fastsatte frist. De eksporterende producenter havde ikke angivet, på hvilket grundlag deres rapport var udarbejdet, dvs. om den var baseret på almindeligt anerkendte regnskabsprincipper og lovpligtige regnskaber eller f.eks. på en særlig rapporteringsmodel og forskellig regnskabspraksis, der var specifik for EMIS. Derfor mener Kommissionen, at de finansielle data fra en etableret og bredt anvendt database, Orbis, fortsat er en hensigtsmæssig og pålidelig kilde i forbindelse med denne undersøgelse. Endvidere er de kombinerede SA&G-omkostninger og fortjeneste fra Orbis-databasen (21,6 %) for producenten i det repræsentative land kun marginalt lavere end det, der blev rapporteret i EMIS (22,4 %). Hvis der anvendes data fra EMIS, vil det derfor i realiteten (marginalt) øge dumpingmargenen for alle eksporterende producenter.
- (238) Med hensyn til anmodningen om en yderligere opdeling af SA&G-omkostningerne for producenten i det repræsentative land henviste Kommissionen igen til sit indlæg om, at sådanne detaljerede oplysninger ikke var umiddelbart tilgængelige. Hvad angår det supplerende spørgeskema om den detaljerede resultatopgørelse, der skal sendes til producenten i det repræsentative land og kontrolleres af Kommissionen, fastsættes det i grundforordningen, at Kommissionen skal anvende umiddelbart tilgængelige oplysninger, og den foreskriver ikke nogen anmodninger til producenter i det repræsentative land. Selv hvis det var muligt at anmode om og kontrollere sådanne oplysninger fra disse producenter, ville de indsamlede data være fortrolige forretningsoplysninger og derfor ikke være umiddelbart tilgængelige for interesserede parter. Af den grund blev disse data anset for ikke at være umiddelbart tilgængelige i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

(239) Disse påstande blev derfor afvist.

3.1.3. Kilder anvendt til fastsættelse af ikkefordrejede omkostninger

- (240) I notatet af 2. oktober 2019 anførte Kommissionen de produktionsfaktorer såsom materialer, energi og arbejdskraft, der blev anvendt i forbindelse med de eksporterende producenters produktion af den undersøgte vare, og opfordrede de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger og foreslå offentligt tilgængelige oplysninger om ikkefordrejede værdier for hver af de produktionsfaktorer, der er nævnt i notatet.
- (241) I sit notat af 20. december 2019 anførte Kommissionen efterfølgende, at den med henblik på at beregne den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), ville anvende GTA-databasen til at fastsætte ikkefordrejede omkostninger for de fleste produktionsfaktorer, herunder især råmaterialer. Desuden anførte Kommissionen, at den ville anvende det tyrkiske statistiske institut til at fastsætte ikkefordrejede omkostninger vedrørende arbejdskraft⁽⁷⁰⁾ og energi⁽⁷¹⁾. Endvidere oplyste Kommissionen også, at den for omkostningerne ved vand til industriel anvendelse ville anvende de priser, der blev offentliggjort af Republikken Tyrkiets investeringskontor⁽⁷²⁾, baseret på kilder fra vand- og kloakeringsforvaltningen i Istanbul, Eskişehir og Antalya.
- (242) I notatet af 20. december 2019 informerede Kommissionen også de interesserede parter om, at på grund af det store antal produktionsfaktorer hos de stikprøveudtagne eksporterende producenter, som gav fuldstændige oplysninger, og nogle af råmaterialernes ubetydelige vægt i de samlede produktionsomkostninger, blev disse ubetydelige poster opført under »hjælpematerialer«. Kommissionen meddelte desuden, at den ville beregne hjælpematerialernes andel som en procentsats af de samlede omkostninger ved råmaterialer og anvende denne procentsats på de genberegnete omkostninger ved råmaterialer ved anvendelsen af de fastsatte ikkefordrejede priser i det passende repræsentative land.
- (243) Efter fremlæggelsen af notatet af 20. december 2019 modtog Kommissionen bemærkninger til produktionsfaktorer fra en stikprøveudtaget eksporterende producent, klageren og tre forhandlere af den undersøgte vare.
- (244) Den stikprøveudtagne eksporterende producent hævdede, at der ifølge GTA ikke var nogen import af kul⁽⁷³⁾ og naturgas til Tyrkiet. Parten udtrykte forbehold med hensyn til, om de tyrkiske priser kunne anvendes under disse omstændigheder, da den manglende import af disse to input »kan indikere«, at der findes visse hindringer på det tyrkiske marked, som forhindrer importen og »derfor kan resultere i kunstigt høje/fordrejede priser på det tyrkiske hjemmemarked«.
- (245) Der er faktisk ikke rapporteret import af kul henhørende under HS-kode 2701 19 og naturgas til Tyrkiet. Den eksporterende producents påstande vedrørende handelshindringer og prisfordrejninger blev imidlertid ikke dokumenteret. Kommissionen har også undersøgt, om der findes eksportrestriktioner, og ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, findes der ingen hindringer eller prisfordrejninger på det tyrkiske marked. Denne påstand blev derfor afvist.
- (246) Efter at have modtaget bemærkningerne til notatet af 20. december 2019 foretog Kommissionen imidlertid en nøje undersøgelse af de typer kul, der anvendtes af de eksporterende producenter i Kina, og anmodede også om inspektionsrapporter for disse kultyper. Undersøgelsen af disse inspektionsrapporter viste, at kul, som ifølge nogle af de eksporterende producenters oprindelige forslag skulle klassificeres under HS 2701 19, kunne klassificeres under HS 2701 12. GTA indeholder importdata for Tyrkiet under denne HS-kode, nemlig 37 113 666 ton i undersøgelsesperioden; ingen af disse mængder importeres dog fra Kina. I notatet af 30. marts 2020 meddelte Kommissionen derfor de interesserede parter, at den havde til hensigt at anvende data for HS 2701 12, som offentliggjort i GTA, som benchmark for alle typer kul. Efter fremlæggelsen af notatet af 30. marts 2020 indsendte ingen af de interesserede parter yderligere bemærkninger til brugen af data for HS 2701 12, som offentliggjort i GTA, som benchmark for alle typer kul.

⁽⁷⁰⁾ <http://www.turkstat.gov.tr> => Press releases => vælg »Labour Cost Statistics«.

⁽⁷¹⁾ <http://www.turkstat.gov.tr> => Press releases=> vælg »Electricity and Natural Gas prices«.

⁽⁷²⁾ <https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx>.

⁽⁷³⁾ Det omtalte kul er ifølge den eksporterende producent i Kina klassificeret under HS-kode 270 119.

- (247) I sit notat af 30. marts 2020 fastholdt Kommissionen, at i mangel af beviser for de påståede handelshindringer eller prisfordrejninger vedrørende naturgas i Tyrkiet er prisen på gas til industrielle brugere i Tyrkiet som offentliggjort af det tyrkiske statistiske institut et passende benchmark for denne undersøgelse. Efter fremlæggelsen af notatet af 30. marts 2020 fremsatte ingen interesserede parter yderligere bemærkninger til dette punkt og den foreslåede fremgangsmåde.
- (248) I notatet af 20. december 2019 meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at anvende de statistikker, der blev offentliggjort af det tyrkiske statistiske institut som benchmark for arbejdskraftomkostninger i fremstillingssektoren i 2016, i forbindelse med den økonomiske aktivitet C.23 (Fremstilling af andre ikke-metalholdige mineralske produkter) i henhold til NACE rev. 2-nomenklaturen. I sin reaktion på dette notat foreslog klageren, at den økonomiske aktivitet i kategori C.20 (Fremstilling af kemikalier og kemiske produkter) ville være mere egnet til at afspejle arbejdskraftomkostningerne for PVA (kemisk produkt) i forhold til forarbejdning af ikke-metalholdige mineralske produkter.
- (249) Kommissionen undersøgte denne påstand og undersøgte, hvilken økonomisk kategori der er mest egnet til bredere økonomiske aktiviteter i betragtning af de kinesiske producenters omfattende vertikale integration og de mange forskellige former for arbejdskraft, der er involveret. Det blev konstateret, at den økonomiske aktivitet i kategori C.20 (Fremstilling af kemikalier og kemiske produkter) ville være mest hensigtsmæssig. Kommissionen anvendte derfor den økonomiske aktivitet i kategori C.20 som benchmark for arbejdskraftomkostninger.
- (250) Efter fremlæggelsen af notatet af 20. december 2019 anførte tre forhandlere af den undersøgte vare, at de ikke forstod, hvorfor Kommissionen havde offentliggjort »en så lang liste« over råmaterialer blandt produktionsfaktorerne og hævdede, at nogle af de anførte produktionsfaktorer ikke anvendes til fremstilling af PVA.
- (251) Denne påstand synes at skyldes en misforståelse med hensyn til oprindelsen af de oplysninger om produktionsfaktorerne, der er anført i notaterne af 2. oktober og 20. december 2019. Som forklaret i notatet af 2. oktober 2019 var den primære kilde til produktionsfaktorerne oplysninger fra de interesserede parter, navnlig de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Der mindes også om, at de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter har forskellige integrationsniveauer og anvender forskellige produktionsprocesser, hvilket forklarer den forholdsvis lange liste over input, for hvilke der skal identificeres tilsvarende ikkefordrejede omkostninger i det repræsentative land. Denne påstand blev derfor modsagt af de data, der blev indsendt af de kinesiske eksporterende producenter og kontrolleret af Kommissionen, og den afvises derfor.
- (252) De samme interesserede parter anmodede også Kommissionen om at stille den specifikke produktionsproces, som den agter at anvende med henblik på at vurdere den normale værdi for PVA, til rådighed for alle interesserede parter. For det første skal det erindres, at beregningen af den beregnede normale værdi ikke er baseret på en specifik produktionsproces som sådan, men snarere på værdien af produktionsfaktorerne og den enkelte eksporterende producents faktiske forbrug heraf på grundlag af deres egen produktionsproces. Det skal endvidere erindres, at de kinesiske eksporterende producenter som led i deres besvarelser af antidumpingsspørgeskemaet redegjorde for deres produktionsproces og for deres produktionsfaktorer. Alle interesserede parter har allerede siden september 2019 haft adgang til ikkefortrolige udgaver af disse besvarelser. Denne anmodning var derfor uden betydning.
- (253) Efter fremlæggelsen af notatet af 20. december 2019 fremsatte de samme interesserede parter (tre forhandlere af den undersøgte vare) også påstande vedrørende produktionsfaktorerne, beregningen af den normale værdi og sammenligningen. Disse påstandes behandles i betragtning 264, 342-346 og 359. Efter fremlæggelsen af notatet af 30. marts 2020 gentog disse parter gentagne gange deres argumenter uden dog at fremlægge yderligere oplysninger eller beviser til støtte for deres påstande.

3.1.4. Ikkefordrejede omkostninger og referenceværdier

3.1.4.1. Produktionsfaktorer

- (254) Som nævnt i betragtning 46 søgte Kommissionen i notatet fra 2. oktober 2019 at opstille en foreløbig liste over de produktionsfaktorer og kilder i forbindelse med PVA, der skulle anvendes med henblik på alle de produktionsfaktorer, som f.eks. materialer, energi og arbejdskraft, som de eksporterende producenter anvendte i produktionen af PVA.
- (255) Som anført i betragtning 48 fremlagde Kommissionen i notatet fra 20. december 2019 desuden en revideret liste over produktionsfaktorer og fastsatte de tyrkiske varekoder, der svarer til de relevante produktionsfaktorer i Tyrkiet, dvs. det repræsentative land.

- (256) Kommissionen modtog ingen bemærkninger vedrørende listen over produktionsfaktorer efter fremlæggelsen af notatet af 2. oktober 2019. Som forklaret i betragtning 243 indsendte en stikprøveudtaget eksporterende producent, klageren og tre forhandlere af den undersøgte vare, bemærkninger til notatet af 20. december 2019. Som forklaret i betragtning 246-249 behandlede Kommissionen i notatet af 30. marts 2019 disse bemærkninger og justerede koderne for kul og arbejdskraft.
- (257) Kommissionen modtog ingen yderligere bemærkninger vedrørende listen over produktionsfaktorer efter notatet af 30. marts 2020.
- (258) På grundlag af alle de oplysninger, som de interesserede parter har fremlagt, og som er blevet indsamlet under kontrolbesøgene, er følgende produktionsfaktorer og HS-koder, hvor det er relevant, blevet udpeget:

Produktionsfaktor	Kode i den tyrkiske toldklassificering	Ikkefordrejet værdi
Råmaterialer		
Polyvinylalkohol	3905 30 00 0000	16,44 CNY pr. kg
Eddikesyre	2915 21 00 001	4,85 CNY pr. kg eller 4 853,54 CNY pr. ton
Azodiisobutyronitril (AZO)/azobisisobutyronitril (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY pr. kg
Calciumcarbide	2849 10 00 0000	5,30 CNY pr. kg
Aktiveret kul	3802 10 00 0000	14,73 CNY pr. kg
Kul (katalytisk aktiveret med zinkacetat)	2915 29 00 9019	20,44 CNY pr. kg
Kaustisk soda/natriumhydroxid (flydende)	2815 12 00 0000	2,46 CNY pr. kg
Kul	2701 12	0,75 CNY pr. kg eller 749,38 CNY pr. ton
Halvkoks	2704 00	2,05 CNY pr. kg
Elektrodepasta	3801 30 00 0000	4,81 CNY pr. kg
Kalksten	2521 00 00 0000	4,08 CNY pr. kg
Methylalkohol (methanol)	2905 11 00 101	2,59 CNY pr. kg
Kompositsække på kunststof-papir-basis	3923 29 90 0019	41,65 CNY pr. kg
Vævede sække af polypropylen	6305 33 90 0000	32,22 CNY pr. kg
Svovlsyre (ren)	2807 00 00 0011	1,23 CNY pr. kg eller 1 230,74 CNY pr. ton
Vinylacetat	2915 32 00 0000	7,36 CNY pr. kg
Zinkacetat	2915 29 00 9019	20,44 CNY pr. kg
Arbejdskraft		
Arbejdskraftomkostninger i fremstillingssektoren	NACE 20:	47,16 CNY pr. time

Produktionsfaktor	Kode i den tyrkiske toldklassificering	Ikkefordrejet værdi
Energi		
Elektricitet	Det tyrkiske statistiske institut	CNY pr. kWh (pr. 1 000 MWh forbrugsinterval) 0,45 (20 ~ 70 MWh) 0,44 (70 ~ 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Naturgas	Det tyrkiske statistiske institut	1,63 CNY pr. m ³ eller 1 632,39 CNY pr. m ³ × 1 000

1) Råmaterialer og biprodukter/affald

- (259) Under kontrolbesøgene efterprøvede Kommissionen de anvendte råmaterialer og de biprodukter/det affald, der blev genereret ved fremstillingen af den pågældende vare.
- (260) Uden oplysninger om markedet i det repræsentative land baserede Kommissionen sig på importpriserne på alle råmaterialer undtagen ilt og acetaldehyd. En importpris i det repræsentative land blev fastsat som et vejet gennemsnit af enhedspriserne ved import fra alle tredjelande, undtagen Kina, og lande, der ikke er medlemmer af WTO, og som er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 ⁽⁷⁴⁾. Kommissionen besluttede at udelukke importen fra Kina til det repræsentative land, eftersom den i betragtning 171-172 konkluderede, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina på grund af forekomsten af væsentlige fordrejninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Da der ikke foreligger beviser for, at de samme fordrejninger ikke ligeledes påvirker varer bestemt til eksport, antog Kommissionen, at de samme fordrejninger påvirkede eksportpriserne. Efter at have udelukket Kina forblev importen fra andre tredjelande repræsentativ og lå i intervallet fra 34 % ⁽⁷⁵⁾ til 100 % af de samlede mængder, der blev importeret til Tyrkiet, for de produktionsfaktorer, der er anført i tabellen ovenfor.
- (261) Som nævnt i ovenstående betragtning fandtes der ingen offentlige referencepriser for ilt (ilt 99,6 % 2,5 bar rørledningstransport) og acetaldehyd (acetaldehyd til industriel anvendelse). Selv om der ifølge GTA importeres ilt til Tyrkiet under HS-kode 2804 40, er der tale om import af ilt i flasker. Prisen for denne import drives sandsynligvis af transport- og lageromkostninger, som ikke er relevante, når ilt bindes tæt på produktionsstedet og transporteres dertil gennem rørledninger. I så fald skyldes omkostningerne først og fremmest omkostninger til maskineri og anlæg. Det blev derfor anset for uhensigtsmæssigt at anvende GTA-benchmarket. Da markedet for ilt leveret via rørledning er kendetegnet ved afstanden mellem producenten/sælgeren og kunden, handles ilt ikke på spotmarkedet. Som følge heraf er der ikke offentliggjort nogen vejledende priser på de nationale eller internationale handelssteder, og der således ikke nogen offentligt tilgængelige referencepriser. Det blev derfor fundet hensigtsmæssigt at indregne omkostningerne til forbrug af ilt i kategorien af omkostninger til hjælpematerialer. I modsætning til ilt var der ingen import af acetaldehyd (HS-kode 2912 12) i Tyrkiet, der var registreret i GTA-databasen, og da der ikke fandtes andre offentligt tilgængelige referencepriser eller vejledende priser på acetaldehyd i Tyrkiet, blev det også anset for hensigtsmæssigt at indregne omkostningerne til acetaldehyd i omkostningerne til hjælpematerialer.
- (262) En række produktionsfaktorer var hovedsagelig katalysatorer, for hvilke de samarbejdsvillige eksporterende producenters faktiske omkostninger udgjorde en ubetydelig andel af de samlede omkostninger til råmaterialer i undersøgelsesperioden. Da den værdi, der blev anvendt hertil, ikke havde nogen væsentlig indvirkning på beregningerne af dumpingmargenen, uanset den anvendte kilde, besluttede Kommissionen at medtage dem i omkostningerne til hjælpematerialer som forklaret i betragtning 301 og 302.

⁽⁷⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 af 29. april 2015 om fælles ordninger for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 33). Grundforordningens artikel 2, stk. 7, fastsætter, at hjemmemarkedspriserne i disse lande ikke kan anvendes til at fastsætte den normale værdi, og under alle omstændigheder var importoplysningerne uden betydning.

⁽⁷⁵⁾ Importen fra andre tredjelande på 34 % vedrørte azodiisobutyronitril (AZO)/azo-bisisobutyronitril (AZN), der var produktionsfaktorer, som kun havde en mindre indvirkning på produktionsomkostningerne.

- (263) Med henblik på at fastsætte ikkefordrejede priser på råmaterialer leveret til den eksporterende producents fabrik, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, anvendte Kommissionen det repræsentative lands import-told og lagde de indenlandske transportomkostninger til importprisen. De indenlandske transportomkostninger for alle råmaterialer blev anslået ud fra de kontrollerede oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter og er ikke medtaget i de i tabellen ovenfor nævnte referencepriser.
- (264) Efter fremlæggelsen af notatet af 20. december 2019 hævdede tre forhandlere af den undersøgte vare, at de kinesiske eksporterende producenters omkostninger ved VAM ikke er fordrejede og er i overensstemmelse med omkostningerne på det internationale åbne marked. De interesserede parter fremlagde oplysninger til sagsakterne for at påvise, at VAM-prisen i Kina var højere i undersøgelsesperioden end VAM-prisen i Unionen og Rusland. De interesserede parter anmodede Kommissionen om at tage hensyn til denne påstand ved fastsættelsen af den normale værdi. De samme parter gentog også adskillige gange denne påstand efter fremlæggelsen af notatet af 30. marts 2020 uden at fremlægge yderligere beviser. For det første skal det erindres, at omkostningerne på hjemmemarkedet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), tredje led, kun kan anvendes i det omfang, det er positivt fastslået, at de ikke er fordrejede. Disse parters påstand er baseret på generelle aggregerede tal vedrørende VAM-priserne i Kina i modsætning til Unionen eller Rusland. Undersøgelsen har imidlertid ikke påvist, at VAM-priserne i Kina ikke blev fordrejet. For det andet er VAM som følge af produktionsprocessen ikke engang en vigtig produktionsfaktor for nogen af de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Disse påstande afvises derfor.
- (265) I bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog tre importører deres påstand, som blev sammenfattet og behandlet i betragtning 264, om, at VAM-priser i Kina ikke er fordrejet. Ved gentagelsen af dette argument gjorde de gældende, at Kommissionen så bort fra de beviser, de havde indgivet til støtte for, at VAM-priserne ikke var fordrejet, da de ikke kom fra eksporterende producenter. De fremhævede den påståede uoverensstemmelse, hvor Kommissionen på den ene side ikke anså VAM for at være en væsentlig produktionsfaktor, selv om den i skadesanalysen i betragtning 462 henviser til den som et vigtigt råmateriale.
- (266) Kommissionen var ikke enig i disse påstande. Kommissionen gentog for det første sin konklusion fra betragtning 264 om, at den blotte omstændighed, at priserne i Kina på VAM er næsten ens, og at de til tider er højere end de internationale VAM-priser, ikke er et bevis på manglende fordrejninger. I modsætning til de tre importørers påstand, så Kommissionen, jf. betragtning 264, ikke bort fra denne påstand og de beviser, der støttede den. Kommissionen var bare af den opfattelse, at det blotte prisniveau ikke er et bevis for manglende fordrejning. Denne påstand blev derfor afvist.
- (267) Med hensyn til at VAM er en væsentlig produktionsfaktor, anser Kommissionen det faktisk for at være et vigtigt råmateriale til fremstilling af PVA generelt set, men en mindre produktionsfaktor set ud fra de samarbejdsvillige eksporterende producenters synspunkt. I bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede de tre importører selv, at de eksporterende producenter er vertikalt integrerede og derfor producerer deres egen VAM. De køber det ikke i betydelige mængder, og det betragtes derfor ikke som en væsentlig produktionsfaktor for disse eksporterende producenter. I betragtning 462 henviser Kommissionen til EU-erhvervsgrenen, som ikke fremstiller VAM internt, men køber varen. I sidstnævnte tilfælde påvirker prisudsvingene på markedet for VAM følgelig omkostningerne til fremstilling af PVA. Denne påstand blev derfor afvist.
- (268) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte tre stikprøveudtagne eksporterende producenter, en EU-producent/-bruger og tre importører, at Kommissionen ikke burde have tilføjet importafgifter og indenlandske transportomkostninger ved fastsættelsen af referenceværdier for produktionsfaktorer. Navnlig henviste de tre importører til VAM og kul. Desuden hævdede de stikprøveudtagne eksporterende producenter og EU-producenten/-brugeren, at den importpris, der tages fra importstatistikkerne, burde have været reduceret fra cif-niveauet til ab fabrik-niveauet, hvorfor omkostningerne i oprindelseslandet (herunder yderligere emballeringsudgifter for visse produktionsfaktorer), fragt og forsikring burde fjernes. Denne påstand blev begrundet med, at alle tre stikprøveudtagne eksporterende producenter indkøbte deres råmaterialer lokalt.
- (269) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen anførte, at i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), skal den normale værdi afspejle den ikkefordrejede pris på råmaterialer i det repræsentative land, som i dette tilfælde er Tyrkiet. Den bør derfor afspejle den pris, som en PVA-producent ville skulle betale i Tyrkiet for et råmateriale leveret til fabriksdøren. Som nævnt i betragtning 263 afspejler Kommissionens metode denne tilgang. Hvis de interesserede parter foreslåede justeringer blev gennemført, ville den deraf resulterende pris ikke afspejle den ikkefordrejede pris på det tyrkiske marked, men den gennemsnitlige ab fabrik-pris (ved salg til eksport) i de lande, der sælger til Tyrkiet. Dette ville være i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), og dermed blev disse påstande afvist.

- (270) I bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger foreslog to stikprøveudtagne eksporterende producenter efter at have sat spørgsmålstegn ved, om grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er forenelig med WTO-reglerne, at Kommissionen burde forenkle sin tilgang ved blot at anvende referenceværdien for PVA, som er den pågældende vare, og sammenligne den med hver eksporterende producents eksportpris.
- (271) Kommissionen var uenig i denne tilgang. Kommissionen bemærkede for det første, at foreneligheden af den metode, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, med WTO-reglerne blev behandlet i betragtning 98. Kommissionen bemærkede dernæst, at den metode, der blev foreslået af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, ville være i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, som udelukkende fastsætter beregningen af den normale værdi på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejler ikkefordrejede referenceværdier for den enkelte eksportør og producent hver for sig. I princippet kræves der i denne bestemmelse, at Kommissionen skal tage hensyn til hver enkelt eksporterende producents særlige produktionsmetode og forbrug af input i stedet for at anvende en referenceværdi på engros for alle eksporterende producenter uden hensyntagen til deres særlige produktionsproces. Disse påstande blev derfor afvist.
- (272) I bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte de samme stikprøveudtagne eksporterende producenter, at referenceværdien for kul er urimeligt højere end prisniveauet på markedet sammenlignet med de priser, der er noteret af U.S. Energy Information Administration. I betragtning af, at Kina har meget kul, fremførte de stikprøveudtagne eksporterende producenter, at Kommissionen burde overveje at anvende priserne fra USA.
- (273) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen påpegede for det første, at referenceværdien for kul, som anført i betragtning 246, blev indgående behandlet i notatet af 30. marts 2020. Som også nævnt i denne betragtning blev der ikke modtaget nogen bemærkninger hertil inden for den fastsatte frist. Den stikprøveudtagne eksporterende producents eneste argument var, at de faktisk anvendte priser er betydeligt højere end de priser, der er noteret i USA. Kommissionen bemærkede, at det ikke er ualmindeligt, at energipriser og energikildernes priser i USA er relativt lave. Da der ikke blev fremført andre argumenter vedrørende pålideligheden af den anvendte referenceværdi, blev denne påstand afvist.

2) Internt produceret input anvendt i produktionen af den undersøgte vare

- (274) De eksporterende producenter producerede visse produktionsfaktorer internt, såsom internt produceret damp, elektricitet, kølekapacitet, destilleret vand og lignende. Uanset kravet i antidumpingspørgeskemaet havde nogle eksporterende producenter undladt at allokere forbrugsmængderne af input til disse internt producerede produktionsfaktorer til den undersøgte vare. Disse eksporterende producenter havde i stedet kun tildelt forbrugsværdierne og mængderne af internt producerede produktionsfaktorer til den undersøgte vare. Kommissionen søgte at fastsætte en ikkefordrejet pris for de internt producerede produktionsfaktorer. Ved hjælp af ikkefordrejede priser på råmaterialer og arbejdskraft, der blev fastlagt som forklaret i betragtning 259-263 og 276, genbereggede Kommissionen de ikkefordrejede priser for de internt producerede produktionsfaktorer. Disse ikkefordrejede priser blev efterfølgende anvendt ved beregningen af den normale værdi som forklaret i afsnit 3.1.4.4.
- (275) Disse råmaterialer og internt producerede produktionsfaktorer, som kun havde en ubetydelig vægt i den eksporterende producents samlede produktionsomkostninger og på varekontrolnummerniveau, blev samlet under hjælpematerialer. Kommissionen beregnede hjælpematerialernes andel som en procentsats af de samlede omkostninger ved råmaterialer og anvendte denne procentsats på de genbereggede omkostninger ved råmaterialer ved anvendelsen af de fastsatte ikkefordrejede priser.

3) Arbejdskraft

- (276) Tyrkiets statistiske institut offentliggør detaljerede oplysninger om lønninger i forskellige økonomiske sektorer i Tyrkiet. Kommissionen anvendte de indberettede lønninger i den tyrkiske fremstillingssektor for 2016 for den økonomiske aktivitet C.20 (Fremstilling af kemikalier og kemiske produkter)⁽⁷⁶⁾ i henhold til NACE rev.2-nomenklaturen⁽⁷⁷⁾. Værdien for det månedlige gennemsnit for 2016 blev behørigt justeret for inflation ved hjælp af det indenlandske producentprisindeks⁽⁷⁸⁾, som offentliggøres af Tyrkiets statistiske institut.

⁽⁷⁶⁾ http://www.turkstat.gov.tr/PrelstatistikTablo.do?istab_id=2090, senest tilgået den 30. april 2020.

⁽⁷⁷⁾ Der er tale om en statistisk nomenklatur for økonomiske aktiviteter, som anvendes af Eurostat, <https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2>, (senest tilgået den 30. april 2020).

⁽⁷⁸⁾ http://www.turkstat.gov.tr/PrelstatistikTablo.do?istab_id=2104 (senest tilgået den 30. april 2020).

- (277) I bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte tre stikprøveudtagne eksporterende producenter, at Kommissionen burde have anvendt lønningerne fra den økonomiske aktivitet C.22 (Fremstilling af gummi- og plastprodukter) i nomenklaturen i NACE rev. 2 i stedet for C.20. De eksporterende producenter fremførte, at dette skyldes, at PVA er en form for »polymer« eller plast, en vinylpolymer sammensat ved kulstof-kulstof-forbindelser. Forbindelsen er den samme som for normal plast, som f.eks. polyethylen, polypropylen og polystyren, og for vandopløselige polymerer, som f.eks. polyacrylamid og polyacrylsyre.
- (278) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen anførte, at ifølge Eurostats retningslinjer for klassificering i NACE rev. 2 ⁽⁷⁹⁾ omfatter økonomisk aktivitet under C.20, som var blevet anvendt af Kommissionen, bl.a. fremstilling af harpikser, plastmaterialer og termoplastiske elastomerer, som ikke kan vulkaniseres, specialtilpassede blandinger af harpikser samt fremstilling af ikketilpassede syntetiske harpikser (C.20.16). Denne klasse omfatter fremstilling af plast i ubearbejdet form: polymerer, herunder af ethylen, propylen, styren, vinylchlorid, vinylacetat og acrylfibre, polyamid, fenol- og epoxyharpikser og polyurethaner, alkyd- og polyesterharpikser og polyethere, silicium, ionbyttere på basis af polymerer. De samme retningslinjer beskriver den økonomiske aktivitet under C.22 (Fremstilling af gummi- og plastprodukter), der blev foreslået af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, som »forarbejdning af nye eller brugte (dvs. genanvendte) plastharpikser til mellemprodukter eller færdige produkter ved hjælp af processer, som f.eks. formpresning; støbning ved ekstrudering, sprøjtstøbning, blæsestøbning og støbning.« Den økonomiske aktivitet C.22 er underopdelt i: fremstilling af plader, ark, rør og slanger samt profiler af plast, fremstilling af plastemballage, fremstilling af bygningsartikler af plast og fremstilling af andre plastprodukter (f.eks. bordservice, beholdere til skoleartikler osv.). Det er derfor klart, at lønningerne inden for den økonomiske aktivitet under C.20 er mere hensigtsmæssige som referenceværdi for arbejdskraft for PVA-produktion end lønningerne for den økonomiske aktivitet under C.22. Denne påstand blev derfor afvist.

4) Elektricitet og naturgas

- (279) For at fastsætte en referencepris for elektricitet og naturgas har Kommissionen anvendt de statistikker over el- og gaspriser, som Tyrkiets statistiske institut ⁽⁸⁰⁾ har offentliggjort i sine regelmæssige pressemeddelelser. Ud fra disse statistikker anvendte Kommissionen data om de industrielle el- og gaspriser i det tilsvarende forbrugsinterval i Kuruş/kWh for undersøgelsesperioden.
- (280) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en stikprøveudtaget eksporterende producent og en EU-producent/-bruger, at de tyrkiske naturgaspriser er uhensigtsmæssige som referenceværdi, og at de amerikanske Gulf coast-priser burde anvendes i stedet. Den eksporterende producent hævdede, at de tyrkiske naturgaspriser er dobbelt så høje som priserne på naturgas i Unionen og mere end dobbelt så høje som de amerikanske Gulf coast-priser. Den eksporterende producent fremførte, at gaspriserne i Tyrkiet steg i UP og var 75 % højere end i slutningen af 2017, selv om de globale gaspriser i samme periode i store træk forblev stabile. Den eksporterende producent tilskrev denne stigning en række forskellige omstændigheder, nemlig: i) afhængighed af import, ii) geopolitiske spændinger med Rusland, der påvirker gasforsyningen til Tyrkiet, iii) sanktioner mod olieproducerende lande som Iran og Venezuela, iv) politiske spændinger i forhold til USA og v) devalueringen af den tyrkiske lira. I betragtning af disse angiveligt kunstigt høje gaspriser gjorde den eksporterende producent gældende, at man burde anvende enten de amerikanske Gulf coast-priser eller de gennemsnitlige naturgaspriser i Tyrkiet i perioden 2015-2017 som referenceværdi.
- (281) EU-producenten/-brugeren fremførte yderligere, at Tyrkiet har et forholdsvis lille og ikke liberaliseret naturgasmarked. Desuden vedrører de tyrkiske gaspriser anvendelse af gas til opvarmning og elproduktion, men ikke anvendelse i stor målestok til fremstilling af kemikalier. Brugeren hævdede, at de amerikanske Gulf coast-priser burde anvendes som referenceværdi.
- (282) Kommissionen var ikke enig i disse påstande. Kommissionen påpegede for det første, at påstanden om, at naturgaspriserne i Tyrkiet er dobbelt så høje som priserne i Unionen i UP, er faktisk ukorrekt. Ifølge Eurostats gaspriser for erhvervs kunder — halvårslige data (fra og med 2007) ⁽⁸¹⁾, som i undersøgelsesperioden var på 0,028 EUR/kWh (eller 0,3 EUR/m³), var den gennemsnitlige naturgaspris for erhvervs kunder i Unionen 43 % højere end den gennemsnitlige gaspris i Tyrkiet (0,020 EUR/kWh eller 0,21 EUR/m³). De tyrkiske gaspriser for erhvervs kunder var derfor betydeligt lavere end i Unionen i UP.

⁽⁷⁹⁾ NACE rev. 2 — statistisk nomenklatur for økonomiske aktiviteter <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015> (senest tilgået den 22. juli 2020).

⁽⁸⁰⁾ [http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?\(262\)alt_id=1029](http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029) (senest tilgået den 22. juni 2020).

⁽⁸¹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/data/database> (senest tilgået den 21. juli 2020).

- (283) Kommissionen bemærkede derefter, at den oversigt over udviklingen i naturgaspriserne i Tyrkiet, som den stikprøveudtagne eksporterende producent havde fremført, i høj grad er påvirket af, at der ikke tages hensyn til den betydelige devaluering af den tyrkiske lira i denne periode. Den eksporterende producent noterede devalueringen som en påvirkende faktor, men imødegik den ikke ved at anvende en omregningssats for USD eller EUR for at sammenligne prisudviklingen med de amerikanske Gulf coast-priser eller EU's priser baseret på en valuta, der var forholdsvis stabil i hele perioden. CNY kunne også anvendes, især da der er tale om den valuta, som de produktionsfaktorer, der indgår i beregningen af den normale værdi, omregnes til.
- (284) Når naturgaspriserne i Tyrkiet betragtes i EUR, baseret på data fra Eurostat⁽⁸²⁾, var priserne i UP 12 % (ikke 75 %) højere end i 2017⁽⁸³⁾. Ifølge Eurostat steg priserne for erhvervskunder i Unionen i samme periode med ca. 11 %⁽⁸⁴⁾. Desuden sås der i perioden fra 2017 til første halvår af 2019 (dvs. den periode, der omfatter hele undersøgelsesperioden) de laveste naturgaspriser i Tyrkiet mellem 2015 og 2019, når de blev udtrykt i en stabil valuta. Hvis Kommissionen skulle følge den eksporterende producents anmodning og anvende de gennemsnitlige naturgaspriser i Tyrkiet mellem 2015 og 2017 som benchmark, ville dette have været til skade for den stikprøveudtagne eksporterende producent. En sådan gennemsnitspris ville beløbe sig til ca. 1,70 CNY/m³ og ville dermed være ca. 4 % højere end den pris, som Kommissionen faktisk anvendte i sin beregning.
- (285) I betragtning af ovenstående er priserne for naturgas, når de udtrykkes i tyrkiske lira, påvirket af den betydelige devaluering af denne valuta, og denne påvirkning elimineres af den metode, der anvendes til at omberegne disse priser til RMB, inden de anvendes til beregning af den normale værdi. Når priserne betragtes i USD, EUR eller CNY, er der intet usædvanligt ved disse priser og deres udvikling mellem 2015 og 2019. Der er derfor ingen grund til at anvende et benchmark fra et andet land eller en gennemsnitspris i perioden 2015-2017.
- (286) I betragtning af argumentet om, at Tyrkiet har et forholdsvis lille og ikke liberaliseret naturgasmarked, og at gaspriserne i Tyrkiet vedrører anvendelse af gas til opvarmning og elproduktion, men ikke anvendelse i stor målestok til produktion af kemikalier, bemærker Kommissionen, at der ikke blev fremlagt beviser til støtte for disse påstande. Desuden tyder forekomsten af en særskilt gastakst for erhvervskunder, på det modsatte.
- (287) Af ovennævnte årsager blev disse påstande afvist.
- (288) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gav den stikprøveudtagne eksporterende producent udtryk for betænkeligheder med hensyn til elpriserne i lighed med betænkelighederne vedrørende naturgas, som er sammenfattet i betragtning 280. Ifølge den eksporterende producent steg elpriserne også dramatisk i Tyrkiet (i tråd med prisstigningen for naturgas) i undersøgelsesperioden. Den eksporterende producent foreslog at anvende gennemsnittet af elpriserne i perioden 2015-2017 i stedet for data for undersøgelsesperioden.
- (289) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede indledningsvis, at den eksporterende producent ikke fremlagde tal som støtte for påstanden. Kommissionen kunne kun antage, at påstanden er baseret på udviklingen i elpriserne i tyrkiske lira, der lige som udviklingen i naturgas er beskrevet i betragtning 285. Som det er tilfældet med naturgas, imødegår den metode, som Kommissionen har anvendt, hvor referenceværdierne er genberegnet i CNY, virkningerne af udsvinget i den tyrkiske lira.
- (290) Kommissionen undersøgte elpriserne for erhvervskunder, som var indberettet til Eurostat⁽⁸⁵⁾ udtrykt i EUR. Mens priserne i Tyrkiet i UP var ca. 12,7 % højere end i 2017, steg den gennemsnitlige pris i Unionen også med 10,7 % i samme periode. Desuden var den gennemsnitlige elpris i Tyrkiet i undersøgelsesperioden, udtrykt i EUR, ca. 1 % lavere end gennemsnitsprisen i perioden 2015-2017, som den eksporterende producent foreslår at anvende. Det følger heraf, at når virkningen af devalueringen af lira ophæves, står det klart, at der i modsætning til den eksporterende producents påstand ikke var nogen dramatisk stigning i elpriserne i Tyrkiet i UP.
- (291) Af ovennævnte årsager blev disse påstande afvist.

⁽⁸²⁾ Ibidem.

⁽⁸³⁾ Forhøjelse fra 0,017 EUR/kWh (eller 0,18 EUR/m³) til 0,020 EUR/kWh (eller 0,21 EUR/m³) (senest tilgået den 21. juli 2020).

⁽⁸⁴⁾ Forhøjelse fra 0,025 EUR/kWh (eller 0,27 EUR/m³) til 0,028 EUR/kWh (eller 0,30 EUR/m³) (senest tilgået den 21. juli 2020).

⁽⁸⁵⁾ Elpriser for erhvervskunder — halvårslige data (fra 2007 og fremefter); <https://ec.europa.eu/eurostat/data/database> (senest tilgået den 22. juli 2020).

- (292) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte tre importører, at gas- og elomkostningerne i Tyrkiet er kunstigt høje som følge af en politisk beslutning. Til støtte for dette argument henviste de til de oplysninger, der var fremlagt i deres indlæg af 16. juni 2020. På grundlag af en e-mail fra en compliancechef i en tyrkisk kemikalievirksomhed fremførte de i dette indlæg, at det tyrkiske gas- og elmarked ikke er blevet liberaliseret, og at priserne fastsættes af en offentlig myndighed. Denne konklusion blev angiveligt støttet af en tyrkisk gas- og elmarkedsanalyse, men importørerne henviste ikke til nogen specifik del heraf. De påstod, at Kommissionen på grundlag af dette argument bør tage Tyrkiet op til fornyet overvejelse som det passende repræsentative land eller reducere de angiveligt højere gas- og elomkostninger med mindst 300 %.
- (293) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Selv hvis Kommissionen ville betragte en e-mail fra en compliancechef i en tyrkisk kemikalievirksomhed som gyldig dokumentation for inflationen i energipriserne i Tyrkiet, bemærkede Kommissionen, at e-mailen begynder med, at »Tyrkiet har på mange måder et meget liberalt energimarked«. Dette er allerede i modstrid med beskrivelsen af e-mailen i indlægget. Hvad angår påstanden om, at de tyrkiske gaspriser er højere end verdensmarkedspriserne, jf. betragtning 282, er de tyrkiske gaspriser for erhvervs-kunder betydeligt lavere end priserne i Unionen. Endelig ser det ud til, at nedjusteringen på 300 % for gas- og elpriser er baseret på en påstand i e-mailen fra compliancechefen i en tyrkisk kemikalievirksomhed, hvori det hedder, at »olie- og dieselpriser beskattes med 300 %«. Uanset om dette er korrekt, er det irrelevant for gas- og elpriserne. Disse påstande blev derfor afvist.
- (294) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede en eksporterende producent og en EU-producent/-bruger, at benchmarkene for elektricitet og naturgas omfattede moms. De fremførte, at det er almindelig praksis at anvende salgspriser og omkostninger på hjemmemarkedet uden moms ved beregningen af den normale værdi.
- (295) Kommissionen noterede sig denne bemærkning og tilpassede benchmarket for elektricitet og naturgas ved at fjerne momsen (18 %). Den normale værdi og dumpingmargenerne blev følgelig genberegnet for alle eksporterende producenter. Der blev foretaget en ny fremlæggelse af de nye resultater som led i den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (296) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte tre eksporterende producenter, at Kommissionen ved anvendelsen af benchmarket for elektricitet bør anvende det relevante prisinterval på den pågældende eksporterende producents forbrug af elektricitet i stedet for gennemsnittet af alle prisintervaller.
- (297) Kommissionen noterede sig denne bemærkning og tilpassede benchmarket for elektricitet ved at anvende prisintervaller for store og mellemstore elforbrugere, hvor det var relevant. Denne vurdering var baseret på de eksporterende producenters køb af elektricitet i stedet for deres forbrug, da nogle af dem producerer en del af den elektricitet, de forbruger. Den normale værdi og dumpingmargenerne blev følgelig genberegnet for alle eksporterende producenter. Der blev foretaget en ny fremlæggelse af de nye resultater som led i den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (298) I sine bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte klageren, at omfanget af nedsættelsen af dumpingmargenen efter den justering, der blev drøftet i betragtning 295 og 297, ikke var i overensstemmelse med klagerens kendskab til andelen af naturgas og elektricitet i Sinopecs produktionsomkostninger. Klageren hævdede, at selv om den ene af Sinopecs producerende virksomheder kunne tænkes at anvende en betydelig mængde naturgas, var dette ikke tilfældet for den anden virksomhed.
- (299) I sine bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger stillede en bruger også spørgsmål til beregningerne som følge af den i betragtning 295 og 297 omtalte justering. Brugerens fremførte, at i betragtning af den høje andel af energi i produktionsomkostningerne ved PVA, forventede man en højere virkning af justeringen. De anmodede Kommissionen om at kontrollere sine beregninger.
- (300) Kommissionen var ikke enig i disse påstande. Kommissionen bemærkede, at disse påstande var baseret på antagelser, hvorimod Kommissionens beregning af den normale værdi for Sinopec efter justeringen var baseret på præcise forbrugstal angivet af den eksporterende producent og kontrolleret af Kommissionen. For så vidt angår Sinopec Ningxia, den virksomhed der angiveligt ikke anvendte omfattende mængder naturgas i produktionen af PVA, jf. betragtning 329, anvendte Kommissionen for hvert varekontrolnummer, der blev indberettet af Sinopec Ningxia, den højeste beregnede normale værdi for de andre samarbejdsvillige eksporterende producenter som følge af anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18. Selv om de faktisk ikke blev væsentligt påvirket af, at momsen blev fjernet fra priserne for naturgas og elektricitet, varierer de enkelte virksomheders samlede indvirkning på gruppens dumpingmargen afhængigt af andelen af disse virksomheders salg i gruppens samlede eksportsalg til Unionen. Endelig bemærkede Kommissionen, at justeringen, selv

om den vedrørte naturgas og elektricitet, havde indflydelse på f. eks. indirekte omkostninger, der blev beregnet som en procentdel af de ikkefordrejede produktionsomkostninger. Hvis disse omkostninger mindskes som følge af fjernelsen af moms på naturgas- og elpriser, sker det samme for de indirekte omkostninger. Denne påstand blev derfor afvist.

5) Hjælpe materialer/ubetydelige mængder

- (301) På grund af det store antal produktionsfaktorer hos de stikprøvedtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter blev nogle af de råmaterialer, som kun havde en ubetydelig vægt i den eksporterende producents samlede produktionsomkostninger og på varekontrolnummerniveau, samlet under hjælpe materialer.
- (302) Kommissionen beregnede hjælpe materialernes andel som en procentsats af de samlede omkostninger ved råmaterialer og anvendte denne procentsats på de genberegnete omkostninger ved råmaterialer ved anvendelsen af de fastsatte ikkefordrejede priser.
- (303) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede en stikprøvedtaget eksporterende producent, at et betydeligt antal produktionsfaktorer, som Kommissionen anså for ubetydelige, blev behandlet som hjælpe materialer, og at der derfor ikke var fastsat individuelle benchmarks for disse produktionsfaktorer. Selv om den eksporterende producent ikke bestred denne tilgang i princippet, satte den spørgsmålstegn ved gennemførelsen heraf. For det første fremførte den eksporterende producent, at producenterne skulle indberette uforholdsmæssigt detaljerede oplysninger, der i sidste ende ikke blev anvendt til at beregne den normale værdi. For det andet bemærkede den eksporterende producent, at Kommissionen fastsatte værdier for hjælpe materialer ved at anvende andelen af disse hjælpe materialer i dennes samlede direkte råmaterialeomkostninger på de ikkefordrejede værdier for disse omkostninger baseret på benchmarks. Den eksporterende producent fremførte, at Kommissionen på denne måde rent faktisk behandlede hjælpe materialer som fordrejede, selv om der ikke var konstateret nogen fordrejning. Den eksporterende producent fremførte yderligere, at Kommissionen ikke kunne gå ud fra, at hjælpe materialerne blev fordrejet med samme procentsats som de direkte råmaterialer. Den eksporterende producent udtrykte lignende forbehold med hensyn til den måde, hvorpå Kommissionen behandlede indirekte omkostninger. På baggrund af disse aspekter anmodede den eksporterende producent om, at Kommissionen sætter et loft for hjælpe materialer og indirekte omkostninger på niveau med de værdier, som den eksporterende producent indberettede for både hjælpe materialer og indirekte omkostninger.
- (304) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede, at det for at fastsætte og kontrollere, om en produktionsværdi er ubetydelig, er nødvendigt at foretage en detaljeret opdeling af varettyper for hver produktionsfaktor. De oplysninger, der blev anmodet om, var derfor passende til at fastslå og verificere alle oplysningerne, herunder andelen af hjælpe materialer i de direkte råvareomkostninger, der blev anvendt ved beregningen af den normale værdi. Med hensyn til argumentet om, at hjælpe materialerne ikke var fordrejede, og at deres værdier burde begrænses til de niveauer, der var indberettet af den eksporterende producent, bemærkede Kommissionen, at der blev konstateret væsentlige fordrejninger i afsnit 3.1.1. I dette tilfælde kan omkostningerne på hjemmemarkedet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, anvendes, men kun i det omfang det er positivt fastslået, at de ikke er fordrejede, på grundlag af nøjagtig og relevant dokumentation. De eksporterende producenter fremlagde ikke sådanne beviser med hensyn til hjælpe materialer samt indirekte omkostninger, og Kommissionen fandt heller ikke sådanne beviser. For så vidt angår antagelsen om, at hjælpe materialer blev fordrejet med samme procentsats som de direkte råmaterialer, mindede Kommissionen først og fremmest om, at den stikprøvedtagne eksporterende producent ikke anfægtede princippet om, at mindre produktionsfaktorer skal behandles som hjælpe materialer. Selv om Kommissionen har anvendt den gennemsnitlige fordrejningsfaktor for de øvrige direkte råmaterialer, har den eksporterende producent ikke fremlagt bevis for, at denne antagelse var forkert. Disse påstande blev derfor afvist.

6) Indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger samt fortjeneste

- (305) De samarbejdsvillige eksporterende producenters indirekte produktionsomkostninger blev udtrykt som en andel af de eksporterende producenters faktiske omkostninger ved fremstilling. Denne procentsats blev anvendt på de ikkefordrejede omkostninger ved fremstilling.
- (306) For så vidt angår SA&G-omkostninger og fortjeneste anvendte Kommissionen de finansielle oplysninger for det kemiske segment i den tyrkiske virksomhed Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. for 2018, som meddelt i notatet af 30. marts 2020 og anført i betragtning 218.

- (307) Som forklaret i betragtning 205 konkluderede Kommissionen, at Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.'s finansielle udgifter i 2018 var usædvanligt høje, og at de burde justeres på passende vis. Ved beregningen af SA&G-omkostningerne tog Kommissionen derfor ikke hensyn til de finansielle udgifter for 2018 og erstattede dem med virksomhedens gennemsnitlige finansielle udgifter i 2017, 2016 og 2015. Justeringen resulterede i en højere procentdel af SA&G-omkostninger, men en lavere procentdel af fortjeneste. Virkningen af de ekstraordinære finansielle udgifter i 2018 var således blot et skift mellem SA&G-omkostninger og fortjeneste uden nogen indvirkning på SA&G-omkostningerne og fortjenesten som helhed. Det havde således ingen indflydelse på niveauet for SA&G-omkostningerne og fortjenesten samlet set.
- (308) Som yderligere forklaret i betragtning 303 fremførte en stikprøveudtaget eksporterende producent i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at indirekte omkostninger sammen med hjælpematerialer ikke bør behandles som fordrejede, og at deres værdier bør begrænses til de værdier, der er indberettet af den eksporterende producent. Denne påstand blev behandlet og afvist i betragtning 304.
- (309) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte en stikprøveudtaget eksporterende producent, at virksomhedens indirekte arbejdskraft i forbindelse med den normale værdi var inkluderet i de indirekte omkostninger i stedet for at blive behandlet som en produktionsfaktor, især da Kommissionen har identificeret et præcist benchmark for arbejdskraft. Den stikprøveudtagne eksporterende producent bemærkede, at anvendelsen af benchmarket for arbejdskraft på den indirekte arbejdskraft ville resultere i mere nøjagtige ikkefordrejede omkostninger end at medtage det i de indirekte omkostninger.
- (310) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede, at den eksporterende producent selv havde medtaget den indirekte arbejdskraft i de indirekte produktionsomkostninger og samtidig havde præsenteret den indirekte arbejdskraft som en individuel produktionsfaktor. For at undgå dobbelttælling fjernede Kommissionen den direkte arbejdskraft som produktionsfaktor og beholdt den som en del af de indirekte omkostninger. Da den indirekte arbejdskraft betegnes som indirekte omkostninger og i betragtning af den betydelige forskel i lønninger og kvalifikationer hos det personale, der er involveret i varefremstillingen, og for at undgå dobbelttælling og sikre konsekvens, fandt Kommissionen ingen grund til at ændre den eksporterende producents oprindelige tilgang, og Kommissionen bevarede den indirekte arbejdskraft som indirekte omkostninger. Denne påstand blev derfor afvist.
- (311) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte to stikprøveudtagne eksporterende producenter, at Kommissionen burde have anvendt SA&G-omkostninger og fortjeneste fra mere end én producent. De eksporterende producenter baserede denne argumentation på appelinstantens konklusioner i sagen EU – Bed Linen (DS141).
- (312) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede, at det ikke er i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, at der anvendes oplysninger om SA&G-omkostninger fra én producent. Denne bestemmelses forenelighed med WTO-reglerne blev behandlet i betragtning 98. Som forklaret i afsnit 3.1.2.3 fandt Kommissionen desuden kun en virksomhed i det repræsentative land med umiddelbart tilgængelige data. Denne påstand blev derfor afvist.
- (313) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede tre stikprøveudtagne eksporterende producenter, at Kommissionen havde fjernet visse fragtomkostninger fra eksportprisen, selv om disse omkostninger (sammen med håndteringsomkostninger osv. og finansielle udgifter såsom bankgebyrer) ikke blev udeladt fra SA&G-omkostningerne for producenten i det repræsentative land.
- (314) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede, at der ikke er noget, der tyder på, at disse udgifter indgik i de SA&G-omkostninger, der blev indberettet for producenten i det repræsentative land. De stikprøveudtagne eksporterende producenter fremlagde desuden ingen beviser for det modsatte. Denne påstand blev derfor afvist.
- (315) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger var en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter enig i, at de finansielle udgifter hos producenten i det repræsentative land var usædvanligt høje, og at SA&G-omkostningerne for den pågældende virksomhed derfor måtte justeres tilsvarende. Den stikprøveudtagne eksporterende producent var imidlertid uenig i justeringen af den pågældende virksomheds fortjeneste på grund de samme ekstraordinære udgifter. Den eksporterende producent hævdede, at justeringen af fortjenesten udligner justeringen af SA&G-omkostningerne, da den kombinerede SA&G og fortjeneste forblev uændret.
- (316) Kommissionen var uenig i denne vurdering og hævdede, at både SA&G-omkostningerne og fortjenesten blev påvirket af de ekstraordinære finansielle udgifter. Det ville ikke give nogen mening at justere den ene uden at justere den anden. Efter Kommissionens opfattelse udligner justeringen af fortjenesten ikke justeringen af SA&G-omkostningerne, men supplerer den. Denne påstand blev derfor afvist.

3.1.4.2. Anvendelse af grundforordningens artikel 18 for så vidt angår Wan Wei, Mengwei og Shuangxin

- (317) Ved gennemgangen af besvarelsene af antidumpingspørgeskemaet fra Wan Wei, Mengwei og Shuangxin bemærkede Kommissionen, at i de dele af besvarelsene, der vedrørte produktionsomkostningerne og således beregningen af den normale værdi, var produktionsfaktorerne i forbindelse med de internt producerede input (intern produktion af damp, elektricitet og lignende) ikke korrekt allokeret til den undersøgte vare. Dette var i strid med de instrukser, som Kommissionen havde givet i forbindelse med antidumpingspørgeskemaet. I den følgende korrespondance, herunder mangelskrivelser og breve forud for kontrolbesøget, gentog Kommissionen sin anmodning over for Wan Wei, Mengwei og Shuangxin om at udfylde deres besvarelser i overensstemmelse med instrukserne i antidumpingspørgeskemaet.
- (318) I deres efterfølgende besvarelser gjorde ovennævnte tre virksomheder gældende, at det efter deres opfattelse ikke var muligt at udfylde spørgeskemaet i henhold til Kommissionens instrukser. Virksomhederne fremførte navnlig, at der ikke var noget objektivt eller nøjagtigt grundlag for at opgøre forbruget af hvert enkelt internt produceret materiale/energimængde, og at det ikke var muligt at rapportere om forbrug og materialeindkøb separat for hver internt produceret materiale/energimængde. De efterfølgende reviderede udgaver af besvarelsene var stadig mangelfulde i denne henseende.
- (319) Kommissionen var ikke enig i dette synspunkt. Den forklarede, at da disse virksomheder allerede havde indberettet input til fremstilling af internt producerede produktionsfaktorer, kunne disse input også allokeres til den undersøgte vare.
- (320) Kommissionen meddelte Wan Wei⁽⁸⁶⁾, Mengwei⁽⁸⁷⁾ og Shuangxin⁽⁸⁸⁾, at på grund af disse mangler i oplysningerne fra disse eksporterende producenter, sådan som det er beskrevet, besluttede Kommissionen at basere sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 1, for så vidt angår de internt producerede input, der er anvendt i produktionen af den undersøgte vare.
- (321) I deres svar på disse artikel 18-breve gentog de eksporterende producenter deres forklaringer på, hvorfor de ikke mente, at de var i stand til at fremlægge de ønskede data.
- (322) Kommissionen fastsatte ikkefordrejede priser for de internt producerede input og anvendte disse priser ved beregningen af den normale værdi som beskrevet i betragtning 274 og 275.
- (323) Under kontrolbesøget hos Mengwei i november 2019 foretog virksomheden en række ændringer af spørgeskema-besvarelsen, herunder den del, der vedrørte produktionsomkostningerne.
- (324) Ved slutningen af den sidste dag af kontrolbesøget fremlagde virksomheden endnu en udgave af besvarelsen, hvorved en del af det arbejde, der blev udført tidligt under kontrolbesøget, og det dertil knyttede forberedende arbejde, blev annulleret. Den berørte del vedrørte produktionsomkostninger med indvirkning på beregningen af den normale værdi. I denne nye udgave blev bl.a. antallet af arbejdstimer reduceret betydeligt i forhold til de tidligere udgaver. Kommissionen underrettede derfor virksomheden om, at det var umuligt at verificere disse ændrede oplysninger, der blev fremlagt i sidste øjeblik under kontrolbesøget.
- (325) Efter kontrolbesøgene meddelte Kommissionen Mengwei⁽⁸⁹⁾, at den sidste fremlæggelse af data, som blev modtaget lige inden afslutningen af kontrolbesøget, ikke kunne kontrolleres, og at Kommissionen ville basere sine undersøgelsesresultater på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, for så vidt angår sidstnævnte fremlæggelse. Mengwei fremsatte ingen bemærkninger efter dette artikel 18-brev.
- (326) Kommissionen besluttede at se bort fra en del af de oplysninger, der var blevet fremlagt i sidste øjeblik under kontrolbesøget, og som ikke kunne kontrolleres, og anvendte i denne situation de oplysninger, der blev fremlagt før denne seneste udgave og som Kommissionen kunne efterprøve, og baserede sine konklusioner herpå.

⁽⁸⁶⁾ Virksomhedsspecifik missionsrapport sendt den 5. marts 2020 og artikel 18-brev sendt den 26. februar 2020 (t20.001693).

⁽⁸⁷⁾ Virksomhedsspecifik missionsrapport sendt den 5. marts 2020 og artikel 18-brev sendt den 26. februar 2020 (t20.001693).

⁽⁸⁸⁾ Virksomhedsspecifik missionsrapport sendt den 5. marts 2020 og artikel 18-brev sendt den 26. februar 2020 (t20.001692).

⁽⁸⁹⁾ Virksomhedsspecifik missionsrapport sendt den 5. marts 2020 og artikel 18-brev sendt den 16. marts 2020 (t20.002421).

3.1.4.3. Anvendelse af grundforordningens artikel 18 for så vidt angår Sinopec Ningxia

- (327) Under kontrolbesøget hos Sinopec Ningxia, som fandt sted fra den 9. til den 12. december 2019 i Yinchuan (Ningxia), identificerede Kommissionen nogle væsentlige og alvorlige mangler ved opgørelsen af produktionsomkostningerne. Disse mangler lagde i høj grad hindringer i vejen for den normale procedure i forbindelse med undersøgelsen af denne del af spørgeskemabesvarelsen. Navnlige havde Sinopec Ningxia foretaget en forkert allokering af værdien og forbruget af produktionsfaktorerne for de forudgående faser af PVA-produktionen (VAM, acetylen, damp osv.), hvilket resulterer i, at størstedelen af de produktionsfaktorer, der indirekte anvendes til fremstilling af PVA, blev overvurderet/undervurderet. Som følge heraf var produktionsomkostningerne pr. varekontrolnummer ikke pålidelige.
- (328) Kommissionen fandt, at disse væsentlige og alvorlige mangler i produktionsomkostningerne pr. varetype i spørgeskemaet i væsentlig grad hindrede den normale procedure i forbindelse med undersøgelsen af denne del af spørgeskemaet. Kommissionen meddelte derfor Sinopec Ningxia, at den havde til hensigt at anvende de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, for så vidt angår beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a.
- (329) I denne forbindelse blev den normale værdi for Sinopec Ningxia beregnet på grundlag af oplysningerne fra de andre samarbejdsvillige eksporterende producenter (dvs. produktionsomkostningerne og forbruget af produktionsfaktorer pr. varetype). Navnlige anvendte Kommissionen for hvert enkelt varekontrolnummer, som blev indberettet af Sinopec Ningxia, den højeste beregnede normale værdi for de andre samarbejdsvillige eksporterende producenter.
- (330) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en stikprøveudtaget eksporterende producent og en EU-producent/-bruger, at Kommissionen ved at anvende den højeste beregnede normale værdi for de andre samarbejdsvillige eksporterende producenter som den normale værdi for Sinopec Ningxia anvendte grundforordningens artikel 18 som en form for sanktion. Desuden hævdede den eksporterende producent, at Kommissionen ved at anvende oplysninger fra andre eksporterende producenter, som også var omfattet af anvendelsen af grundforordningens artikel 18, ikke anvendte de bedste foreliggende faktiske oplysninger, men på en måde anvendte artikel 18 to gange for så vidt angår Sinopec Ningxia. Den eksporterende producent hævdede endvidere, at Kommissionen i stedet burde have anvendt oplysninger fra Sinopec Chongqing, eftersom denne virksomhed ikke var omfattet af grundforordningens artikel 18. Den eksporterende producent hævdede, at den omstændighed, at Sinopec Chongqings produktionsproces adskiller sig fra produktionsprocessen hos Sinopec Ningxia, ikke betyder, at Sinopec Chongqings data bør udelukkes, da produktionsprocessen ikke har nogen indvirkning på priserne på PVA.
- (331) Kommissionen var ikke enig i disse påstande. Kommissionen bemærkede indledningsvis, at anvendelsen af grundforordningens artikel 18 for så vidt angår Wan Wei-gruppen og Shuangxin, som forklaret i betragtning 317-322, var begrænset til internt producerede produktionsfaktorer. Som yderligere forklaret i betragtning 274 og i de beregninger, der blev fremlagt for de stikprøveudtagne eksporterende producenter, anvendte Kommissionen de forbrugstal, der blev fremlagt af de pågældende eksporterende producenter og kontrolleret af Kommissionen, for at fastsætte værdier for internt producerede produktionsfaktorer, der var væsentlige med hensyn til produktionsomkostninger. Disse tal blev anvendt på ikkefordrejede værdier som for enhver anden produktionsfaktor. Som forklaret i betragtning 275 blev internt producerede produktionsfaktorer, som kun havde en ubetydelig vægt i den eksporterende producents samlede produktionsomkostninger, samlet under hjælpematerialer, ligesom andre ubetydelige produktionsfaktorer. I en meget begrænset anvendelse af grundforordningens artikel 18 for så vidt angår Wan Wei-gruppen og Shuangxin har Kommissionen derfor udelukkende anvendt kontrollerede data fra disse virksomheder sammen med benchmarkene som for enhver anden produktionsfaktor. Kommissionen fandt derfor, at de normale værdier, der var fastsat for Wan Wei-gruppen og Shuangxin, kunne anvendes som de bedste foreliggende faktiske oplysninger uden at straffe Sinopec Ningxia.
- (332) Med hensyn til, om Sinopec Chongqings data er egnede som de bedste foreliggende faktiske oplysninger, bemærkede både Kommissionen og den eksporterende producent, at den produktionsproces, der anvendes hos Sinopec Chongqing, adskiller sig fra fremstillingsprocessen hos Sinopec Ningxia. For så vidt angår de grundlæggende råmaterialer, er produktionsprocessen hos Sinopec Ningxia tættere på den proces, der anvendes hos Wan Wei-gruppen og Shuangxin. Selv om dette måske ikke har nogen indvirkning på priserne på PVA, har det en væsentlig indvirkning på beregningen af den normale værdi, som er baseret på produktionsfaktorer (herunder råmaterialer), deres anvendelse og benchmarks. Faktisk anerkendte Sinopec-gruppen selv produktionsprocessens indvirkning på niveauet af den beregnede normale værdi og dermed på dumpingmargenerne. I virksomhedens brev af 16. juni 2020 anførte Sinopec, at »i flere amerikanske antidumpingundersøgelser har den omstændighed, at virksomhedens produktionsproces og de særlige kendetegn ved dens varer er væsentligt forskellige fra de andre kinesiske producenter, ført til en nulmargin eller en meget lav dumpingmargin for Sinopec Chongqing«. Eftersom Sinopec Chongqings produktionsproces også er væsentligt forskellig fra den, der anvendes i Sinopec Ningxia, kan oplysningerne fra førstnævnte ikke anses for at være de bedste foreliggende faktiske oplysninger til fastsættelse af den normale værdi for sidstnævnte.

(333) Endelig, hvad angår anvendelsen af den højeste normale værdi pr. varetype, mener Kommissionen ikke, at denne fremgangsmåde har en sanktionerende karakter. Eftersom Kommissionen ikke var i stand til at kontrollere og derfor anvende de oplysninger, der blev fremlagt af Sinopec Ningxia, til beregningen af virksomhedens normale værdi, er der ingen tegn på, at Sinopec Ningxias normale værdi pr. varetype ville være lavere end den højeste normale værdi pr. varetype for de andre samarbejdsvillige producenter, der anvender lignende råmaterialer.

(334) Af ovennævnte årsager blev disse påstande afvist.

3.1.4.4. Beregning af den normale værdi

(335) Kommissionens fastsættelse af den beregnede normale værdi omfattede følgende skridt.

(336) Først fastsatte Kommissionen de ikkefordrejede omkostninger ved fremstilling af PVA. Den anvendte de ikkefordrejede enhedsomkostninger på den samarbejdsvillige eksporterende producents faktiske forbrug af de enkelte produktionsfaktorer.

(337) Dernæst forhøjede Kommissionen de ikkefordrejede omkostninger ved fremstilling ved at lægge de i betragtning 305 beskrevne indirekte produktionsomkostninger til for at nå frem til de ikkefordrejede produktionsomkostninger.

(338) På de produktionsomkostninger, der blev fastsat som beskrevet i betragtning 337, anvendte Kommissionen sluttelig SA&G-omkostningerne og fortjenesten for Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., som forklaret i betragtning 205 og 218.

(339) SA&G-omkostningerne udtrykt som en procentdel af omkostninger ved solgte varer og anvendt på de ikkefordrejede produktionsomkostninger beløb sig til 17,6 %.

(340) Fortjenesten udtrykt som en procentdel af omkostningerne ved solgte varer og anvendt på de ikkefordrejede produktionsomkostninger beløb sig til 4,0 %.

(341) På dette grundlag beregnede Kommissionen den normale værdi pr. varetype af fabrik i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).

(342) Efter fremlæggelsen af notatet af 20. december 2019 hævdede tre forhandlere af den undersøgte vare, at der ved fastsættelsen af den normale værdi bør tages hensyn til mængderabatter for produktionsfaktorer, elektricitet, vand og naturgas. Disse parter påstod, at de generelle indekser ikke tog hensyn til sådanne rabatter, og at disse rabatter er tilgængelige ved køb af store mængder. Parterne anmodede om, at der blev foretaget en justering af den normale værdi på grundlag af disse påståede rabatter på produktionsfaktorer, elektricitet, vand og naturgas. De interesserede parter hævdede også, at langt størstedelen af PVA-producenterne er store virksomheder, der drager fordel af prisreduktion ved køb af råmaterialer og energi. De samme interesserede parter gentog deres påstand efter fremlæggelsen af notatet af 30. marts 2020 uden at fremlægge yderligere beviser til støtte for deres påstand. På et senere tidspunkt hævdede de samme parter også, at det tyrkiske gas- og elmarked ikke er liberaliseret, og at priserne fastsættes af offentlige myndigheder.

(343) Der mindes om, at de anvendte kilder til elektricitet og naturgas, jf. betragtning 279, indeholder data for industrielle brugere. Det skal også bemærkes, at de mængderabatter, som de interesserede parter omtalte, og omfanget heraf kun var generelle påstande og ikke var opgjort eller underbygget på nogen måde. Endelig underbyggede de oplysninger, som disse parter havde fremført, ikke deres påstand om, at gas- og elmarkedet ikke er liberaliseret, og at priserne fastsættes af offentlige myndigheder. De rapporter, som disse parter har fremlagt, beskriver tværtimod kendetegnene ved det liberaliserede tyrkiske energimarked og de relevante tilsynsorganers rolle, som udelukkende fokuserer på at sikre, at markedet fungerer korrekt. Derfor afvises disse påstande som ubegrundede.

(344) Efter fremlæggelsen af notatet af 20. december 2019 hævdede de samme interesserede parter, at de kinesiske eksportører, der var omfattet af denne undersøgelse, ikke havde »betydelige salgsomkostninger« eller finansielle omkostninger ved PVA-varer, og at Kommissionen ved beregningen af den normale værdi ikke burde medregne de eksporterende producenters eventuelle salgsomkostninger eller finansielle omkostninger. De samme parter fremsatte lignende påstande vedrørende lavere salgsomkostninger på et senere tidspunkt.

(345) Den påstand, der blev fremsat i forbindelse med beregningen af den normale værdi, svarede til den påstand, som de samme interesserede parter havde fremsat i forbindelse med valget af Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. som en passende virksomhed i det repræsentative land, og som blev forklaret og uddybet i betragtning 216 og 217. Kommissionen bemærker også, at påstanden om, at de kinesiske eksporterende producenter ikke havde betydelige salgsomkostninger eller finansielle omkostninger i forbindelse med deres PVA-varer, ikke var underbygget på nogen relevant måde og ikke blev bekræftet af undersøgelsen. Denne påstand blev derfor afvist.

- (346) Efter fremlæggelsen af notatet af 20. december 2019 gav de samme tre interesserede parter også udtryk for deres holdning til passende regnskabsmetoder for afskrivningen af investeringerne i forbindelse med beregningen af den normale værdi. De samme parter tilføjede på et senere tidspunkt til deres påstand, at PVA med oprindelse i Kina ikke krævede omkostninger til forskning og udvikling (»FoU«).
- (347) Den generelle metode til beregning af de indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger og fortjenesten, hvor også afskrivningerne og udgifterne til FoU medtages, blev forklaret i betragtning 305. Desuden er den detaljerede metode for hver samarbejdsvillig eksporterende producent blevet fremlagt for disse virksomheder i de respektive virksomhedsbegrænsede dokumenter om fremlæggelse af oplysninger. I overensstemmelse med den etablerede praksis får hver af disse eksporterende producenter altid mulighed for at fremsætte bemærkninger til deres respektive beregninger og metoder. Derfor blev denne påstand, som var fremsat af forhandlere af den undersøgte vare, anset for faktisk ukorrekt og følgelig afvist.
- (348) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen godkendte de tyrkiske producenters omkostningsdata for PVB, herunder priserne på de importerede råmaterialer, for at beregne den normale værdi for kinesiske virksomheder uden at foretage en passende justering. GOC fremførte, at den beregnede normale værdi i alvorlig grad afviger fra den faktiske produktionssituation hos de stikprøveudtagne eksporterende producenter, hvilket betyder, at kravene til prissammenlignelighed i WTO's regler er irrelevante.
- (349) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede, at den ikke benyttede de tyrkiske producenters omkostningsdata for PVB, herunder priserne på de importerede råmaterialer, til at beregne den normale værdi. Derimod anvendte den andelen af SA&G-omkostningerne og fortjenesten hos producenten i det repræsentative land. Omkostningsstrukturen (herunder udnyttelsesgraden for råmaterialer) var imidlertid baseret på data fra de eksporterende producenter, som var blevet kontrolleret af Kommissionen, og der blev anvendt ikke-fordrejede benchmarks. Denne påstand blev derfor afvist.

3.2. Eksportpris

- (350) De stikprøveudtagne eksporterende producenter eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der fungerede som importør.
- (351) I de tilfælde hvor de eksporterende producenter eksporterede den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen, blev eksportprisen fastsat på grundlag af den pris, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare ved eksportsalg til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.
- (352) Når de eksporterende producenter eksporterede den pågældende vare til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der fungerede som importører, blev eksportprisen fastsat på grundlag af den importerede vares pris ved første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. I dette tilfælde blev prisen justeret for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder SA&G-omkostninger, der faktisk blev afholdt af den forretningsmæssigt forbundne importør, og de samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importørers fortjeneste (på 6,89 %).
- (353) En af de eksporterende producenter solgte visse mængder PVA til ikke forretningsmæssigt forbundne indenlandske forhandlere vel vidende, at salget var bestemt for EU-markedet. Dette salg blev også taget i betragtning ved fastsættelsen af eksportprisen.
- (354) En eksporterende producent fremførte i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen ved beregningen af kreditomkostninger burde anvende rentesatser på lån i USD i stedet for i RMB, da eksporttransaktionerne blev faktureret i USD.
- (355) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede, at selv om eksporttransaktionerne blev faktureret i USD, blev betalingerne konverteret og deponeret i RMB. Desuden påviste den eksporterende producent ikke, at den har lån i USD, og derfor er den korrekte rentesats, der anvendes på kreditomkostninger, den, der gælder for RMB. Denne påstand blev derfor afvist.

3.3. Sammenligning

- (356) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen hos den samarbejdsvillige eksporterende producent på grundlag af priserne ab fabrik.
- (357) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen eksportprisen for forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. På grundlag af den samarbejdsvillige virksomheds faktiske tal blev der foretaget justeringer for udgifter til håndtering, fragt, kreditomkostninger, bankgebyrer, provisioner og indirekte skatter.

- (358) For to stikprøveudtagne grupper af virksomheder blev der også foretaget en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), for salg gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Begge grupper solgte PVA til Unionen gennem deres forretningsmæssigt forbundne forhandler/forhandler-producent. Det blev konstateret, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler/forhandler-producent har samme funktioner som en agent. Disse forretningsmæssigt forbundne virksomheder søgte kunder og etablerede kontakt til dem. De havde derfor ansvaret for salgsprocessen. Justeringen bestod af de respektive forretningsmæssigt forbundne virksomheders SA&G-omkostninger og fortjeneste (på 6,89 %), som stammede fra samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importører.
- (359) Efter fremlæggelse af notatet af 20. december 2019 hævdede tre forhandlere af den undersøgte vare, at Kommissionen bør overveje de elementer, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 10, når der foretages en sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi, såsom fysiske egenskaber, rabatter, nedslag og mængder, handelsled, kredit, omkostninger efter salg, provisioner og »andre faktorer« (navnlig omkostningerne til at certificere en vare af høj kvalitet). De samme parter fremsatte lignende påstande vedrørende kreditomkostninger og teknisk eftersalgsservice på et senere tidspunkt.
- (360) Som forklaret i betragtning 357 justerede Kommissionen i tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, eksportprisen for forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Derfor afvises disse påstande som overflødige.
- (361) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte en bruger, at Kommissionen ikke burde sammenligne den normale værdi på grundlag af GTA-værdier og SA&G-omkostninger samt fortjeneste hos producenten i de repræsentative lande med eksportprisen på grundlag af priserne på råmaterialer, SA&G-omkostninger og fortjenstmargenen, som de kinesiske eksporterende producenter har opnået i Kina. Ifølge brugeren skal både eksportprisen og den normale værdi baseres på de samme råmaterialer og SA&G-omkostninger.
- (362) Kommissionen var uenig i denne karakterisering af dumpingberegningen. Som forklaret i afsnit 3.1.4.4 fastsatte Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Som forklaret i afsnit 3.2 og i modsætning til, hvad brugeren hævder, baserede Kommissionen eksportprisen på de faktiske priser, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde opkrævet, og ikke på omkostningerne. Denne påstand blev derfor afvist.
- (363) To stikprøveudtagne eksporterende producenter fremførte i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen med urette havde justeret eksportprisen for salg via forretningsmæssigt forbundne forhandlere i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). De fremførte endvidere, at Kommissionen ikke fremlagde dokumentation, der viste, at der var behov for en sådan justering. Begge eksporterende producenter fremførte, at produktions- og salgsvirksomhederne i deres respektive grupper udgør én enkelt økonomisk enhed.
- (364) Kommissionen var ikke enig i disse påstande. Af de grunde, der er meddelt begge grupper af eksporterende producenter i det supplerende endelige oplysningsdokument, fandt Kommissionen ikke, at nogen af grupperne udgør en enkelt økonomisk enhed. De nærmere oplysninger om de argumenter, der er redegjort for i disse dokumenter, indeholder forretningshemmeligheder og kan ikke sammenfattes i detaljer i denne forordning. I forbindelse med sin vurdering undersøgte Kommissionen navnlig: i) om der rent faktisk er tale om en rollefordeling mellem de pågældende virksomheder, dvs. en virksomhed forestår udelukkende salg, og den anden producerer udelukkende; og ii) om disse salgsvirksomheders væsentligste funktion er at sælge eller fremme salget af gruppens varer. Kommissionen så også på virksomhedernes beliggenhed og undersøgte deres salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger indgående. På grundlag af denne vurdering blev disse påstande afvist.
- (365) Sinopec Group var i deres bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger uenig i Kommissionens konklusion om, at en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), var berettiget. Den eksporterende producent fremførte for det første, at Sinopec Chongqings direkte salg til USA er begrænset og »usædvanligt«. Sinopec Group bemærkede også, at Sinopec Ningxia ikke havde noget direkte eksportsalg. Sinopec Group fremførte, at en justering kun kunne være berettiget i tilfælde af (meget) omfattende direkte eksportsalg. Sinopec-gruppen gjorde dernæst gældende, at det forhold, at producerende virksomheder har et betydeligt direkte hjemmemarkedssalg, er irrelevant for afgørelsen af, om der er tale om en enkelt økonomisk enhed. Sinopec Group gjorde endvidere gældende, at Sinopec Chongqings og Sinopec Ningxias salgsmarkedsomkostninger kun vedrørte hjemmemarkedssalg og for Sinopec Chongqings vedkommende eksportsalg til USA og derfor var irrelevante. Sinopec Group bemærkede derefter, at den omstændighed, at Sinopec Central China købte PVA fra ikke forretningsmæssigt forbundne producenter, ikke betød, at virksomheden ikke kunne udgøre en enkelt økonomisk enhed sammen med de producerende virksomheder. Sinopec-gruppen anså desuden disse køb for at være meget begrænsede og fremførte, at justeringen kun kan foretages, når der er tale om væsentlige køb fra ikke forretningsmæssigt forbundne parter. Endelig gjorde Sinopec gældende, at afstanden mellem produktionsvirksomhederne og forhandleren er uvæsentlig.

- (366) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede, at Sinopec Group i sine bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger ikke anfægtede de faktiske omstændigheder, der lå til grund for Kommissionens vurdering, og ikke afgav yderligere oplysninger. Med hensyn til det forhold, at Sinopec Central China, Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia alle kontrolleres af Sinopec-gruppen, mindede Kommissionen om, at tilstedeværelsen af fælles kontrol er en nødvendig forudsætning for, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed, og giver anledning til at undersøge, om de relevante forhold, der gør sig gældende for den forretningsmæssigt forbundne forhandler, viser, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed. Formålet er at fastslå, om de opgaver, der udføres af den forretningsmæssigt forbundne forhandler, svarer til dem, der gælder for en intern salgsafdeling, eller ej. Denne analyse skal foretages på grundlag af de faktiske omstændigheder, der er konstateret i hvert enkelt tilfælde, og det er derfor ikke altid hensigtsmæssigt at foretage en sammenligning med andre undersøgelser, hvor det blev (eller ikke blev) besluttet at foretage en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).
- (367) På grundlag af de uanfægtede faktiske omstændigheder i sagen og efter at have taget stilling til de argumenter, som Sinopec Group fremsatte i sit svar på den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger, fandt Kommissionen, at dette ikke er tilfældet i den foreliggende sag.
- (368) For det første havde Sinopec Chongqing et betydeligt direkte salg til tredjelande. Selv om deres andel af det samlede eksportsalg måske lå under den andel, der blev konstateret i visse andre sager, fandt Kommissionen det stadig betragteligt. Sinopec-gruppen hævdede, at Sinopec Chongqings eksportsalg til tredjelande var »usædvanligt«, da det blev fremstillet til det amerikanske marked for at drage fordel af en nultold i henhold til den relevante amerikanske antidumpinglovgivning. Selv om Kommissionen ikke var i stand til at efterprøve rigtigheden af denne påstand, bemærkede den, at det ikke ville forringe den omstændighed, at Sinopec Chongqing foretager reelt eksportsalg til markeder i tredjelande, der er anerkendt som sådan af myndighederne i det pågældende importland. Desuden erkendte Sinopec selv, at dette salg tegnede sig for en del af Sinopecs salgsomkostninger.
- (369) Kommissionen var ikke enig i, at producentens direkte salg på hjemmemarkedet er irrelevant. Som fastslået af Domstolen⁽⁹⁰⁾ er der tale om en enkelt økonomisk enhed, når en producent overdrager opgaver, som normalt henhører under en intern salgsafdeling, til en distributionsvirksomhed. Salg på hjemmemarkedet og eksportsalg er, jf. betragtning 368, normalt en opgave, der henhører under en intern salgsafdeling. Kommissionen noterede sig her, at Sinopec ikke har anfægtet salgsudgifterne i forbindelse med hjemmemarkedssalget (og til en del af eksporten), og fandt, at »det er normalt, at disse virksomheder har afholdt salgsudgifter«.
- (370) Kommissionen bemærkede, at Sinopec heller ikke har anfægtet, at Sinopec Central China, ikke udelukkende sælger eller eksporterer PVA produceret af gruppen, men også forhandler PVA, der er produceret af andre ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Den omstændighed, at virksomheden ikke eksporterede PVA fra tredje-parter, men sælger varen på hjemmemarkedet, ugyldiggør ikke den konklusion, at den i denne forbindelse snarere optrådte som en forhandler end som en intern salgsafdeling.
- (371) Hvad angår Sinopec Central Chinas køb fra ikke forretningsmæssigt forbundne PVA-producenter, var Kommissionen endelig ikke enig i argumentet om, at der kun kan foretages en justering ved væsentlige køb fra ikke forretningsmæssigt forbundne parter. Blot fordi dette var tilfældet i Musim Mas⁽⁹¹⁾, betyder det ikke, at den andel af køb, der blev konstateret i denne sag, er den tærskel, under hvilken virksomhederne udgør en enkelt økonomisk enhed, og over hvilken der ikke kan eksistere en enkelt økonomisk enhed. Ingen af de elementer, der er behandlet ovenfor, er i sig selv afgørende. De bør betragtes som en helhed i hvert enkelt tilfælde.
- (372) Afslutningsvis mindede Kommissionen om, at formålet med analysen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), er at fastlægge den forretningsmæssigt forbundne forhandlers status på baggrund af de relevante faktiske omstændigheder. Det kræves ikke, at alle forhold viser sig at være til stede for alle gruppens virksomheder, for at det kan konkluderes, at en bestemt virksomhed i gruppen skal betragtes som en agent, der handler på provisionsbasis. Argumentet om, at Sinopec Central China kunne betragtes som en sådan agent i forhold til én virksomhed i gruppen, men som en intern salgsafdeling i forhold til den anden virksomhed i samme gruppe, er derfor ikke overbevisende.
- (373) Når Kommissionen ser på det samlede billede af Sinopec-gruppens og Sinopec Central Chinas aktiviteter, bekræftede den, at sidstnævnte ikke kunne betragtes som en intern salgsafdeling, men snarere kunne betegnes som en forhandler i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).
- (374) Af ovennævnte årsager blev påstanden afvist.

⁽⁹⁰⁾ Se f.eks. Rettens dom af 25. juni 2015 i sag T-26/12, Musim Mas, ECLI:EU:T:2015:437, præmis 43.

⁽⁹¹⁾ Ibidem.

- (375) Wan Wei-gruppen var i bemærkningerne til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger uenig i Kommissionens konklusion om, at en justering for Mengweis salg *via* Wan Wei var berettiget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Wan Wei klagede over, at man kun fik fem dage til at fremsætte bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger i stedet for det lovbestemte minimum på 10 dage, hvilket hæmmede virksomhedens ret til forsvar. Wan Wei anførte derefter, at Kommissionen under kontrolbesøget angiveligt bemærkede, at Mengwei udelukkende er Wan Weis fabrik eller produktionsbase. Den eksporterende producent fremførte derefter, at Wan Wei kontrollerer Mengwei og at de dermed udgør én enkelt økonomisk enhed. Ifølge den eksporterende producent anerkendte Kommissionen implicit dette ved at tildele Wan Wei Group en samlet dumpingmargen.
- (376) Den eksporterende producent fremførte derefter, at Mengweis eksportsalg til tredjelande ikke var væsentligt i forhold til det samlede salg. Den eksporterende producent fremførte, at en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), kun kunne være berettiget i tilfælde af (meget) omfattende direkte eksportsalg. Den eksporterende producent hævdede endvidere, at Mengweis direkte hjemmemarkedssalg er irrelevant, når det vurderes, hvorvidt Wan Wei optræder som Mengweis salgsafdeling. Den eksporterende producent fremførte, at den producerende virksomheds direkte salg under alle omstændigheder ikke udelukker, at der er tale om én enkelt økonomisk enhed. Den eksporterende producent bekræftede, at Wan Wei køber PVA fra ikke forretningsmæssigt forbundne producenter, men hævdede, at disse køb udgjorde en lille mængde sammenlignet med indkøb fra Mengwei. Den eksporterende producent fremførte, at den omstændighed, at forhandleren også køber varer fra andre virksomheder, ikke betyder, at virksomheden ikke kan udgøre en enkelt økonomisk enhed med en producerende virksomhed. Endelig fremførte den eksporterende producent, at afstanden mellem Wan Wei og Mengwei er uvæsentlig.
- (377) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Med hensyn til den proceduremæssige del af påstanden bemærkede Kommissionen, at der i grundforordningens artikel 20, stk. 5, udtrykkeligt fastsættes en kortere frist end 10 dage for bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. Da de modtagne bemærkninger kun vedrørte ét aspekt af undersøgelsens konklusioner, fandt Kommissionen, at fristen på fem dage var tilstrækkelig. Hvis den stikprøvedtagne eksporterende producent havde betragtet denne frist som utilstrækkelig, kunne den desuden have anmodet om en forlængelse. En anden interesseret part anmodede om en sådan forlængelse, som blev indrømmet af Kommissionen.
- (378) Hvad angår den materielle del af påstanden bemærkede Kommissionen, at Wan Wei i sine bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger ikke anfægtede de faktiske omstændigheder, der lå til grund for Kommissionens vurdering, og ikke afgav yderligere oplysninger. Med hensyn til den kendsgerning, at Mengwei kontrolleres af Wan Wei, mindede Kommissionen om, at handelsvirksomhedens kontrol med producenten (eller omvendt) er en nødvendig forudsætning for, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed, og giver anledning til at undersøge, om de samlede relevante forhold, der gør sig gældende for den forretningsmæssigt forbundne forhandler, viser, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed. Formålet er at fastslå, om de opgaver, der udføres af den forretningsmæssigt forbundne forhandler, svarer til dem, der gælder for en intern salgsafdeling, eller ej. Denne analyse skal foretages på grundlag af de faktiske omstændigheder, der er konstateret i hvert enkelt tilfælde, og det er derfor meningsløst at foretage en sammenligning med andre undersøgelser, hvor det blev (eller ikke blev) besluttet at foretage en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).
- (379) På grundlag af de uanfægtede faktiske omstændigheder i sagen og efter at have taget stilling til de argumenter, som Wan Wei fremsatte i sit svar på den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger, fandt Kommissionen, at dette ikke er tilfældet i den foreliggende sag.
- (380) Hvad angår påstanden om, at Wan Wei og Mengwei udgør en enkelt enhed, eftersom de betragtes som en gruppe og derfor er pålagt én fælles dumpingmargen, bemærkede Kommissionen for det første, at dette ikke betyder, at de udgør en enkelt økonomisk enhed. Der er tale om to forskellige begreber. Kommissionen bemærkede desuden, at den på intet tidspunkt i undersøgelsen erkendte, at Mengwei udelukkende er Wan Weis fabrik eller produktionsbase. Hensigten om at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), på Mengweis salg gennem Wan Wei bekræfter faktisk, at Kommissionen var uenig i denne påstand.
- (381) For det andet var Kommissionen enig i, at Mengweis andel af direkte salg til tredjelande i forhold til det samlede salg (til eksport og til hjemmemarkedet) var relativt lav. Dette skyldes, at Mengwei havde et betydeligt direkte salg til hjemmemarkedet. Hvis Mengweis direkte eksportsalg blev sammenlignet med det samlede eksportsalg (dvs. uden hjemmemarkedssalg), ville virksomhedens andel derfor være betydeligt højere.

- (382) For det tredje var Kommissionen ikke enig i, at producentens direkte salg på hjemmemarkedet er irrelevant. Som fastslået af Domstolen ⁽⁹²⁾ er der tale om en enkelt økonomisk enhed, når en producent overdrager opgaver, som normalt henhører under en intern salgsafdeling, til en distributionsvirksomhed. Direkte salg på hjemmemarkedet (og eksportsalg jf. ovenfor), er normalt en opgave, der henhører under en intern salgsafdeling. Til dette punkt bemærkede Kommissionen også, at Wan Wei Group ikke anfægtede Kommissionens argument baseret på Mengweis salgsomkostninger. Disse omkostninger viser klart, at Mengwei har sin egen salgsafdeling og ikke blot er en fabrik eller en produktionsbase for Wan Wei som påstået af den eksporterende producent. Under alle omstændigheder mindede Kommissionen som nævnt ovenfor om, at Mengwei havde et betydeligt direkte eksportsalg, der som sådan er tilstrækkeligt til at godtgøre, at de har en reel salgsafdeling med henblik på eksportsalg.
- (383) Kommissionen bemærkede, at Wan Wei-gruppen heller ikke har anfægtet, at Wan Wei ikke udelukkende sælger eller eksporterer PVA produceret af gruppen, men også forhandler PVA, der er produceret af andre ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Dette støtter også konklusionen om, at Wan Wei i højere grad optræder som en forhandler end som en intern salgsafdeling i Mengwei.
- (384) Hvad angår Wan Weis køb hos ikke forretningsmæssigt forbundne PVA-producenter, var Kommissionen ikke enig i argumentet om, at der kun kan foretages en justering ved væsentlige køb fra ikke forretningsmæssigt forbundne parter. Blot fordi dette var tilfældet i Musim Mas ⁽⁹³⁾, betyder det ikke, at den andel af køb, der blev konstateret i denne sag, er den tærskel, under hvilken virksomhederne udgør en enkelt økonomisk enhed, og over hvilken der ikke kan eksistere en enkelt økonomisk enhed. Ingen af de elementer, der er behandlet ovenfor, er i sig selv afgørende. De bør betragtes som en helhed i hvert enkelt tilfælde.
- (385) Når Kommissionen ser på det samlede billede af Wan Wei-gruppens og Wan Weis aktiviteter i forbindelse med PVA fra Mengwei, bekræftede den, at førstnævnte ikke kunne betragtes som en intern salgsafdeling i sidstnævnte virksomhed, men snarere kunne betegnes som en forhandler i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).
- (386) Af ovennævnte årsager blev påstanden afvist.
- (387) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede tre stikprøveudtagne eksporterende producenter og en EU-producent/-bruger, at der ikke burde justeres for ikkerefusionsberettiget moms. Disse interesserede parter gjorde navnlig gældende, at Kommissionen ikke har forklaret, hvorfor en sådan justering er nødvendig, navnlig fordi den normale værdi beregnes ved (delvist) at anvende data fra et tredjeland. Disse interesserede parter hævdede også, at Kommissionen ikke havde forklaret, hvorfor der uden momsjustering ville være en forskel mellem eksportprisen og den beregnede normale værdi, der påvirker prisernes sammenlignelighed. Da den normale pris er baseret på en beregning, er der efter deres opfattelse ikke tale om tilbagebetaling af moms på input, og der bør derfor ikke foretages nogen justering for forskelle i momsrefusion.
- (388) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen foretog en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), for forskellen i indirekte skatter mellem eksportsalget fra Kina til Unionen og den normale værdi, hvor indirekte skatter, såsom moms, er blevet fratrukket. Kommissionen behøver ikke at påvise, at den beregnede normale værdi faktisk pålægges moms, der kan refunderes fuldt ud ved salg på hjemmemarkedet, da dette er irrelevant. Den normale værdi, der blev beregnet som anført i betragtning 335-347 og 295, omfattede ikke moms, da de ikkefordrejede værdier i det repræsentative land anvendes til beregning af den normale værdi i eksportlandet med fradrag af det dertil hørende momsbeløb. Den faktiske situation med hensyn til momsbehandling af salget på hjemmemarkedet og ved eksport finder udelukkende sted i Kina. Undersøgelsen konkluderede, at de eksporterende producenter i Kina i UP pådrog sig en momspligt på 13 % eller 16 % (13 % gældende fra april til juni 2019 og 16 % fra juli 2018 til marts 2019) på eksporten, mens 5 %, 9 % eller 10 % refunderes (5 % finder anvendelse fra juli til august 2018, 9 % finder anvendelse fra september til oktober 2018, og 10 % finder anvendelse fra november 2018 til juni 2019). I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), justerede Kommissionen behørigt den normale værdi for forskellen i den indirekte beskatning, i dette tilfælde den moms, der delvis refunderes med hensyn til eksportsalg. Denne påstand blev derfor afvist.

⁽⁹²⁾ Se f.eks. Rettens dom af 25. juni 2015 i sag T-26/12, Musim Mas, ECLI:EU:T:2015:437, præmis 43.

⁽⁹³⁾ Ibidem.

- (389) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog tre importører deres bemærkninger om, at Kommissionen burde justere eksportprisen for at tage hensyn til, at i) de kinesiske eksporterende producenter aldrig har udpeget kommercielle agenter eller mellemmand, men snarere forhandler direkte med EU-importører, ii) de eksporterende producenter af PVA af lav kvalitet har ikke haft omkostninger i forbindelse med FoU, iii) de kinesiske eksporterende producenter aldrig tillader forsinkede betalinger, og at de derfor ikke pådrager sig finansielle omkostninger; og iv) den kinesiske eksporterende producent aldrig yder teknisk bistand efter salg.
- (390) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede, at den baserede eksportprisen på de priser, der faktisk blev betalt, ændret for alle de justeringer, der var blevet godkendt af de stikprøvedtagne eksporterende producenter. De elementer, der var angivet af forhandlerne, blev ikke lagt til den beregnede normale værdi, hvorfor der ikke var tale om sammenlignelighed. Denne påstand blev derfor afvist.

3.4. Dumpingmargen

- (391) For de stikprøvedtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (392) På dette grundlag fastsættes de endelige vejede gennemsnitlige dumpingmargener i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %

- (393) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, beregnede Kommissionen den vejede gennemsnitlige dumpingmargen i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 6. Denne margen blev fastsat på grundlag af de margener, der var opstillet for de stikprøvedtagne eksporterende producenter.
- (394) På dette grundlag udgør den endelige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, 80,4 %.
- (395) For alle andre eksporterende producenter i det pågældende land beregnede Kommissionen dumpingmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Med henblik herpå fastsatte Kommissionen de eksporterende producenters grad af samarbejdsvilje. Graden af samarbejdsviljen er de samarbejdsvillige eksporterende producenters eksport til Unionen udtrykt som en andel af den samlede eksportmængde, jf. Eurostats importstatistikker, fra det pågældende land til Unionen.
- (396) I dette tilfælde er samarbejdsviljen høj, da importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter tegnede sig for næsten hele den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden. På det grundlag besluttede Kommissionen at basere restdumpingmargenen på niveauet for den stikprøvedtagne samarbejdsvillige eksporterende producent med den højeste dumpingmargen.
- (397) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	80,4 %
Alle andre virksomheder	193,2 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion

- (398) Samme vare blev fremstillet af fire EU-producenter i undersøgelsesperioden. Kuraray Europe GmbH, Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Solutia Europe SPRL, Wacker Chemie AG. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (399) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til at være mellem [114 000 — 120 000] ton. Kommissionen fastsatte tallet på grundlag af alle foreliggende oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenen, såsom oplysninger fra klageren og fra alle kendte EU-producenter. To EU-producenter blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 30, og de tegnede sig for mere end 80 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

4.2. Fastlæggelse af det relevante EU-marked

- (400) For at afgøre, om EU-erhvervsgrenen led skade, og for at fastlægge forbruget og de forskellige økonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenens situation, undersøgte Kommissionen, hvorvidt og i hvilket omfang der i analysen skulle tages hensyn til den efterfølgende anvendelse af EU-erhvervsgrenens produktion af samme vare.
- (401) PVA anvendes som mellemprodukt til fremstilling af papir og karton, produktion af PVB-harpikser, der anvendes til fremstilling af PVB-film, som polymerisationshjælpemidler til plast og til produktion af emulsioner og klæbemidler. Kommissionen konstaterede, at en væsentlig del af EU-producenternes produktion var bestemt til bunden anvendelse. EU-erhvervsgrenen er hovedsagelig vertikalt integreret, og PVA overføres ofte blot inden for samme virksomhed eller gruppe af virksomheder med henblik på yderligere forarbejdning i aftagerindustrien.
- (402) Sondringen mellem det bundne og det frie marked er relevant for skadesanalysen, fordi de varer, der er bestemt til bunden anvendelse, ikke er i direkte konkurrence med importvarerne. Derimod er den produktion, der er bestemt til det frie marked, i direkte konkurrence med importen af den pågældende vare.
- (403) Kommissionen indhentede oplysninger om hele PVA-aktiviteten og afgjorde, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller til det frie marked med henblik på at få et så fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenen som muligt.
- (404) Kommissionen undersøgte visse økonomiske indikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenen udelukkende på grundlag af data for det frie marked. Der er tale om følgende indikatorer: salgsmængde og salgspriser på EU-markedet, markedsandel vækst, eksportmængde og -priser, rentabilitet, investeringsafkast og likviditet. Når det var muligt og relevant, blev resultaterne af undersøgelsen sammenlignet med data for det bundne marked for at tilvejebringe et fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation.
- (405) Andre økonomiske indikatorer kunne imidlertid kun med rimelighed undersøges ved at tage aktiviteten som helhed i betragtning, herunder EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse. Der er tale om følgende indikatorer: produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, beskæftigelse og produktivitet. De vedrører hele aktiviteten, uanset om produktionen er bestemt til bunden anvendelse eller sælges på det frie marked.
- (406) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Cordial, Wacker og Wegochem, at det generelle oplysningsdokument ikke indeholdt relevante oplysninger såsom klagerens produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde og markedsandel.
- (407) Som svar på virksomhedernes anmodning revurderede Kommissionen oplysningerne i intervalform og/eller i indekseret form med hensyn til produktion, produktionskapacitet og beskæftigelse. Da disse oplysninger omfatter samlede data for fire virksomheder, blev de offentliggjort i faktiske tal for virksomheden og stillet til rådighed for interesserede parter i det ikkefortrolige dossier.
- (408) Med hensyn til de fortrolige oplysninger fra klageren må Kommissionen afvise virksomhedernes anmodning. I henhold til grundforordningen skal Kommissionen vurdere skaden for EU-erhvervsgrenen og ikke for bestemte producenter. I dette tilfælde vedrørte de ønskede data makroindikatorer og omfattede alle kendte EU-producenter. Der er ingen grund til at udskille oplysninger fra en enkelt producent, navnlig når sådanne oplysninger er fortrolige i henhold til grundforordningens artikel 19.

- (409) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede Wacker og China Chamber of Commerce of Metals, Minerals and Chemicals (CCCMC) Kommissionens tilgang til analysen af det bundne og det frie marked. Wacker hævdede, at Kommissionen kun burde foretage en klar vurdering af de makro- og mikroøkonomiske indikatorer for så vidt angår klageren for at undgå, at der blev foretaget en fordrejet skadesvurdering.
- (410) Kommissionen var ikke enig i Wackers påstand. EU-erhvervsgrenen består af fire producenter, hvoraf to er aktive på det frie marked. Selv om det for visse økonomiske indikatorer blev anset for hensigtsmæssigt kun at henvise til data for det frie marked, kunne andre økonomiske indikatorer derfor kun meningsfuldt undersøges ved at henvise til hele aktiviteten, herunder EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse, jf. betragtning 402-405.
- (411) Denne påstand blev derfor afvist.

4.3. EU-forbrug

- (412) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af a) det bundne forbrug ud fra den bundne anvendelse af EU-produktionen, b) salget på EU-markedet for alle kendte producenter i Unionen og c) importen til Unionen fra alle tredjelande ifølge Eurostat og dermed også under hensyntagen til de data, der blev indgivet af de samarbejdsvillige eksporterende producenter i det pågældende land. På dette grundlag udviklede EU-forbruget sig således:

Tabel 1

EU-forbruget (i ton)

	2016	2017	2018	Undersøgelsesperiode
Samlet EU-forbrug	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
<i>Indeks</i>	100	98	106	102
Det bundne marked	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
<i>Indeks</i>	100	105	116	109
Det frie marked	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
<i>Indeks</i>	100	96	103	100

Kilde: Eurostat, oplysninger i klagen og spørgeskemabesvarelser

- (413) Det bundne forbrug af det internt producerede PVA steg med 9 % i den betragtede periode. Forbruget på det frie marked samt det samlede forbrug forblev relativt stabilt i samme periode.
- (414) Det samlede forbrug steg fra ca. [214 000 – 219 000] ton i 2016 til ca. [218 000 – 223 000] ton i UP, mens forbruget på det frie marked var stabilt på ca. [162 000 – 167 000] ton i samme periode.
- (415) CCCMC hævdede, at Kommissionen ikke havde foretaget en behørig analyse af det bundne marked og det bundne forbrug. Nærmere bestemt fandt CCCMC, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde informeret parterne om andelen det bundne forbrug og den bundne produktion i forhold til det samlede forbrug og den samlede produktion, og om hvor stor en del af produktionen der gik til det frie marked. Parten gentog sin påstand efter den anden supplerende fremlæggelse af oplysninger.
- (416) Kommissionen var uenig i denne påstand og præciserede, at forbruget på det bundne marked, der var oplyst til de interesserede parter, svarede til den bundne produktion. Den samlede produktion er angivet i tabel 4. Ved hjælp af tallene for den bundne produktion i tabel 1 kan udviklingen i produktionen til det frie marked let beregnes. Kommissionen fandt derfor, at parterne blev underrettet om alle de nødvendige parametre vedrørende det bundne og det frie marked. Dertil kommer, at EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse blev grundigt analyseret i afsnit 5.2.4, »Bunden anvendelse«, og fremlagt for alle interesserede parter. Til orientering tilføjede Kommissionen imidlertid en ekstra linje, »produktionsmængde på det frie marked«, til den reviderede tabel 4.

4.4. Import fra det pågældende land

4.4.1. Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land

- (417) Kommissionen fastsatte importmængden på grundlag af data fra Eurostat-databasen. Markedsandelen for importen blev fastsat ved at sammenligne importmængderne med forbruget på det frie marked i Unionen, som angivet i tabel 1 ovenfor.
- (418) Importen til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 2

Importmængde (i ton) og markedsandel

	2016	2017	2018	Undersøglesperiode
Importmængde fra Kina (ton)	35 285	44 216	54 326	53 930
Indeks	100	125	154	153
Markedsandel	20 %-25 %	25 %-30 %	30 %-35 %	30 %-35 %
Indeks	100	131	149	153

Kilde: Eurostat

- (419) Importen fra det pågældende land steg med 53 % i den betragtede periode, fra ca. 35 000 ton i 2016 til næsten 54 000 ton i UP. Markedsandelen for den kinesiske import steg således fra 20 %-25 % i 2016 til 30 %-35 % i UP på det frie marked.

4.4.2. Priser på importen fra det pågældende land og prisunderbud

- (420) Kommissionen fastsatte udviklingen i priserne på importen på grundlag af data fra Eurostat.
- (421) De gennemsnitlige importpriser til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 3

Importpriser (EUR/kg)

	2016	2017	2018	Undersøglesperiode
Kina	1,49	1,39	1,34	1,49
Indeks	100	94	90	100

Kilde: Eurostat

- (422) Importpriserne fra det pågældende land forblev forholdsvis stabile i den betragtede periode på ca. 1,49 EUR/kg. I UP var der på grundlag af de gennemsnitlige EU-priser i tabel 7 en prisforskel mellem importen af samme vare og EU-priserne på [10 %-40 %].
- (423) Prisunderbuddet for importen blev fastsat på grundlag af oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i det pågældende land og oplysninger om EU-erhvervsgrenens hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden. Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:
- de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som EU-producenterne opkrævede af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik-niveau og
  - de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis (dvs. inklusive omkostninger, forsikringer og fragt) med passende justeringer for told og omkostninger efter importen.

- (424) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled og fratrukket rabatter og nedslag. Om nødvendigt blev importprisen for den pågældende vare importeret fra Kina behørigt justeret ved sammenligning med den sammenlignelige varetype, der blev solgt af EU-erhvervsgrenen.
- (425) Hvad angår forskelle i visse egenskaber mellem den pågældende vare og samme vare, jf. betragtning 73-77, konkurrerer de varetyper, der importeres fra Kina, med de varetyper, der produceres og sælges af EU-erhvervsgrenen. Da askeindholdet i PVA, der fremstilles og sælges af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, generelt var højere end askeindholdet i PVA, der fremstilles og sælges af EU-erhvervsgrenen, fandt Kommissionen, at det var berettiget at foretage en justering for at sikre en rimelig sammenligning mellem de kinesiske varetyper og EU-varetyperne på grundlag af varekontrolnumre. Kommissionen fastsatte justeringen på grundlag af den konstaterede forskel for import af PVA med højt og lavt askeindhold fra tredjelande på grundlag af brugernes oplysninger. Prisforskellen blev fastsat til 10 %.
- (426) På dette grundlag blev der foretaget en justering på 10 % af cif-prisen for PVA med et højt askeindhold, der blev solgt af de samarbejdsvillige eksporterende producenter.
- (427) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede Ahlstrom-Munksjö justeringen på 10 %, fordi Kommissionen ikke afslørede kilden til oplysningerne, og de interesserede parter derfor ikke havde mulighed for at vurdere pålideligheden af disse data.
- (428) I denne forbindelse præciserede Kommissionen, som forklaret i betragtning 425, at justeringen blev beregnet på grundlag af prisforskellen på importen af PVA med et højt og lavt askeindhold fra tredjelande for sammenlignelige varekontrolnumre, som blev indsamlet fra brugere i forbindelse med undersøgelsen (faktiske transaktioner).
- (429) Da indholdet af methanol og emballering desuden har en ubetydelig indvirkning på priserne, jf. betragtning 81, konkluderede Kommissionen, at det af hensyn til underbuddet var hensigtsmæssigt at se bort fra disse egenskaber.
- (430) Resultatet af sammenligningen blev udtrykt som en procentdel af EU-producenternes omsætning i undersøgelsesperioden. Det viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen for importen fra det pågældende land på mellem 28,8 % og 36,7 % på EU-markedet.
- (431) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede flere interesserede parter, nemlig Wacker, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec Group, Wan Wei, Mengwei og Shuangxin, Kommissionens beregninger.
- (432) Wacker og de kinesiske eksporterende producenter hævdede, at EU-erhvervsgrenen ikke solgte en mængde svarende til 18 % af eksporten fra Kina, da der ikke fandtes sammenlignelige varekontrolnumre for denne mængde. Parterne henviste til dommen i sag T-500/17 *Hubei Xinyegang mod Kommissionen* til støtte for deres påstand om, at Kommissionens skadesanalyse kun var baseret på en begrænset mængde af EU-erhvervsgrenens salg og ikke på den samlede mængde af den samme vare.
- (433) For det første bemærkede Kommissionen, at denne dom er appelleret til Domstolen og derfor ikke kan anses for autoritativ. For det andet kræves det ikke i grundforordningen, at Kommissionen foretager en separat prisanalyse for hver varetype. Det retlige krav er snarere en fastlæggelse for samme vare. Selv om varekontrolnumre anvendes som udgangspunkt for en sådan vurdering, betyder det ikke, at forskellige varekontrolnumre ikke konkurrerer med hinanden. Den omstændighed, at visse varekontrolnumre i EU-erhvervsgrenen ikke blev sammenlignet med importen, betyder således ikke, at de ikke udsættes for pristryk fra dumpingimporten. Fastsættelsen af prisunderbud og målprisunderbud ved først at beregne margener pr. varekontrolnummer er nemlig kun et mellemlidende og et forberedende trin i denne påkrævede prissammenligning. Dette skridt er ikke retligt bindende, men udgør Kommissionens sædvanlige praksis. For det tredje er det i tilfælde, hvor der anvendes stikprøver, ikke overraskende, at der ikke er fuldstændig overensstemmelse mellem importen fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter og

salget fra de stikprøvedtagne EU-producenter. Dette betyder ikke nødvendigvis, at der ikke er nogen import af visse typer, men at disse typer ikke blev eksporteret til Unionen af de stikprøvedtagne eksporterende producenter i undersøgelsesperioden. Endelig konkluderede Kommissionen, som forklaret i betragtning 58-62, at alle PVA-kvaliteter konkurrerede med hinanden, i hvert fald i et vist omfang. Derfor udgør de 18 % af eksporten fra de stikprøvedtagne eksporterende producenter, som ikke sælges af EU-erhvervsgrenen, ikke en særskilt kategori af den pågældende vare, men konkurrerer fuldt ud med de øvrige kvaliteter, for hvilke der blev fundet en tilsvarende vare. Desuden omfattede de varekontrolnumre, der ikke sælges af EU-erhvervsgrenen, varettyper, der var egnede til anvendelse i sektorerne for klæbemidler, polymerisation og papir, og er dermed tilsvarende og i direkte konkurrence med andre varettyper, der fremstilles og sælges af EU-erhvervsgrenen til samme anvendelsesformål, også selv om de ikke anvendes til fastsættelsen af prisunderbud.

- (434) Denne påstand blev derfor afvist.
- (435) De samme parter anmodede om yderligere oplysninger vedrørende de detaljerede beregninger af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne pr. varekontrolnummer. De anmodede navnlig om: i) de varekontrolnumre, som EU-erhvervsgrenen sælger, ii) de gennemsnitlige salgsmængder og salgspriser pr. varekontrolnummer og iii) de detaljerede underbuds- og målprisunderbudsmargener pr. varekontrolnummer. De samme parter påstod med henvisning til Rettens afgørelse i Jindal-sagen (sag T-301/16, Jindal Saw Ltd og Jindal Saw Italia SpA mod Kommissionen), at sammenligningen mellem eksportpriser og EU-erhvervsgrenens salgspriser ikke var blevet foretaget i samme handelsled, da størstedelen af importen fra Kina blev solgt via ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere og ikke forretningsmæssigt forbundne importører, mens EU-erhvervsgrenen solgte direkte til slutkunderne, og at Kommissionen derfor burde foretage en justering for handelsled.
- (436) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 19 kunne Kommissionen ikke afsløre de ønskede data for hver varetype. Offentliggørelsen af en sådan detaljeringsgrad vil gøre det muligt enten direkte eller med supplerende markedsoplysninger at rekonstruere fortrolige salgs- eller produktionsdata for de enkelte EU-producenter.
- (437) Med hensyn til påstandene om justering for handelsled analyserede Kommissionen prisen på EU-markedet ved salg til slutbrugere i forhold til salget til distributører og konstaterede ingen konsekvente prisforskelle for de forskellige handelsled. Desuden fremgik det ikke af andre oplysninger i sagen, at der var behov for en justering for handelsled. Kommissionen konkluderede derfor, at en justering for forskelle i handelsled ikke var berettiget i den foreliggende sag.
- (438) Wacker hævdede også, at Kommissionen vurderede de prismæssige virkninger af den pågældende import for EU-erhvervsgrenen i hele den betragtede periode (ud over beregningen af underbud i undersøgelsesperioden) på grundlag af de gennemsnitlige importpriser uden justering for told, omkostninger efter import og askeindhold.
- (439) Denne påstand måtte afvises. Ifølge Kommissionens sædvanlige praksis blev underbudsmargenerne kun beregnet for undersøgelsesperioden. De prismæssige virkninger for hele den betragtede periode blev imidlertid taget i betragtning i forbindelse med udviklingen i importpriserne. For at vurdere en sådan udvikling på et sammenligneligt grundlag i årenes løb var der ikke behov for justeringer. Selv når der tages hensyn til de gennemsnitlige omkostninger efter importen og tolden for hele den betragtede periode, var de kinesiske priser desuden stadig betydeligt lavere end EU-erhvervsgrenens priser, hvilket således bekræfter det betydelige underbud, der konstateredes for undersøgelsesperioden.

4.5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.5.1. Generelle bemærkninger

- (440) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.
- (441) Med henblik på vurderingen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysninger fra klageren, som blev krydstjekket med oplysninger fra de øvrige EU-producenter, brugere og importører og tilgængelige officielle statistikker (Eurostat). De makroøkonomiske data vedrørte samtlige EU-producenter.
- (442) Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvareelserne fra de stikprøvedtagne EU-producenter. Med hensyn til den anden stikprøvedtagne EU-producent, Wacker, skal det bemærkes, at de fremlagte oplysninger ikke omfattede de mikroøkonomiske indikatorer, da virksomheden kun producerede til bunden anvendelse og derfor ikke havde noget salg af samme vare på det frie marked. Derfor vedrørte de mikroøkonomiske data kun den stikprøvedtagne EU-producents salg på det frie marked, dvs. Kuraray Europe GmbH. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (443) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet og dumpingmargenens størrelse.
- (444) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.5.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (445) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 4

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2016	2017	2018	Undersøgelsesperiode
Produktionsmængde (ton)	129 310	120 807	123 492	114 235
Indeks	100	93	95	88
Produktionskapacitet (ton)	145 684	145 684	145 684	145 684
Indeks	100	100	100	100
Kapacitetsudnyttelse	89 %	83 %	85 %	78 %
Indeks	100	93	95	88
Produktionsmængde på det frie marked i alt (i ton)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	600 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Indeks	100	86	82	75

Kilde: Klagen og verificerede spørgeskemabesvarelser

- (446) I løbet af den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens produktionsmængde med 12 %. Dette fald i produktionen påvirkede næsten udelukkende de to eneste EU-producenter, der sælger på det frie marked, da produktionsmængden for de EU-producenter, der kun producerer til det bundne forbrug, forblev forholdsvis stabil.
- (447) Den indberettede kapacitet forblev den samme i den betragtede periode. Den indberettede kapacitetsudnyttelse faldt markant og skyldtes en betydelig reduktion af produktionsmængden, som skete hos de EU-producenter, der solgte på det frie marked, med henblik på at reducere produktionsomkostninger og tab. Faktisk var hver af de to producenter nødt til at nedlægge en del af deres produktionslinjer i perioden 2017-2018 på grund af præsset fra dumpingimporten.
- (448) Faldet i kapacitetsudnyttelsen skal derfor udelukkende tilskrives den reduktion af produktionen, som blev foretaget af de to EU-producenter, der solgte på det frie marked.
- (449) Efter den anden supplerende fremlæggelse af oplysninger hævdede Solutia, at faldet i EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse ikke fulgte tendensen i importen fra Kina, da kapacitetsudnyttelsen steg fra 2017 til 2018, hvor importen steg, og faldt i UP, hvor også importen fra Kina faldt.

- (450) Dette argument måtte afvises. For det første steg EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse fra 2017 til 2018 med 2 procentpoint, mens forbruget på det frie marked steg med 7 procentpoint. Desuden steg importen fra Kina i samme periode med 23 % i mængde, og markedsandelen øgedes med yderligere 14 %. Derfor kunne EU-erhvervsgrenen selv med en stigende efterspørgsel ikke øge sin produktion betydeligt, da dens priser konstant blev underbudt af den stigende dumpingimport. For det andet faldt EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse med 7 procentpoint i UP, og EU-forbruget på det frie marked faldt med 3 procentpoint, mens importen fra Kina forblev stabil (faldt med 395 ton) og øgede sin markedsandel yderligere med 3 procentpoint.

4.5.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (451) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

Salgsmængde og markedsandel

	2016	2017	2018	Undersøglesperiode
Salgsmængde på EU-markedet i alt (i ton)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Indeks	100	95	82	73
Markedsandel	35 %-40 %	35 %-40 %	25 %-30 %	25 %-30 %
Indeks	100	99	79	73

Kilde: Klagen og verificerede spørgeskemabesvarelser

- (452) På trods af det relativt stabile forbrug faldt EU-erhvervsgrenens salgsmængde på det frie marked med 27 % i den betragtede periode.
- (453) Dette førte til et fald i EU-erhvervsgrenens markedsandel på det frie marked fra [35 %-40 %] i 2016 til [25 %-30 %] i UP, dvs. et fald på 27 %.

4.5.2.3. Vækst

- (454) EU-forbruget (på det frie marked) forblev stabilt i den betragtede periode, mens EU-erhvervsgrenens salgsmængde på det frie marked i Unionen faldt med ca. 27 %. EU-erhvervsgrenen oplevede dermed et tab i markedsandele, hvorimod markedsandelen for importen fra det pågældende land steg i den samme periode.

4.5.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

- (455) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Beskæftigelse og produktivitet

	2016	2017	2018	Undersøglesperiode
Antal ansatte (FT.Æ)	370	313	324	327
Indeks	100	85	88	88
Produktivitet (enhed/ansat)	350	386	382	349
Indeks	100	110	109	100

Kilde: Klagen og verificerede spørgeskemabesvarelser

- (456) EU-erhvervsgrenens beskæftigelsesniveau faldt i den betragtede periode på grund af nedgangen i produktionen og produktionskapaciteten hos de EU-producenter, der solgte på det frie marked. Dette resulterede i en reduktion af arbejdsstyrken på 12 % uden at tage hensyn til indirekte beskæftigelse.
- (457) Da produktionsmængden også faldt, forblev EU-erhvervsgrenens produktivitet forholdsvis stabil i den betragtede periode. Dette viser, at EU-erhvervsgrenen var villig til at tilpasse sig de ændrede markedsvilkår for at forblive konkurrencedygtig.

4.5.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (458) Dumpingmargenerne lå alle væsentligt over minimalniveauet. Virkningen af de faktiske dumpingmargenens størrelse på EU-erhvervsgrenen var betydelig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra det pågældende land.
- (459) Dette er den anden antidumpingundersøgelse vedrørende den pågældende vare. Den foregående undersøgelse blev afsluttet i 2008 uden indførelse af foranstaltninger, og der fandtes ingen data til vurdering af virkningerne af en eventuel tidligere dumping.

4.5.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (460) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Salgspriser i Unionen

	2016	2017	2018	Undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig enhedssalgspris på det frie marked (EUR/kg)	1,50-2,50	1,50-2,50	1,75-2,75	1,75-2,75
Indeks	100	100	111	114
Produktionsomkostninger pr. enhed (EUR/kg)	1,50-2,50	1,50-2,50	2,00-3,00	2,00-3,00
Indeks	100	104	119	124

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser

- (461) Ovenstående tabel viser udviklingen i EU-erhvervsgrenens enhedssalgspris på det frie marked i Unionen i forhold til de tilsvarende enhedsproduktionsomkostninger. Salgspriserne har i gennemsnit været lavere end enhedsproduktionsomkostningerne siden begyndelsen af den betragtede periode.
- (462) EU-erhvervsgrenens enhedsproduktionsomkostninger steg med 24 % i den betragtede periode. Stigningen i omkostningerne skyldtes hovedsagelig højere omkostninger for det vigtigste råmateriale, VAM. I samme periode steg salgspriserne med 14 %, men dette var ikke tilstrækkeligt til at opveje stigningen i råmaterialepriserne som følge af den kinesiske imports betydelige pristryk.

4.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (463) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2016	2017	2018	Undersøglesperiode
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (indeks)	100	109	104	109

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser

- (464) I den betragtede periode steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat med næsten 9 %. Denne stigende tendens blev konstateret hos begge de stikprøvedtagne EU-producenter.

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

- (465) De stikprøvedtagne EU-producenteres lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Lagerbeholdninger

	2016	2017	2018	Undersøglesperiode
Slutlagre (ton)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeks	100	64	59	60

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser

- (466) I den betragtede periode faldt slutlagrene med 40 %. Faldet skyldes en specifik beslutning truffet af den stikprøvedtagne EU-producent, som sælger på det frie marked. Da virksomheden var udsat for tab på salget som følge af presset fra dumpingimporten, så den ikke nogen økonomisk begrundelse for at opbygge lagre, da efterspørgslen efter virksomhedens vare var faldet.

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at rejse kapital

- (467) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos de stikprøvedtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2016	2017	2018	Undersøglesperiode
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	– 0,5 % – 5,0 %	– 5 % – 10 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 10 % – – 15 %
Indeks	100	– 279	– 199	– 548
Likviditet (1 000 EUR)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	– 500 – 5 500
Indeks	100	922	535	–80

	2016	2017	2018	Undersøglesperiode
Investeringer (1 000 EUR)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeks	100	49	26	28
Investeringsafkast	– 0,5 % – 5,0 %	– 2,5 % – 7,5 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 7,5 % – 12,5 %
Indeks	100	– 209	– 132	– 368

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser

- (468) Kommissionen beregnede rentabiliteten for den stikprøveudtagne EU-producent, der var aktiv på det åbne marked, som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på det frie marked i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.
- (469) Rentabiliteten udviklede sig negativt i den betragtede periode: tabene opstod i løbet af alle fire år fra [– 0,5 % – 5 %] i 2016 til [– 10,0 % – 15 %] i UP. Denne tendens blev hovedsagelig påvirket af pristrykket fra den kinesiske import, som ikke gjorde det muligt for den stikprøveudtagne EU-producent at forhøje priserne som reaktion på omkostningsstigningerne
- (470) Nettoliquiditeten er udtryk for EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Tendensen for nettoliquiditeten varierede meget i den betragtede periode, hovedsagelig som følge af ikkekontante udgifter, såsom afskrivninger, og forværredes i undersøgelsesperioden.
- (471) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Investeringsafkastet var generelt negativt i den betragtede periode efter en faldende tendens i lighed med rentabiliteten. I samme periode reducerede EU-erhvervsgrenen sine investeringer med 72 %. EU-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital er blevet hårdt ramt af tabene i den betragtede periode, hvilket fremgår af faldet i investeringerne.

4.5.4. Konklusion vedrørende skade

- (472) Alle skadesindikatorer udviste en negativ tendens i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens produktionsmængde faldt med omkring 12 %, og salgsmængden på det frie marked faldt med 27 %. I betragtning af det relativt stabile forbrug førte dette til et fald i EU-erhvervsgrenens markedsandel på det frie marked fra [35 % – 40 %] i 2016 til [25 % – 30 %] i undersøgelsesperioden, dvs. et fald på 10 procentpoint.
- (473) Mens salgspriserne steg med 14 % i den betragtede periode, var dette ikke tilstrækkeligt til at opveje stigningen i enhedsproduktionsomkostningerne til trods for EU-erhvervsgrenens bestræbelser på at forbedre effektiviteten ved at øge produktiviteten pr. ansat. Som reaktion på presset fra dumpingimporten reducerede EU-erhvervsgrenen produktionsmængderne, hvilket til gengæld øgede enhedsomkostningerne. Sammen med stigningen i råmaterialepriserne, som EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at overvælde, forårsagede dette et prisfald og et pristryk i forhold til EU-erhvervsgrenens priser og dermed et fald i rentabiliteten.
- (474) Som følge af ovennævnte tendenser faldt EU-erhvervsgrenens rentabilitet fra [– 0,5 % – 5 %] i 2016 til [– 10,0 % – 15 %] i undersøgelsesperioden.
- (475) Med hensyn til det bundne marked analyserede og vurderede Kommissionen tallene for dette marked, hvor det var relevant, som forklaret i afsnit 4.2.
- (476) I dette særlige tilfælde udgjorde det bundne forbrug imidlertid ca. en fjerdedel af det samlede EU-forbrug og bestod næsten udelukkende af bundne overførsler inden for samme virksomhed eller gruppe af virksomheder. Sådanne interne overførsler er ikke repræsentative for de faktiske markedstransaktioner netop på grund af karakteren af concerninterne transaktioner. Desuden kommer disse overførsler ikke ind på det frie marked, da varen anvendes fuldt ud af de integrerede producenter til videre forarbejdning. Som følge heraf er det bundne marked ikke udsat for direkte konkurrence fra importen fra det pågældende land.
- (477) Kommissionen konkluderede derfor, at EU-erhvervsgrenens resultater med rimelighed kunne undersøges ved hovedsagelig at henvise til aktiviteten på det frie marked som beskrevet i betragtning 404 og 405.

- (478) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen blev påført væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.
- (479) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Wacker, at faldet i EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet måtte tilskrives den anden EU-producent, som solgte til det frie marked (dvs. Sekisui). Ifølge Wacker var reduktionen en forretningsmæssig beslutning forud for undersøgelsesperioden og ikke forårsaget af importen fra Kina. Wacker hævdede, at virksomheden bevidst havde besluttet at trække sig tilbage fra EU-markedet, og at de negative indikatorer såsom produktion, salg og beskæftigelse derfor ikke burde anvendes som bevis for skade.
- (480) Kommissionen var ikke enig i dette synspunkt. For det første tyder de beviser, der blev indsamlet i løbet af undersøgelsen, på, at faldet i produktion og salg skyldtes pristrykket fra importen fra Kina. Der er ingen beviser for, at denne konklusion ikke ville være korrekt. For det andet reducerede ingen af de to EU-producenter, der solgte på det frie marked, uigenkaldeligt deres produktionskapacitet, jf. betragtning 447. Producenterne reducerede blot deres produktion ved ikke at anvende alle deres produktionslinjer. Denne reduktion af kapacitetsudnyttelsen fandt sted i den betragtede periode og blev således taget i betragtning som led i vurderingen af udviklingstendenser i samme periode. Endvidere er argumentet om, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne sælge sin produktion, forkert. Det er ikke økonomisk rentabelt at producere noget, der ikke vil kunne sælges til en rimelig markedspris.
- (481) Wacker hævdede også, at reduktionen i produktionen og salget hos Sekisui var en fordel for klageren, som øgede sit salg med 6 % mellem 2016 og 2017. Kommissionen bemærkede imidlertid, at EU-erhvervsgrenen i samme periode oplevede et fald i sit samlede salg på 5 %, mens de kinesiske eksporterende producenter øgede deres salg på EU-markedet med 25 % og øgede markedsandelen med 7 procentpoint. Påstanden blev derfor afvist.
- (482) Endvidere hævdede Wacker, at Kommissionen ikke undersøgte EU-erhvervsgrenens eksportsalg i sin vurdering, da eksportstatistikkerne efter virksomhedens opfattelse viser, at EU-producenternes salg af PVA udgjorde en stor del af EU-erhvervsgrenens salg på det frie marked. CCCMC gentog dette argument efter den anden supplerende fremlæggelse af oplysninger.
- (483) Dette argument måtte afvises. De oplysninger, der blev indsamlet i løbet af undersøgelsen, viste, at eksportsalget fra den stikprøveudtagne EU-producent på det frie marked forblev forholdsvis stabilt i den betragtede periode, og — hvad der er endnu vigtigere — at det samlede set udgjorde en ubetydelig mængde sammenlignet med EU-producentens samlede salg på det frie marked i Unionen.
- (484) Wacker og en anden part, Wegochem, gjorde gældende, at Kommissionen ikke analyserede EU-erhvervsgrenens import og videresalg. Parterne hævdede, at EU-erhvervsgrenen ifølge deres opfattelse selv stod for en stor del af importmængden fra tredjelande.
- (485) For det første bemærkede Kommissionen, at der var flere producenter i andre tredjelande end klageren og Sekisui. For det andet viste undersøgelsen, at klagerens videresalg var begrænset og udgjorde [0,5 % – 2 %] af EU-producentens samlede salg på det frie EU-marked i den betragtede periode. Desuden faldt videresalget med 50 % i den betragtede periode. Påstanden blev derfor afvist.
- (486) De samme to parter fremførte yderligere, at nogle af oplysningerne i det generelle oplysningsdokument, nemlig likviditet og lagerbeholdninger, ikke svarede overens med den ikkefortrolige udgave af klagerens spørgeskema-besvarelse.
- (487) I den forbindelse præciserede Kommissionen, at visse data blev ændret og korrigeret af Kommissionen efter kontrollen i overensstemmelse med dens sædvanlige praksis. Dette forklarer de forskelle, der er påpeget af de pågældende parter.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (488) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen sikrede sig, at eventuel skade forvoldt af andre faktorer end dumpingimporten fra det pågældende land ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Disse faktorer er: importen fra andre tredjelande, udviklingen i råmaterialepriserne, selvforskyldt skade og en EU-producents ukorrekte fremstilling af data.

5.1. Dumpingimportens virkninger

- (489) Importen fra det pågældende land og dens markedsandel steg med 53 % i den betragtede periode. Denne stigning var væsentligt højere end udviklingen i forbruget på det frie marked i samme periode, som faldt med [0,5 % – 2 %]. Samtidig mistede EU-erhvervsgruppen 27 % af sin salgsmængde og markedsandel. Desuden underbød priserne på importen fra det pågældende land, selv om den var forholdsvis stabil i den betragtede periode, EU-erhvervsgruppens priser med mellem 28,8 % og 36,7 % og med 30,0 % i gennemsnit. Følgelig faldt EU-erhvervsgruppens rentabilitet konstant og udgjorde tab på [- 10,0 % – 15 %] i undersøgelsesperioden.
- (490) Analysen af skadesindikatorerne i betragtning 398-478 viser, at EU-erhvervsgruppens økonomiske situation forværredes i den betragtede periode og faldt sammen med en stigning i dumpingimporten fra det pågældende land, og det konstateredes, at denne import underbød EU-erhvervsgruppens priser i undersøgelsesperioden og førte til et alvorligt pristryk, da EU-erhvervsgruppen ikke var i stand til at øge sine priser i takt med stigningen i produktionsomkostninger.
- (491) Desuden viste de oplysninger, der blev indsamlet i løbet af undersøgelsen, at de forskellige varetyper, der blev solgt af de kinesiske eksporterende producenter, konkurrerer fuldt ud med de varetyper, der sælges af EU-erhvervsgruppen, jf. afsnit 2.3.
- (492) Ahlstrom-Munksjö, Cordial og Wacker fremførte efter fremlæggelsen af oplysninger, at der ikke var noget tidsmæssigt sammenfald mellem stigningen i importen fra Kina og forværringen af EU-erhvervsgruppens situation. Efter deres opfattelse kunne den kendsgerning, at klagerens rentabilitet faldt betydeligt mellem 2016 og 2017, mens salgsmængden steg en smule, ikke tilskrives dumpingimporten. De påpegede også, at EU-erhvervsgruppen i undersøgelsesperioden mistede 11 % af sin salgsmængde, mens de kinesiske priser steg.
- (493) For det første forsøgte EU-erhvervsgruppen indledningsvis, som forklaret i betragtning 13, at holde trit med de kinesiske dumpingpriser for ikke at miste markedsandele, hvilket forklarer de tendenser, som virksomheden pegede på i 2016 og 2017. I denne periode steg EU-erhvervsgruppens priser ikke, selv om produktionsomkostningerne fortsatte med at stige. For det andet mistede EU-erhvervsgruppen samtidig 5 procentpoint af salgsmængden, mens importen fra Kina steg med 25 procentpoint, og salgspriserne faldt med 6 %. Selv om det er rigtigt, at importprisen fra Kina steg i undersøgelsesperioden, var den desuden stadig i gennemsnit 29 % lavere end EU-erhvervsgruppens priser, mens mængderne forblev konstante. Endelig steg EU-erhvervsgruppens produktionsomkostninger med 5 procentpoint, mens priserne kun steg med 3 procentpoint. I modsætning til denne påstand faldt EU-erhvervsgruppens negative tendenser således faktisk sammen med stigningen i importen fra Kina både i mængde og markedsandel i den betragtede periode.
- (494) Påstanden blev derfor afvist.
- (495) Wacker hævdede også, at klagerens rentabilitet fulgte en anden tendens end den, der fremgik af årsrapporten for 2017.
- (496) Årsrapporten omtaler klagerens globale aktivitet, hvoraf PVA kun er en del. Der kan derfor ikke drages nogen konklusion for så vidt angår et enkelt forretningsområde i de aggregerede tal. Kommissionen har indsamlet og verificeret specifikke data, som blev lagt til grund for dens konklusioner. Derfor blev dette argument afvist.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Import fra tredjelande

- (497) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Import fra tredjelande

Land		2016	2017	2018	Undersøgelsesperiode
Taiwan	Mængde (ton)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Indeks	100	94	113	108

Land		2016	2017	2018	Undersøgelingspe- riode
	Markedsandel	12 % – 15 %	12 % – 15 %	13 % – 16 %	13 % – 16 %
	<i>Indeks</i>	100	98	109	108
	Gennemsnitspris (EUR/ kg)	1,57	1,56	1,56	1,71
	<i>Indeks</i>	100	99	99	109
USA	Mængde (ton)	23 700	15 643	23 379	23 427
	<i>Indeks</i>	100	66	99	99
	Markedsandel	12 % – 15 %	9 % – 12 %	12 % – 15 %	12 % – 15 %
	<i>Indeks</i>	100	69	96	99
	Gennemsnitspris (EUR/ kg)	1,75	2,03	1,84	1,90
	<i>Indeks</i>	100	116	105	108
Japan	Mængde (ton)	14 980	15 410	14 655	14 522
	<i>Indeks</i>	100	103	98	97
	Markedsandel	8 % – 11 %	9 % – 12 %	7 % – 10 %	8 % – 11 %
	<i>Indeks</i>	100	107	94	97
	Gennemsnitspris (EUR/ kg)	2,33	2,50	2,65	2,82
	<i>Indeks</i>	100	107	114	121
Andre tredjelande	Mængde (ton)	7 419	3 885	2 813	4 033
	<i>Indeks</i>	100	52	38	54
	Markedsandel	3 % – 5 %	2 % – 4 %	1 % – 3 %	2 % – 4 %
	<i>Indeks</i>	100	55	37	55
	Gennemsnitspris (EUR/ kg)	2,29	1,98	2,14	2,23
	<i>Indeks</i>	100	86	93	97
I alt for alle tredje- lande undtagen det pågældende land	Mængde (ton)	67 064	54 734	64 448	64 656
	<i>Indeks</i>	100	82	96	96
	Markedsandel	38 % – 43 %	30 % – 35 %	36 % – 41 %	37 % – 42 %
	<i>Indeks</i>	100	85	93	96
	Gennemsnitspris (EUR/ kg)	1,88	1,98	1,93	2,06
	<i>Indeks</i>	100	106	103	109

Kilde: Eurostat, oplysninger i klagen og spørgeskemabesvarelser

- (498) Importen fra andre tredjelande kom hovedsagelig fra Taiwan, USA og Japan. Nogle af de japanske og amerikanske eksportører er forretningsmæssigt forbundet med EU-erhvervsgrenen, mens den taiwanske eksportør er forretningsmæssigt forbundet med en af de kinesiske eksporterende producenter.
- (499) I modsætning til de argumenter, der blev fremført af nogle interesserede parter, og som Wacker og Solutia gentog efter fremlæggelsen af oplysninger, faldt importen fra andre tredjelande, selv om den var betydelig med hensyn til markedsandel, med 4 % i den betragtede periode, og EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele gavnede udelukkende de kinesiske eksporterende producenter. Importpriserne fra disse tredjelande steg med 9 % i samme periode, selv om de i gennemsnit var 11 % lavere end EU-erhvervsgrenens priser. Mere præcist steg importpriserne fra den største eksportør fra andre lande end Kina, dvs. Taiwan, med 9 %, importpriserne fra USA steg med 8 %, mens importpriserne fra Japan steg med 21 %.
- (500) Importen fra andre tredjelande var derfor ikke kilden til den skade, der er beskrevet i betragtning 440-478.
- (501) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Wacker, den anden stikprøveudtagne EU-producent, at Kommissionen ikke foretog et korrekt skøn over importen fra Japan og Taiwan. Ifølge virksomheden tog Kommissionen ikke hensyn til de mængder, der importeredes under ordningen for aktiv forædling fra begge lande, og til, at dele af importen fra Japan efter virksomhedens opfattelse rent faktisk var PVA-copolymerer, dvs. en vare uden for anvendelsesområdet for den pågældende vare.
- (502) Påstanden vedrørende aktiv forædling måtte afvises. Ordningen for aktiv forædling henviser til varer, der importeres for at blive anvendt i Unionens toldområde i en eller flere forædlingsprocesser, og som derfor ikke frigives til salg på det frie marked i Unionen.
- (503) Hvad angår importen af PVA-copolymerer fra Japan, bekræftede Kommissionen, at Taric-kode 3905 30 00 10 faktisk udelukkende omfatter import af visse copolymerer til anvendelse som beskyttende belægning på wafere i forbindelse med fremstilling af halvledere⁽⁹⁴⁾.
- (504) Efter yderligere kontrol blev de mængder, der blev importeret til Unionen under Taric-kode 3905 30 00 10, fjernet fra importen, ikke kun fra Japan, men fra alle kilder, herunder Kina. Importmængden, forbruget og markedsandelene blev revideret i overensstemmelse hermed.
- (505) Wacker hævdede også, at Kommissionen kun fokuserede på de gennemsnitlige importpriser fra USA. Wacker mente, at visse importmængder er koncentreret i nogle få medlemsstater til meget lavere priser end de gennemsnitlige importpriser, som Kommissionen har taget i betragtning, og dette kunne derfor have haft en indvirkning på klagerens salg.
- (506) Argumentet måtte afvises, da Wackers påstand og data ikke er i modstrid med Kommissionens vurdering. Der kunne også konstateres et lignende prismønster for EU-erhvervsgrenens salg, da salgspriserne også afspejler de varetyper, som efterspørges af den brugerindustri, der er aktiv i de enkelte medlemsstater. I modsætning til Wackers argument indebærer den omstændighed, at de forskellige PVA-kvaliteter i vidt omfang er indbyrdes udskiftelige, ikke, at alle PVA-kvaliteter bør have samme pris. Selv hvis det var korrekt, at importprisen fra USA til Belgien i undersøgelsesperioden var 4 % lavere end den gennemsnitlige importpris, var importen til Tyskland i samme periode desuden 13 % dyrere end gennemsnitsprisen.
- (507) Ahlstrom-Munksjö gjorde efter fremlæggelsen af oplysninger også gældende, at klageren solgte PVA fra sine amerikanske fabrikker til lavere priser end for de kvaliteter, der fremstilles i Unionen.
- (508) Oplysningerne henviste imidlertid til forskellige PVA-kvaliteter, og det er derfor ikke muligt at foretage en sammenligning. Den kvalitet, der importeres fra USA, er desuden en copolymer og ligger således uden for den pågældende vares anvendelsesområde. Det skal derudover bemærkes, at det ud fra oplysningerne fremgår, at den omfattende prisstigning, der blev foretaget af klageren i Unionen, indtraf nøjagtig i den måned, hvor denne indstillede en af sine produktionslinjer. Det blev derfor bekræftet, at virksomheden var nødt til at hæve priserne generelt for at kompensere for den tabte produktion og de øgede faste omkostninger.
- (509) Dette argument blev derfor afvist.

5.2.2. Stigning i råmaterialeomkostningerne

- (510) En bruger fremførte, at stigningen i omkostningerne ved det vigtigste råmateriale (VAM) forvoldte skaden. Brugeren hævdede, at klageren, som ikke er integreret i leverandørledet, er nødt til at købe VAM på markedet og derfor er mindre omkostningseffektiv end de kinesiske eksporterende producenter eller de øvrige EU-producenter, der producerer VAM til eget forbrug.

⁽⁹⁴⁾ Trægtflydende blanding, hovedsagelig bestående af polyvinylalkohol (CAS RN 9002-89-5).

- (511) I modsætning til dette argument bekræftede de oplysninger, der blev indsamlet i løbet af undersøgelsen, at klageren køber VAM til en pris, der svarer til de gældende priser, som også er observeret hos andre kilder. I denne forbindelse havde stigningen i VAM-priserne også indflydelse på andre producenter på verdensplan, hvilket fremgår af prisudviklingen hos de eksporterende producenter fra Kina og tredjelande.
- (512) Som forklaret i betragtning 462 var EU-erhvervsgrenen desuden ikke i stand til at hæve sine priser i takt med stigningen i omkostningerne ved råmaterialer på grund af det markante pristryk fra den kinesiske import. Sammen med det betydelige tab af salgsmængder forårsagede dette et fald i EU-erhvervsgrenens priser og dermed rentabiliteten.
- (513) Denne påstand blev derfor afvist.
- (514) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte Wacker, at VAM-priserne faldt i første kvartal af 2019, og at klageren derfor burde have reduceret sine produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden i tråd hermed. Desuden hævdede CCCMC også, at Kommissionen undlod at analysere udviklingen i VAM-priserne i den fireårige periode i undersøgelsesperioden.
- (515) Disse argumenter måtte afvises. Wacker hævder, at VAM-prisen faldt i første kvartal af 2019, men oplyste ikke, at den samme pris steg igen i andet kvartal med 3 % og var 12 % højere i fjerde kvartal af 2019. Derfor er en udvikling pr. kvartal ikke relevant, da virksomhederne tager hensyn til den forventede prisudvikling ved regnskabsbehandlingen af produktionsomkostningerne (og salgsprisen) i det kommende år. Med hensyn til CCCMC's påstand viste de oplysninger, der blev indsamlet i løbet af undersøgelsen, at den gennemsnitlige markedspris på VAM i Unionen steg med 20 % i den betragtede periode.

5.2.3. *Selvforskyldt skade*

- (516) To andre brugere fremførte, at den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, var selvforskyldt, da en af de stikprøveudtagne EU-producenter foretog en uforholdsmæssig forøgelse af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G-omkostninger) i den betragtede periode.
- (517) Undersøgelsen viste, at forhøjelsen af SA&G-omkostningerne i PVA-aktiviteten hovedsagelig skyldtes faldet i salget. Da hovedparten af SA&G-omkostningerne er faste omkostninger, forhøjede faldet i salget og det deraf følgende fald i produktionsmængden andelen af disse omkostninger i forhold til enhedsproduktionsomkostningerne. Som nævnt i betragtning 473 var faldet i salget en følge af presset fra dumpingimporten på EU-markedet. Stigningen i SA&G-omkostningerne var derfor tæt forbundet med dumpingimporten og kan ikke betragtes som selvforskyldt skade.
- (518) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog Ahlstrom-Munksjö, Wacker og Wegochem deres påstand om, at klageren ikke reducerede sin produktion væsentligt i den betragtede periode, og at de faste omkostninger derfor ikke burde være steget.
- (519) Som forklaret i betragtning 447 måtte de to EU-producenter, der solgte på det frie marked, indstille en produktionslinje i den betragtede periode som en direkte konsekvens af dumpingimporten. Derfor påvirkede den reducerede kapacitetsudnyttelsesgrad de to producenters faste omkostninger.
- (520) Ahlstrom-Munksjö og Wacker hævdede også, at den planlagte seksugers nedlukning på grund af vedligeholdelsesarbejde på klagerens fabrik bidrog til at øge produktionsomkostningerne. Desuden gjorde Wacker opmærksom på, at klagerens produktionsomkostninger var uforholdsmæssigt høje.
- (521) Med hensyn til nedlukningen af fabrikken viste undersøgelsen, at den ikke i væsentlig grad påvirkede klagerens produktionsomkostninger, da den var planlagt i god tid i forvejen. Desuden steg klagerens produktionsomkostninger med 4 procentpoint i 2017 (året for nedlukningen), men steg med 15 procentpoint i 2018, hvor dumpingimporten steg yderligere og nåede op på en markedsandel på [30 % – 35 %].
- (522) Hvad angår omkostningerne, har Wacker ingen salgs- og administrationsomkostninger (og dermed lavere omkostninger), idet virksomheden kun fremstiller PVA til det bundne forbrug. Desuden viste de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, at klagerens produktionsomkostninger var på linje med de gennemsnitlige produktionsomkostninger for PVA-industrien.

- (523) Disse påstande afvises derfor.
- (524) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Wegochem, at klagerens lave rentabilitet efter virksomhedens opfattelse skyldtes uforholdsmæssigt høje afskrivningsomkostninger.
- (525) Kommissionen bekræfter, at klagerens afskrivningsomkostninger blev kontrolleret og revideret til kun at omfatte de omkostninger, der udelukkende vedrører den pågældende vare. Denne påstand blev derfor afvist.
- (526) En anden bruger hævdede og gentog sin påstand efter fremlæggelsen af oplysninger, at EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele skyldtes dens egne forretningsmæssige beslutninger, da den kraftige stigning i priserne mellem 2017 og UP tvang visse brugere af den pågældende vare til at skifte til de billigere kinesiske leverandører for at forblive konkurrencedygtige.
- (527) Selv om der var et tidsmæssigt sammenfald mellem prisstigningen og nedgangen i salget, er dette en direkte følge af dumpingimporten fra det pågældende land. PVA har flere anvendelsesmuligheder og fremstilles i forskellige kvaliteter. Som forklaret i betragtning 60 har nogle af disse kvaliteter en bred anvendelse og generelt en lavere pris, mens andre mere specialiserede kvaliteter, der er konstrueret til anvendelse med snævre specifikationer (f.eks. farmaceutiske produkter eller produktion af PVB-film) i gennemsnit er dyrere.
- (528) EU-erhvervsgrenen kan levere til alle de forskellige segmenter i aftagerindustrien. Importen af PVA fra Kina til priser, der underbød EU-erhvervsgrenens priser med 29,9 % i gennemsnit, tvang dog EU-erhvervsgrenen til at reducere sit produktionsniveau og koncentrere salget om kvaliteter med generelt noget højere salgspriser. Undersøgelsen viste imidlertid, at der også var et stigende pristryk på disse kvaliteter, hvilket har forværret EU-erhvervsgrenens situation yderligere.
- (529) Denne påstand afvises derfor.
- (530) En af de stikprøveudtagne ikke forretningsmæssigt forbundne importører hævdede, at klageren selv foretog dumping på EU-markedet, og at skaden derfor ville være selvforskyldt, og fremlagde bevis for et salg af PVA til en meget lav pris til EU-markedet, som var fremstillet af klagerens forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Singapore. Påstanden blev gentaget efter fremlæggelsen af oplysninger.
- (531) Undersøgelsen viste, at det påståede dumpingsalg fra Singapore rent faktisk vedrørte salg af et parti af »off-spec« PVA. Denne særlige type PVA er som regel resultatet af fejl i produktionsprocessen, og den sælges derfor til en meget lav pris på markedet, da den ikke passer til de generelle varespecifikationer.
- (532) Påstanden afvises derfor.
- (533) En anden bruger hævdede, at EU-erhvervsgrenens faldende salg ikke skyldtes dumpingimporten af PVA fra det pågældende land, men at det blev fremprovokeret af, at klageren nægter at levere sine varer til visse brugere, og den væsentlige skade var derfor selvforskyldt på grund af denne konkurrencebegrænsende praksis.
- (534) Som forklaret i afsnit 2.2 er EU-erhvervsgrenen i stand til og villig til at levere alle de forskellige former for PVA. Brugeren fremlagde ikke konkrete beviser for, at klageren nægter at levere. Tværtimod viste de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, klart, at erhvervsgrenen var i stand til og villig til at levere til alle brugere af den pågældende vare, jf. betragtning 13.
- (535) Brugeren gentog påstanden efter fremlæggelsen af oplysninger, men fremlagde ingen afgørende beviser for den påståede leveringsnægtelse, idet de fremlagte dokumenter kun vedrørte en uenighed om priserne mellem to parter.
- (536) Påstanden blev derfor afvist.

5.2.4. Bunden anvendelse

- (537) En bruger hævdede, at de makroøkonomiske data fra den EU-producent, der blev fjernet fra stikprøven, kunne være misvisende, da faldet i salget af PVA kunne have været en bevidst forretningsmæssig beslutning for at øge salget af PVA til bundet forbrug og dermed salget i aftagerleddene.

- (538) Som forklaret i betragtning 441 evaluerede Kommissionen de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysninger i de efterprøvede spørgeskemabesvarelser og i klagen, som blev krydstjekket med data fra de øvrige EU-producenter, brugere og importører og tilgængelige officielle statistikker (Eurostat).
- (539) I betragtning af det høje samarbejdsniveau var Kommissionen i stand til at danne sig et nøjagtigt billede af salget af PVA til det bundne og det frie marked sammen med et meget detaljeret billede af de forskellige segmenter i aftagerleddet og disse segmenters forbrug af PVA.
- (540) Hvad angår faldet i PVA-salget hos den ovennævnte EU-producent, viste de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, under alle omstændigheder et parallelt fald i produktionen af PVA af samme størrelsesorden i den betragtede periode. Kommissionen fandt derfor, at faldet i salget ikke skyldtes en stigning i det bundne forbrug.
- (541) Denne påstand afvises derfor.
- (542) To brugere hævdede, at klagerens beslutning om at koncentrere sig om det bundne forbrug for produktion af PVB-film var årsagen til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (543) Undersøgelsen viste dog, at stigningen i klagerens bundne forbrug var betydeligt langsommere i den betragtede periode end faldet i salgsmængden. Desuden har klagerens bundne forbrug af PVA været stabilt i de seneste to år og kan derfor ikke forklare den forværrede situation i de seneste år og navnlig i undersøgelsesperioden. Samtidig har erhvervsgrenen stadig en uudnyttet produktionskapacitet på mindst 30 000 ton, som ikke kan absorberes af produktionslinjerne for PVB-film.
- (544) Påstanden blev derfor afvist.
- (545) Ahlström-Munksjö, Solutia, Wacker og Wegochem gentog efter fremlæggelsen af oplysninger, at klagerens bundne forbrug steg betydeligt i den betragtede periode (dvs. med 25 %). Kommissionens udtalelse om, at klagerens bundne forbrug steg betydeligt langsommere i den betragtede periode end faldet i salgsmængden, var derfor ukorrekt.
- (546) Kommissionen bekræfter, at dens udtalelse var korrekt, og præciserer, at selv om klagerens bundne forbrug steg i procent i den betragtede periode, var faldet i salget i absolutte mængder markant større end stigningen i mængden af PVA (i ton), som klageren anvendte til det bundne forbrug.
- (547) Påstanden blev derfor afvist.

5.3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (548) Der var et klart tidsmæssigt sammenfald mellem den betydelige stigning i importen fra det pågældende land og forværringen af EU-erhvervsgrenens situation.
- (549) Kommissionen har også undersøgt andre skadesfaktorer og har ikke fundet andre faktorer, der bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (550) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, skyldtes dumpingimporten fra det pågældende land, og at ingen andre faktorer, betragtet hver for sig eller samlet, bidrog til den væsentlige skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen.

6. UNIONENS INTERESSER

- (551) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 undersøgte Kommissionen, om den klart kunne konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde til trods for konstateringen af skadevoldende dumping. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

6.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (552) Undersøgelsen har vist, at EU-erhvervsgrenen lider væsentlig skade på grund af virkningerne af dumpingimporten fra det pågældende land, der underbød EU-erhvervsgrenens priser og forårsagede et betydeligt tab af markedsandele og førte til tab i den betragtede periode, jf. betragtning 440-550.

- (553) EU-erhvervsgrenen vil få gavn af foranstaltninger, som sandsynligvis vil hindre en yderligere stigning i importen fra Kina til meget lave priser. Uden foranstaltninger vil de kinesiske producenter fortsætte med at dumpe PVA på EU-markedet og dermed forhindre EU-erhvervsgrenen i at sælge PVA med en passende fortjeneste, hvilket således forårsager yderligere væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen.

6.2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser

- (554) Seks ikke forretningsmæssigt forbundne importører var villige til at samarbejde. Tre blev udtaget til stikprøven og indsendte spørgeskemaabesvarelser. Alle tre importører var imod indførelsen af foranstaltninger, idet de hævdede, at de vil være til skade for deres virksomhed og være imod PVA-brugernes interesser i Unionen.
- (555) For de stikprøveudtagne ikke forretningsmæssigt forbundne importører varierer den vægt, som den pågældende vare udgør i forhold til disse importørers samlede omsætning, fra 10 % til 40 %. Det blev anslået, at der var ca. 20 ansatte, der var beskæftiget med den pågældende vare.
- (556) Alle tre importører var rentable, og fortjenstmargenen syntes at være tilstrækkelig til at absorbere i det mindste en del af tolden. Kommissionen bemærkede endvidere, at importen fra andre tredjelande stadig udgør den største markedsandel i Unionen. Indførelsen af foranstaltninger ville derfor ikke have en betydelig negativ prisseffekt på importørerne, men nogle af dem ville være nødt til at skifte leveringskilder, hvilket ville medføre yderligere omkostninger for disse importører.
- (557) En importør hævdede, at indførelsen af foranstaltninger ville skade importørerne, da slutbrugerne i Unionen ville ophøre med at købe PVA med oprindelse i Kina, og begynde at købe alternative ikkePVA-baserede varer eller blandinger af PVA og andre varer produceret uden for Unionen.
- (558) I denne forbindelse skal det for det første bemærkes, at PVA's indvirkning på brugernes omkostninger varierer fra segment til segment, jf. afsnit 6.3.
- (559) Desuden viste undersøgelsen, at muligheden for at erstatte PVA med alternative varer, selv om det i teorien er muligt, ville være meget kompliceret, og at stigningen i PVA-omkostningerne sandsynligvis ikke ville være den afgørende faktor. Nogle af de alternative varer er allerede betydeligt dyrere end PVA og ikke miljøvenlige, da de ikke er biologisk nedbrydelige lige som PVA.
- (560) Hvad angår blandinger af varer, viste undersøgelsen, at transportomkostningerne spiller en større rolle end råmaterialeomkostningerne. Disse blandinger fremstilles sædvanligvis af PVA og andre vandopløste tilsætningsstoffer. Vandprocenten (og vægten) gør transporten dyrere. Det er derfor ikke sandsynligt, at indkøb af disse PVA-baserede blandinger fra producenter, der er etableret uden for Unionen, vil stige betydeligt på grund af antidumpingtolden på den pågældende vare.
- (561) Denne påstand blev derfor afvist.
- (562) To importører hævdede, at EU-produktionen af PVA ikke var tilstrækkelig til at dække efterspørgslen, og at EU-markedet for PVA derfor var stærkt afhængigt af import, hvilket også fremgår af det toldfrie kontingent for import af PVA på 15 000 ton/år, der blev indført fra 2014 af Rådet for Den Europæiske Union⁽⁹⁵⁾.
- (563) I denne forbindelse var de største leverandører til EU-markedet stadig PVA-producenter i tredjelande (nemlig Taiwan, USA og Japan), som allerede tegnede sig for [37 % – 42 %] af EU-forbruget på det frie marked. Undersøgelsen har desuden vist, at flere brugere købte PVA fra forskellige leverandører i Kina, fra EU-erhvervsgrenen og fra producenter i tredjelande på samme tid. Endelig skal det bemærkes, at EU-erhvervsgrenen stadig har en uudnyttet kapacitet på omkring 30 000 ton, der kan leveres til EU-markedet.
- (564) Da der således er en stor efterspørgsel efter PVA, vil indførelsen af foranstaltninger ikke bidrage til risikoen for forsyningsknaphed i betragtning af niveauet for den foreslåede told og de alternative kilder, der er til rådighed. Denne påstand blev derfor afvist.
- (565) En importør hævdede, at indførelsen af foranstaltninger ville skade små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i Unionen, navnlig i forbindelse med den nuværende covid-19-krise. Den fremførte, at antidumpingtolden på PVA med oprindelse i det pågældende land ville medføre yderligere forstyrrelser i en sektor, der allerede er hårdt ramt af ovennævnte krise.

⁽⁹⁵⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1340/2014, (EU) nr. 713/2014, (EU) 2015/2448, (EU) 2016/2389, (EU) 2018/2070.

- (566) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at de foreslåede antidumpingforanstaltningers indvirkning på brugernes omkostninger varierede fra segment til segment og var blevet grundigt vurderet, jf. afsnit 6.3.
- (567) I betragtning af det høje samarbejdsniveau var Kommissionen desuden i stand til at danne sig et nøjagtigt billede af salget af PVA til det bundne og det frie marked sammen med et meget detaljeret billede af de forskellige segmenter i aftagerleddet.
- (568) Endelig analyserede Kommissionen både EU-erhvervsgrænsens og brugernes økonomiske situation, også i lyset af betydningen af forsyningsstabiliteten, idet Unionen uden EU-erhvervsgrænsen ville miste ca. [50 % – 60 %] af sin forsyningskapacitet⁽⁹⁶⁾ af et kritisk materiale såsom PVA.
- (569) Påstanden blev derfor afvist.

6.3. Brugernes interesser

- (570) PVA anvendes, jf. betragtning 55, som tilsætningsstof, udgangsstof eller aktivt stof af hovedsagelig fire brugerindustrier i Unionen til: i) produktion af PVB-harpikser, der anvendes til fremstilling af PVB-film, ii) produktionen af polymerisationsapplikation og emulsioner iii) produktion af papir og karton, og iv) produktion af klæbemidler.
- (571) PVB-producenter var de største brugere af PVA og tegnede sig for ca. 40 % af PVA-forbruget i Unionen. Polymerisation tegnede sig for ca. 20 %, mens produktion af papirkemikalier og tilsætningsstoffer tegnede sig for henholdsvis 16 % og 14 % af det samlede forbrug af PVA.
- (572) Ved indledningen af undersøgelsen blev 49 kendte brugere i Unionen kontaktet og opfordret til at samarbejde. Én PVB-producent: Solutia, tre producenter af papir og karton: Ahlstrom-Munksjö, Papierfabrik August Koehler og Paul & Co, tre producenter i segmentet for polymerisation og emulsioner: Wacker, FAR Polymers og Celanese og én producent af klæbemidler: Cordial gav sig til kende. Alle gjorde indsigelse mod mulige foranstaltninger vedrørende importen af PVA med oprindelse i det pågældende land, bortset fra Celanese, som indtog en neutral holdning.

6.3.1. Producenter af PVB-film

- (573) Hvad angår den primære anvendelse af PVA (PVB-film), skal det bemærkes, at klageren selv konkurrerer direkte med brugerne af den pågældende vare i PVB-sektoren, da en del af virksomhedens PVA-produktion anvendes til fremstilling af PVB-film.
- (574) PVB-harpiks fremstilles ved acetalisering af PVA (PVA's reaktion med butyraldehyd) og blandes derefter med blødgørere og ekstruderes for at fremstille PVB-film. PVA udgør op til 27 % af omkostningerne ved fremstilling af PVB. PVB-film anvendes hovedsagelig som et lag mellem to glasplader i bilindustrien (ferruder) eller i byggesektoren (sikkerhedsglas).
- (575) Solutia var den største producent af PVB-film i Unionen. Sammen med klageren og den anden EU-producent, der sælger på det frie marked, tegnede de sig for næsten hele produktionen af PVB-film i Unionen. Brugerne fremstillede også PVA til eget forbrug. Virksomheden tegnede sig for næsten 1/5 af det samlede EU-forbrug af PVA (det bundne og det frie marked).
- (576) Brugerne hævdede, at antidumpingforanstaltninger på PVA ville få omfattende negative konsekvenser for sektoren for PVB-film. Da klageren samtidig var en stor producent af PVB-film og producent og leverandør af PVA, ville en eventuel antidumpingforanstaltning ikke kun påvirke produktionsomkostningerne for varen i aftagerleddet, men ville også påvirke konkurrencen med producenter af PVB, som f.eks. brugerne. Solutia og Wegochem gentog denne påstand efter fremlæggelsen af oplysninger. Brugerne hævdede desuden, at den nye fabrik til produktion af vandopløselig PVB-film, som klageren planlægger at åbne i Polen, vil øge klagerens bundne forbrug af PVA yderligere og skærpe den manglende EU-kapacitet med hensyn til levering af PVA. Solutia gentog disse påstande efter den anden supplerende fremlæggelse af oplysninger.
- (577) For det første skal det bemærkes, at selv om størstedelen af EU-producenterne af PVA og PVB-film var vertikalt integrerede, besluttede de hver især at koncentrere deres produktionskapacitet i leverandør- eller aftagerleddet som led i deres forretningsstrategi. I den forbindelse var brugerne selv en producent af PVA og PVB-film ligesom de to andre EU-producenter. Produktionen af vandopløselig film er desuden hovedsagelig baseret på PVA-copolymerer, som ikke er omfattet af den pågældende vare og indkøbes fra produktionsanlæg i tredjelande, og kan derfor ikke påvirke klagerens forsyningskapacitet af standard (homopolymer) PVA.

⁽⁹⁶⁾ Det frie marked og det bundne forbrug i alt.

- (578) For det andet har undersøgelsen vist, at brugeren havde en strategi med flere leverandører med henblik på produktion af PVA til eget forbrug, og i vidt omfang anvendte alternative forsyningskilder til PVA fra EU-erhvervs-grenen, de eksporterende producenter i Kina og producenter i tredjelande. Desuden har EU-erhvervs-grenen, jf. betragtning 563, stadig en uudnyttet kapacitet på 30 000 ton til at forsyne EU-markedet, og antidumpingtoldens niveau vil ikke forhindre Solutia i fortsat at købe PVA fra Kina, jf. betragtning 588.
- (579) Endelig viste undersøgelsen, at den foreslåede antidumpingtolds indvirkning på brugerens produktionsomkostninger og rentabilitet i betragtning af andelen af importen fra det pågældende land i dennes samlede PVA-forbrug og andelen af PVA i virksomhedens produktionsomkostninger ville være begrænset, selv med de gældende foranstaltninger.
- (580) Med hensyn til den påståede risiko for konkurrencebegrænsende adfærd fra EU-erhvervs-grenens side bemærker Kommissionen, at der ikke blev fremlagt beviser til støtte for denne udtalelse, og desuden har EU-erhvervs-grenen konstant leveret store mængder PVA til PVB-industrien. Desuden viste undersøgelsen også, at PVB-industrien køber PVA via leveringskontrakter, der beskytter den mod prisudsving og forsyningsmangel. Endelig skal det bemærkes, at de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter gør det muligt for Kommissionen at revidere de foreslåede foranstaltninger i brugernes interesse, hvis der foreligger afgørende beviser for konkurrencebegrænsende praksis.
- (581) På grundlag af ovenstående blev disse påstande afvist.
- (582) Solutia anmodede også om fritagelse for den foreslåede antidumpingtold under proceduren for særligt anvendelsesformål for produktionen af PVB-film. Virksomheden hævdede, at de foreslåede foranstaltninger ville have en meget stor finansiel indvirkning på rentabiliteten af produktionen af PVB-film, at kun få leverandører kunne opfylde specifikationerne, og at varen ikke er indbyrdes udskiftelig med andre varer.
- (583) Kommissionen vurderede virksomhedens anmodning på grundlag af alle de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, og de bemærkninger, der blev modtaget efter fremlæggelsen af oplysninger.
- (584) I modsætning til, hvad Solutia har gjort gældende, fastslog undersøgelsen som forklaret ovenfor, at den foreslåede antidumpingtold ville få begrænsede virkninger for brugernes produktionsomkostninger og rentabilitet.
- (585) Desuden havde Solutia en strategi med flere leverandører med henblik på produktion af PVA til eget forbrug, og anvendte i vidt omfang forskellige forsyningskilder til PVA fra EU-erhvervs-grenen, de eksporterende producenter i Kina og producenter i tredjelande. Selv om det er korrekt, at godkendelsesprocessen af en ny PVA-leverandør er vanskelig og langvarig, findes der tre andre producenter på verdensplan, som er i stand til at levere NMWD PVA med lavt askeindhold. Kommissionen bemærker endvidere, at antidumpingtoldens niveau ikke forhindrer leverandører fra Kina i fortsat at eksportere PVA til rimelige priser. Endelig er PVB-film den primære anvendelse i aftagerleddet for PVA, og Solutia er en af de førende på markedet i dette segment. Indrømmelsen af en sådan fritagelse under proceduren for særligt anvendelsesformål ville derfor i alvorlig grad risikere at undergrave virkningen af foranstaltningerne. Anmodningen blev derfor afvist.
- (586) Efter den anden supplerende fremlæggelse af oplysninger hævdede Solutia, at Kommissionen ikke uddybede de data og den begrundelse, der blev anvendt for at betegne indvirkningen på dens rentabilitet som »ubetydelig«. Desuden hævdede virksomheden, at det var nødvendigt at have adgang til alle PVA-leverandører til rimelige priser for at opretholde forsyningsikkerheden og en rimelig fortjeneste, og Kommissionen begrundede derfor ikke, hvordan antidumpingtoldens niveau ikke ville forhindre Solutias leverandør fra Kina i fortsat at eksportere.
- (587) Kommissionen præciserede, at virkningen på Solutias rentabilitet blev beregnet på følgende måde: først fastsatte Kommissionen andelen af omkostningerne ved PVA fra Kina i virksomhedens samlede produktionsomkostninger, som blev kontrolleret under kontrolbesøget. Kommissionen øgede derefter virksomhedens PVA-omkostninger med den foreslåede told, der blev anvendt på den mængde af PVA, der blev købt af Kina. Kommissionen fandt, at toldens virkning for Solutia faktisk var relevant i absolutte tal, men at den var begrænset i forhold til virksomhedens samlede omkostningsstruktur. Endvidere tog Kommissionen ikke hensyn til visse antagelser, som virksomheden havde fremsat, vedrørende den fremtidige udvikling af PVA-priserne, da de faktiske oplysninger viste, at disse antagelser ikke var relevante, og da Solutia ikke fremlagde underliggende beviser for det modsatte. Af fortrolighedshensyn blev de nærmere oplysninger og de tal, der blev anvendt i Kommissionens beregning, kun meddelt virksomheden i et særskilt dokument.

(588) Kommissionen mener derfor, at antidumpingtolden i betragtning af den begrænsede indvirkning på Solutias rentabilitet ikke ville være til hinder for, at virksomheden fortsat kan købe PVA af Kina, og virksomheden vil derfor fortsat have adgang til alle sine PVA-leverandører. Dertil kommer, at i modsætning til virksomhedens påstand om, at foranstaltningerne også ville påvirke dennes konkurrencemæssige stilling over for andre PVB-producenter, viser den begrænsede indvirkning på Solutias omkostningsstruktur og rentabilitet også, at der ville være en begrænset indvirkning på deres konkurrenceevne.

(589) Påstanden blev derfor afvist.

(590) Solutia hævdede også, at den omstændighed, at PVB-film er den primære anvendelse af PVA i aftagerleddet, og at Solutia er en af de førende på markedet i dette segment, blot er antagelser, der ikke er underbygget af fakta.

(591) I modsætning til denne påstand viste de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, at produktionen af PVB-film udgjorde mindst [30 % – 40 %] af det samlede PVA-forbrug i Unionen, og at den derfor er langt den største af de forskellige anvendelser af PVA i aftagerleddet. Endvidere bemærkede Kommissionen, at Solutia ud af fire producenter af PVB-film på EU-markedet havde en betydelig markedsandel og derfor med rimelighed kunne betragtes som en af de førende virksomheder på markedet på grundlag af de oplysninger, som virksomheden havde fremlagt i sin besvarelse af spørgeskemaet.

6.3.2. Polymerisationsapplikationer og producenter af emulsioner

(592) PVA anvendes også i polymerisationsapplikationer, da det letter den nøjagtige kontrol af korndannelsen og den deraf følgende struktur i emulsioner og maling for at regulere den færdige vares viskositet.

(593) To brugere, FAR Polymer og Celanese, og den anden stikprøveudtagne EU-producent af PVA, som kun fremstillede PVA til det bundne forbrug, Wacker, gav sig til kende og samarbejdede i forbindelse med proceduren. FAR Polymer og Wacker gjorde indsigelse mod de potentielle foranstaltninger og hævdede, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ikke ville være i Unionens interesse.

(594) Desuden hævdede Wacker, at produktionen af PVA i Unionen ikke var tilstrækkelig til at dække efterspørgslen efter denne vare, og at EU-markedet for PVA derfor i høj grad var afhængigt af import. Efter partens opfattelse har importen fra det pågældende land dækket et uopfyldt behov på markedet, som ikke kan dækkes af andre lande.

(595) Desuden hævdede virksomheden, at de kinesiske eksporterende producenter med den gældende antidumpingtold ville blive forhindret i at få adgang til markedet. Derfor ville de to EU-producenter, der sælger på det frie marked (som er forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter i USA, Japan og Singapore), dominere EU-markedet og kunne anvende højere priser, hvilket ville være til skade for Unionens brugere.

(596) Begge brugere gentog deres påstande efter fremlæggelsen af oplysninger.

(597) Hvad angår det første punkt, har undersøgelsen vist, at indvirkningen på brugerens rentabilitet ville være ubetydelig, selv med den gældende antidumpingtold, da PVA-andelen af produktionsomkostningerne for de brugere, der opererer i dette segment, udgør [3 % – %] af de samlede omkostninger.

(598) Hvad angår forsyningsstabiliteten, har EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 563, stadig har en uudnyttet kapacitet på mindst 30 000 ton. Desuden var de største leverandører til EU-markedet PVA-producenter i tredjelande (nemlig Taiwan, USA og Japan), som allerede tegnede sig for [37 % – 42 %] af EU-forbruget. Endelig skal det bemærkes, at den stikprøveudtagne EU-producent havde en strategi med flere leverandører og derfor ikke kun købte PVA til sit forbrug hos producenterne i Kina.

(599) Med hensyn til det sidste punkt skal følgende bemærkes:

(600) For det første var den største eksportør til EU-markedet, jf. betragtning 497 og 498, (efter Kina) Taiwan med en markedsandel på [13 % – 16 %], og de taiwanske producenter er ikke forretningsmæssigt forbundet med EU-erhvervsgrenen.

(601) For det andet blev der også importeret betydelige mængder fra USA og Japan (markedsandele på hhv. [12 % – 15 %] og [8 % – 11 %]), hvor der er mindst tre producenter, som ikke er forretningsmæssigt forbundet med EU-erhvervsgrenen. Desuden havde importen fra andre tredjelande, selv om den var faldende i den betragtede periode, stadig den største markedsandel på det frie marked i Unionen (ca. [37 % – 42 %]), og priserne for importen fra andre tredjelande var i gennemsnit 11 % lavere end EU-erhvervsgrenens priser.

- (602) For det tredje som forklaret i betragtning 598 købte Wacker allerede PVA til eget forbrug af flere forskellige leverandører.
- (603) Endelig skal det bemærkes, at antidumpingforanstaltningerne har til formål at genskabe retfærdig konkurrence og lige konkurrencevilkår på EU-markedet, og at de ikke har til formål at forhindre import fra de pågældende lande. I dette specifikke tilfælde blev det i undersøgelsen fastslået, at antidumpingtold ikke ville forhindre brugere af PVA i fortsat at købe varen til en rimelig pris af Kina, hvilket underbygges af konklusionerne i betragtning 597, nemlig at tolden ville have en minimal indvirkning på brugernes omkostninger og rentabilitet i segmentet for polymerisation og emulsioner.
- (604) På grundlag af ovenstående blev disse påstande afvist.
- (605) Wacker anmodede om fritagelse for den foreslåede antidumpingtold under proceduren for særligt anvendelsesformål, jf. artikel 254 i EU-toldkodeksen. Wacker hævdede i sin anmodning, at virksomheden havde brug for endnu en kvalificeret leverandør for at undgå en situation, hvor EU-erhvervsgrenen nægter at levere. Desuden mente Wacker, at indførelsen af told ville påvirke priserne på PVA-markedet i negativ retning.
- (606) Kommissionen vurderede virksomhedens anmodning på grundlag af alle de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, og de bemærkninger, der blev modtaget efter fremlæggelsen af oplysninger.
- (607) For det første foretog Wacker allerede en betydelig del af sine indkøb hos EU-erhvervsgrenen og fremlagde ingen beviser for EU-producenternes leveringsnægtelse. Desuden viste undersøgelsen, at klageren, efter at Covid-19-pandemien var begyndt, leverede yderligere mængder af PVA med kort varsel til forskellige brugere i Unionen. For det andet bemærkede Kommissionen med hensyn til den påståede risiko for konkurrencebegrænsende adfærd fra EU-erhvervsgrenens side, at der ikke var blevet fremlagt beviser til støtte for denne udtalelse. Kommissionen mener desuden, at de mulige alternative forsyningskilder i tredjelande i betydelig grad begrænsede denne risiko. Endelig hører polymerisation og emulsioner til en af de primære anvendelser i aftagerleddet for PVA, og Wacker er en af de førende på markedet i dette segment. Indrømmelsen af en sådan fritagelse under proceduren for særligt anvendelsesformål ville derfor i alvorlig grad risikere at undergrave virkningen af foranstaltningerne. Denne anmodning blev derfor afvist.

6.3.3. *Producenter af papir og karton*

- (608) PVA anvendes til at forbedre styrken, absorptionen og udseendet af papir- og kartonvarer, coated papir og barrierebelægninger til release-baseret papir. Papirsegmentet tegnede sig for ca. 16 % af EU-forbruget af PVA.
- (609) Tre brugere i denne sektor, Ahlstrom-Munksjö, August Koehler og Paul & Co. og to brugersammenslutninger, CEPI og Assocarta, gav sig til kende i løbet af undersøgelsen efter fremlæggelsen af oplysninger og modsatte sig de mulige foranstaltninger med henvisning til interesserne for brugere i Unionen af den pågældende vare i dette segment.
- (610) Parterne hævdede og gentog deres påstande efter fremlæggelsen af oplysninger, at antidumpingtold på et vigtigt inputmateriale som PVA ville undergrave EU-papirindustriens bestræbelser på at kontrollere omkostningerne og dermed dens konkurrenceevne. De hævdede, at i betragtning af konkurrenceniveauet på papirmarkedet, især fra virksomheder i Asien og Stillehavsområdet, ville EU-papirproducenterne være dårligt stillet i forhold til producenter fra lande uden for EU, som ville have adgang til billigere PVA på et stærkt konkurrencepræget marked. Disse påstande blev gentaget efter den anden supplerende fremlæggelse af oplysninger.
- (611) I modsætning til brugernes argumenter viste undersøgelsen, at indvirkningen af PVA på papirindustriens produktionsomkostninger var ubetydelig [1 % – 2 %]. Indførelsen af antidumpingtold vil derfor have en minimal indvirkning på deres omkostninger og vil ikke i væsentlig grad påvirke deres rentabilitet.

- (612) Denne påstand blev derfor afvist.

6.3.4. *Producenter af klæbemidler*

- (613) PVA anvendes i klæbemiddelindustrien som hovedbestanddel ved fremstilling af lim. Dette segment tegnede sig for næsten 14 % af det samlede EU-forbrug af PVA.
- (614) Én producent i segmentet for klæbemidler gav sig til kende og modsatte sig foranstaltningerne. Virksomheden hævdede, at antidumpingforanstaltninger over for PVA i alvorlig grad ville påvirke dens rentabilitet, da virksomheden ikke ville være i stand til at vælte denne prisstigning over på sine kunder. Denne påstand blev gentaget af Cordial og Wegochem efter fremlæggelsen af oplysninger.

- (615) For så vidt angår klæbemiddelsektoren udgjorde PVA [40 % – 50 %]⁽⁹⁷⁾ af omkostningerne ved den færdige vare. I denne situation ser det ud til, at virksomheden ikke vil være i stand til at absorbere virkningen af den foreslåede antidumpingtold.
- (616) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte Kuraray og Sekisui, at Cordial efter deres opfattelse ikke kunne betragtes som en repræsentativ aktør i det specifikke segment for anvendelsen af klæbemidler. Efter deres opfattelse består Cordials varer af blandinger af højt PVA-indhold, som kun repræsenterer en mindre del af segmentet for anvendelse af klæbemidler.
- (617) De to EU-producenter fremførte, at PVA udgør ca. 2 % til 5 % af produktionsomkostningerne ved den omfattende anvendelse til emballageklæbemidler, og kun i visse specialiserede sektorer kunne virkningen af PVA være på op til 10 % – 20 %. En omkostningsvirkning på 80 % for PVA på Cordials aktiviteter kan derfor ikke antages at være repræsentativ for segmentet for klæbemidler.
- (618) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede Cordial også om fritagelse for den foreslåede antidumpingtold under proceduren for særligt anvendelsesformål i artikel 254 i EU-toldkodeksen. Denne anmodning var baseret på de særlige kendetegn ved virksomhedens varer, det begrænsede antal PVA-kvaliteter, den importerer i et specifikt samarbejde med dens eneste leverandør, den manglende mulighed for at absorbere den foreslåede told på grund af virksomhedens omkostningsstruktur og rentabilitetsniveau samt den manglende tilstedeværelse af andre brugbare alternativer, der ville gøre det muligt for virksomheden at forblive på markedet.
- (619) Kommissionen revurderede situationen for klæbemiddelproducenter og virksomhedens anmodning i lyset af de bemærkninger, der blev modtaget fra alle interesserede parter, navnlig Cordial, EU-erhvervsgruppen, Cordials kunder og andre brugere af klæbemidler.
- (620) På grundlag af alle de oplysninger, som flere interesserede parter fremlagde for Kommissionen efter fremlæggelsen af oplysninger, er Kommissionen enig med EU-erhvervsgruppen i, at Cordials situation ikke kan ekstrapoleres til hele klæbemiddelsektoren, hvor PVA i gennemsnit kun udgør 2 % til 5 % af produktionsomkostningerne ved den væsentlige anvendelse af klæbemidler (emballageklæbemidler).
- (621) I betragtning af den begrænsede vægt, som PVA normalt udgør af omkostningerne ved klæbemidler, viste undersøgelsen, at det var muligt at skifte leverandør, selv når der tages hensyn til behovet for en certificeringsproces, da foranstaltningernes virkninger på deres samlede omkostninger ikke ville være betydelige.
- (622) På den anden side kan man ikke nå frem til den samme konklusion, når man ser på Cordials særlige situation. Undersøgelsen viste, at en stor del af virksomhedens produktion vedrørte tørblandingsklæbemidler, der fremstilles og sælges i pulverform og er et nicheprodukt i sammenligning med almindeligt producerede flydende klæbemidler, der fremstilles på grundlag af PVA eller PVAc. Virksomhedens kunder har struktureret deres produktionsproces med henblik på at drage fordel af Cordials skræddersyede klæbemidler og for at opnå en omfattende besparelse i transportomkostningerne, jf. betragtning 626. Et skift til flydende klæbemidler vil betyde en omstrukturering af hele produktionsprocessen.
- (623) På grund af denne innovative vare er Cordials omkostningsstruktur ikke den samme som gennemsnittet i klæbemiddelindustrien. PVA udgjorde mindst [40 – 50 %] af omkostningerne for så vidt angår Cordial. Forskellene skyldes bl.a., at andelen af PVA, der anvendes pr. ton tørblandingsklæbemiddel, er højere end for flydende klæbemidler. I betragtning af de særlige kendetegn ved den vare, Cordial har udviklet, ville det være så godt som umuligt for virksomheden at skifte til ikkePVA-baserede varer, da det ville kræve en fuldstændig omformulering af klæbemidlernes sammensætning.
- (624) Med hensyn til alternative forsyningskilder vil et skift til EU-erhvervsgruppen eller andre kilder efter indførelsen af foranstaltningerne ikke være en mulighed for virksomheden. Virksomheden har allerede forsøgt at etablere nye partnerskaber, men på grund af dens beskedne størrelse var den ikke i stand til at etablere et langsigtet forhold til alternative leverandører (et langsigtet forhold ville være nødvendigt, hvis leverandørerne skulle tilpasse sig til Cordials produktkrav). Virksomheden fremlagde dokumentation for, at den tidligere har forsøgt at købe PVA af en taiwansk producent, men kunne ikke indgå nogen aftale, da denne producent udelukkende sælger via en forhandler i Unionen og ikke var villig til at tilpasse sine varer til Cordials krav. Kombineret med behovet for en certificeringsproces gør disse elementer det ikke rentabelt for virksomheden at skifte til andre leverandører.

⁽⁹⁷⁾ Dette tal er blevet revideret efter fremlæggelsen af oplysninger.

- (625) Endelig opererer virksomheden på et stærkt konkurrencepræget marked med meget små fortjenstmargener. I denne situation tyder beviserne på, at virksomheden ikke vil være i stand til at absorbere virkningen af den foreslåede antidumpingtold og højst sandsynligt ville gå konkurs.
- (626) Efter fremlæggelsen af oplysninger gav flere brugere af Cordials varer i papir- og kartonindustrien i aftagerledet sig til kende og var også imod foranstaltningerne. De hævdede, at udgifterne til klæbemidler fra Cordial udgjorde en betydelig del af deres produktionsomkostninger (ca. [10 % – 25 %]). Derfor vil eventuelle negative virkninger af foranstaltningerne på deres leverandør af tørblendingsklæbemidler også påvirke dem negativt. Desuden ville de skulle omstrukturere deres produktionsudstyr for at tilpasse det til brugen af en helt anden vare. Endelig vil et skift fra tørre til flydende klæbemidler også medføre en betydelig stigning i transportomkostningerne (1 ton tørstof svarer til 5 – 8 ton flydende klæbemidler).
- (627) Kommissionen undersøgte også virkningen af en eventuel toldfritagelse under en procedure for særligt anvendelsesformål for så vidt angår foranstaltningernes effektivitet. I denne forbindelse bemærkede Kommissionen, at markedssegmentet for klæbemidler udgjorde 17 % af EU-forbruget, og at den eneste producent af tørblendingsklæbemidler, der gav sig til kende, kun udgjorde 4 % af dette segment. Kommissionen konkluderede derfor, at indrømmelse af en sådan undtagelse ikke ville have en negativ indvirkning på foranstaltningernes effektivitet.
- (628) I betragtning af ovenstående besluttede Kommissionen undtagelsesvis at lade importen af PVA, der anvendes til fremstilling af tørblendingsklæbemidler, fremstillet og solgt som pulver til kartonindustrien, overgå til proceduren for særligt anvendelsesformål, jf. artikel 254 i forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽⁹⁸⁾. Proceduren for særligt anvendelsesformål vil være strengt begrænset til tørblendingsklæbemidler og vil under ingen omstændigheder omfatte andre varer (f.eks. flydende klæbemidler) fremstillet af klæbemiddelproducenter.
- (629) Efter den anden supplerende fremlæggelse af oplysninger anmodede Cordial Kommissionen om, at de virksomheder, der ønskede at benytte sig af fritagelsen under proceduren for særligt anvendelsesformål, blev omfattet af en procedure med forudgående godkendelse fra Kommissionen med henblik på at sikre, at de reelt fremstiller tørblendingsklæbemidler.
- (630) I denne forbindelse præciserede Kommissionen, at fritagelsen under proceduren for særligt anvendelsesformål som beskrevet i betragtning 628 ikke er virksomhedsspecifik, men finder anvendelse på alle producenter af tørblendingsklæbemidler uden forskelsbehandling. Desuden skal medlemsstaternes toldmyndigheder overvåge og anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 254 i forordning (EU) nr. 952/2013. Denne procedure fastsætter krav og kontroller, der sikrer, at fritagelser begrænses til det særlige anvendelsesformål som fastsat. Det er derfor ikke nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at Kommissionen træffer yderligere foranstaltninger.
- (631) Anmodningen blev derfor afvist.
- (632) Efter den anden supplerende fremlæggelse af oplysninger fremsatte klageren argumenter imod retsgrundlaget og effektiviteten, hvad angår Cordials fritagelse under proceduren for særligt anvendelsesformål. Klageren var af den opfattelse, at Cordial ikke udelukkende var involveret i fremstilling af tørblendingsklæbemidler, da den også producerede flydende klæbemidler og forhandlede PVA importeret fra Kina uden at anvende nogen omdannelsesproces.
- (633) Disse argumenter måtte afvises. Kommissionen har vurderet foranstaltningernes virkning for alle berørte parter og konkluderet, at det generelt ikke strider mod Unionens interesse at anvende foranstaltninger i denne sag. Som forklaret i betragtning 622-625 viste undersøgelsen imidlertid, at et meget begrænset antal brugere, der fremstiller tørblendingsklæbemidler, ikke ville være i stand til at absorbere foranstaltninger i modsætning til andre brugere af PVA. Kommissionen besluttede derfor at anvende proceduren i artikel 254 i forordning (EU) nr. 952/2013, hvilket er fuldstændigt i overensstemmelse med dens skønsmålinger. Desuden vil proceduren for særligt anvendelsesformål udelukkende være begrænset til fremstilling af tørblendingsklæbemidler og vil ikke omfatte andre varer, uanset om de fremstilles eller forhandles af klæbemiddelproducenter. Cordials køb af kinesisk PVA til enhver anden fremstilling eller handelsaktivitet (eller andre materialer i tørblendingsklæbemidler) vil derfor under ingen omstændigheder være omfattet af toldfritagelsen. Kommissionen minder om, at fritagelsen under proceduren for særligt anvendelsesformål er en byrdefuld procedure for brugere, der ønsker at drage fordel af den, og at de vil være underlagt streng toldkontrol, hvilket sikrer overholdelse.

⁽⁹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

- (634) To importører, Gamma Chimica og Carbochem, og en bruger, Far Polymers, gjorde efter den anden supplerende fremlæggelse af oplysninger gældende, at de betingelser, på grundlag af hvilke Kommissionen indrømmede fritagelse under proceduren for særligt anvendelsesformål til producenter af tørblandinger, også fandt anvendelse på dem. Virksomhederne anmodede derfor Kommissionen om at udvide proceduren for særligt anvendelsesformål til også at omfatte dem. Efter deres opfattelse sælger de i lighed med Cordial alle former for PVA og PVA-blandinger i pulverform eller flydende form, og deres kunder har struktureret deres produktionsproces med henblik på at anvende det blandede PVA, de leverer.
- (635) Kommissionen var ikke enig i, at disse virksomheder befandt sig i samme situation som producenter af tørblandingsklæbemidler.
- (636) De oplysninger, der blev indsamlet i løbet af undersøgelsen, viste, at størstedelen af den PVA, der blev importeret af Gamma Chimica og Carbochem, blot blev ompakket og solgt til slutbrugere. En mindre mængde blev blandet med tilsætningsstoffer eller opløst i vand i henhold til kundernes anmodninger. Ingen af disse processer udgør imidlertid i en reel omarbejdning af den pågældende vare. Selv for dette salg blev virksomhederne derfor stadig betragtet som importører, der forhandlede varer fremstillet af andre virksomheder. Proceduren for særligt anvendelsesformål finder kun anvendelse på slutbrugere og ikke på mellemlid. Fritagelsen under proceduren for særligt anvendelsesformål ville således slet ikke være en mulighed for disse to importører. Desuden viste undersøgelsen, i modsætning til virksomhedernes påstand, at der ikke var problemer med at finde alternative forsyningskilder, fordi deres PVA som bekræftet af virksomhederne i løbet af undersøgelsen ikke var underlagt tekniske begrænsninger. Endelig varierede PVA-andelen af importørernes omsætning, jf. betragtning 555 og 556, fra 10 % til 40 %, og deres rentabilitetsniveau blev anset for at være tilstrækkeligt til at absorbere i det mindste en del af tolden.
- (637) Far Polymers er aktiv i emulsions- og polymerisationssektoren. Som nævnt i betragtning 597 udgjorde PVA-andelen af brugernes produktionsomkostninger i dette segment [3 % – 7 %] af de samlede omkostninger. Far Polymers hævdede, at andelen af PVA, der anvendes pr. ton færdigvare, var på [10 % – 15 %]. De procentdele, som Far Polymers nævnte til støtte for sin påstand, henviste imidlertid til den anvendte varemængde og ikke til andelen af produktionsomkostningerne. Konklusionerne i afsnit 6.3.2 vedrørende emulsions- og polymerisationssektoren gælder derfor stadig for Far Polymers.
- (638) Kommissionen konkluderede, at ingen af disse virksomheder befandt sig i en situation svarende til den, der gælder for producenter af tørblandingsklæbemidler. Disse påstande blev derfor afvist.

6.4. Yderligere bemærkninger efter fremlæggelsen af oplysninger

- (639) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog en række parter, Ahlstrom-Munksjö, Carbochem, Cordial, Solutia, Wacker og Wegochem, argumentet om, at EU-markedet er stærkt afhængigt af import, og at EU-erhvervsgrenen ikke har tilstrækkelig kapacitet. De fremførte, at både KEG og Sekisui investerede i to anlæg i aftagerleddet, i Nederlandene og i Polen, hvilket vil øge deres bundne forbrug og dermed mindske deres kapacitet til at forsyne det frie marked. De fremførte også, at tredjelandene ikke udgør en brugbar alternativ kilde, da disse ikke har tilstrækkelig uudnyttet kapacitet. Solutia gentog denne påstand efter den anden supplerende fremlæggelse af oplysninger.
- (640) I modsætning til disse argumenter bekræftede undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenen har tilstrækkelig kapacitet til at forsyne det frie marked i Unionen, da den stadig råder over en uudnyttet kapacitet på 30 000 ton. Som forklaret ovenfor i betragtning 447 reducerede EU-erhvervsgrenen desuden ikke sin produktionskapacitet permanent, da den blot indstillede to produktionslinjer, der kan genaktiveres med kort varsel.
- (641) Med hensyn til anlægget i Nederlandene bemærkede Kommissionen, at der ikke forelå oplysninger om, hvornår det ville blive operativt. Desuden tydede oplysninger indsamlet i løbet af undersøgelsen på, at erhvervsgrenen vil indkøbe i hvert fald en del PVA-kvaliteter fra lande uden for Unionen. For så vidt angår anlægget i Polen bekræftede de oplysninger, der blev modtaget efter fremlæggelsen af oplysninger, at de hovedsagelig vil anvende copolymerer, som ikke er omfattet af varedækningen for den pågældende vare, og at disse copolymerer vil komme fra KEG's anlæg uden for Unionen.
- (642) Argumentet vedrørende tredjelandenes manglende forsyningskapacitet måtte også afvises, da de oplysninger, der blev indsamlet i løbet af undersøgelsen, bekræftede, at den taiwanske producent stadig har en betydelig uudnyttet produktionskapacitet.

- (643) Desuden gav en bruger i aftagerleddet i PVB- og -polymerisationssektoren, Saint Gobain, sig til kende og var imod de foreslåede foranstaltninger. Saint Gobain køber PVB-film til virksomhedens produktion af PVA-baseret genopløseligt pulver (RPD) til bil- og byggesektoren og flydende dispersioner af polymer (LDP) til fremstilling af gips og mørtel. RDP og LDP er varer til PVA-brugere, der er aktive i emulsions- og -polymerisationssektoren.
- (644) Saint Gobain fremførte, at vedtagelsen af den foreslåede antidumpingtold på PVA fra Kina ville få en betydelig indvirkning på virksomhedens aktiviteter. Som bruger af PVA-baserede varer ville tolden få en negativ indvirkning på købspriserne og dermed produktionsomkostningerne, og efter virksomhedens opfattelse var det usandsynligt, at nogen af de øgede omkostninger kunne væltes over på kunderne.
- (645) Kommissionen var uenig i denne påstand. Som forklaret ovenfor i betragtning 579 og 597 vil toldens virkning på brugernes omkostninger og rentabilitet i PVB- og polymerisationssektoren være af mindre betydning, og dermed vil virkningen på en yderligere sektor i aftagerleddet være ubetydelig. Disse påstande blev derfor afvist.

6.5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (646) Det er klart, at indførelsen af foranstaltninger er i EU-PVA-industriens interesse, da den sælger på det frie marked. Uden foranstaltninger vil de kinesiske producenter fortsætte med at dumpe PVA på EU-markedet, hvilket forhindrer EU-erhvervsgrænsen i at genvinde sin rentabilitet.
- (647) Det argument, som nogle brugere har fremført om, at Unionen er stærkt importafhængig med hensyn til sin forsyningsstabilitet, bør tages i betragtning, idet Unionen uden EU-erhvervsgrænsen vil miste ca. [50 % – 60 %] af sin forsyningskapacitet ⁽⁹⁹⁾ for PVA.
- (648) For så vidt angår brugere i PVB- og -polymerisationssegmenterne, er det vigtigt at påpege, at de kun købte en begrænset del af deres PVA-forbrug i Kina, og at virkningerne af eventuelle foranstaltninger for deres rentabilitet vil være ubetydelige. Papir- og klæbemiddelindustriens konkurrenceevne vil generelt heller ikke blive påvirket, da PVA kun tegner sig for en mindre del af dennes produktionsomkostninger. På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til, at det ikke var i Unionens interesse at opretholde de gældende foranstaltninger over for importen af PVA med oprindelse i det pågældende land.

7. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (649) På baggrund af Kommissionens konklusioner om dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at EU-erhvervsgrænsen påføres yderligere skade som følge af dumpingimporten af den pågældende vare.

7.1. Skadestærskel (skadesmargen)

- (650) For at fastlægge omfanget af foranstaltningerne fastsatte Kommissionen først det toldbeløb, der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrænsen.
- (651) Skaden ville blive afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrænsen kunne dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare på EU-markedet, som med rimelighed kunne forventes af en virksomhed af denne type i denne sektor under normale konkurrencevilkår, dvs. uden forekomst af dumpingimport.
- (652) EU-erhvervsgrænsens basisfortjenstmargen, der blev opnået før stigningen i dumpingimporten (2015), blev lagt til niveauet for investeringer, FoU og innovation på normale konkurrencevilkår, udtrykt i procent af omsætningen. Da dette beløb udgjorde mindre end 6 %, blev målfortjenesten fastsat til 6 %, hvilket er den minimumsmålfortjeneste, der skal anvendes i henhold til artikel 7, stk. 2, litra c).
- (653) Da der ikke blev fremsat krav i henhold til artikel 7, stk. 2, litra d), vedrørende nuværende eller fremtidige omkostninger i henhold til multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil eller i henhold til de opførte konventioner under Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), blev der ikke lagt yderligere omkostninger til den således fastsatte ikkeskadevoldende pris.

⁽⁹⁹⁾ Det frie marked og det bundne forbrug i alt.

- (654) Kommissionen fastsatte derefter skadestærsklen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter i det pågældende land, der indgik i stikprøven, som fastlagt ved beregningen af prisunderbud og den vejede gennemsnitlige ikkeskadevoldende pris på samme vare, som de EU-producenter, der indgik i stikprøven, solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi. Heraf følger, at den deraf følgende målprisunderbudsmargen var på 57,9 %.
- (655) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Wacker, at den ikkeskadevoldende pris for EU-erhvervs-grenen, som Kommissionen fastsatte pr. varekontrolnummer, burde korrigeres for at udelukke omkostningerne til de PVA-kvaliteter, der ikke blev solgt af de kinesiske virksomheder, og gjorde indsigelse mod den målfortjeneste på 6 %, som Kommissionen anvendte i beregningen. Med hensyn til Wackers første påstand præciserer Kommissionen, at den kun anvendte produktionsomkostningerne for de varekontrolnumre i EU-erhvervs-grenen, for hvilke den fandt et tilsvarende eksporteret varekontrolnummer.
- (656) For så vidt angår målfortjenesten, jf. betragtning 652, blev dette niveau fastsat i overensstemmelse med bestemmelsen i grundforordningens artikel 7, stk. 2, litra c). Derfor blev disse påstande afvist.
- (657) Skadestærsklen for »andre samarbejdsvillige virksomheder« og for »alle andre virksomheder« var defineret på samme måde som dumpingmargenen for disse virksomheder, jf. betragtning 393-396.

7.2. Endelige foranstaltninger

- (658) Der bør indføres endelige antidumpingforanstaltninger på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told i grundforordningens artikel 7, stk. 2. Kommissionen sammenlignede skadesmargenerne med dumpingmargenerne. Tolden bør fastsættes på niveauet for dumpingmargenen eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest.
- (659) På grundlag af ovenstående bør de endelige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Virksomhed	Dumpingmargen	Skadesmargen (%)	Endelig antidumpingtold
Shuangxin Group	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Sinopec Group	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Alle andre virksomheder	193,2 %	72,9 %	72,9 %

- (660) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejlede derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse todsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina og fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af todsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.
- (661) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽¹⁰⁰⁾. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den todsats, som finder anvendelse på den.

⁽¹⁰⁰⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

- (662) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (663) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁰¹⁾ er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i C-udgaven i *Den Europæiske Unions Tidende*, den første kalenderdag i hver måned.

7.3. Særlig overvågningsklausul

- (664) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.
- (665) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 3, stk. 1, bør medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og bør i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.
- (666) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.

8. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (667) Interesserede parter blev den 3. juli 2020 underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænkte at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af PVA med oprindelse i Kina.
- (668) De interesserede parter fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger. 17 parter fremsatte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger. Efter anmodning blev der afholdt høringer med Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec og Wegochem.
- (669) Efter de bemærkninger, der blev modtaget som svar på fremlæggelsen af oplysninger, blev de interesserede parter den 24. juli og den 6. august 2020 underrettet om yderligere kendsgerninger og betragtninger, som ikke var en del af den endelige fremlæggelse af oplysninger af 3. juli 2020. Der blev modtaget yderligere bemærkninger fra EU-erhvervsgrænsen, de kinesiske eksporterende producenter og flere brugere.
- (670) Efter anmodning blev der afholdt høringer med Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec og Wegochem.
- (671) Der blev taget behørigt hensyn til bemærkningerne fra de berørte parter, og konklusionerne er, hvor det har været relevant, blevet ændret i overensstemmelse hermed.
- (672) Det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036, har ikke afgivet udtalelse, og et simpelt flertal af udvalgets medlemmer var imod udkastet til Kommissionens gennemførelsesforordning. Kommissionen forelagde derefter igen udkastet til Kommissionens gennemførelsesforordning for appeludvalget i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁰²⁾.

⁽¹⁰¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁰²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(673) I overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011 har appeludvalget ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af polyvinylalkohol, også indeholdende ikkehydrolyserede acetatgrupper, i form af homo-polymer harpiks med en viskositet (målt i 4 % opløsning ved 20 °C) på mindst 3 mPa, men ikke over 61 mPa, og en hydrolysegrad på mindst 80,0 mol %, men ikke over 99,9 mol %, begge målt i henhold til ISO 15023-2-metoden, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 3905 30 00 (Taric-kode 3905 30 00 91).

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Shuangxin Group	72,9 %	C552
Sinopec Group	17,3 %	C553
Wan Wei Group	55,7 %	C554
Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilag I	57,9 %	Se bilag I
Alle andre virksomheder	72,9 %	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Folkerepublikken Kina. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.

4. De varer, der er beskrevet i stk. 1, fritages for den endelige antidumpingtold, hvis de importeres med henblik på fremstilling af tørblandingsklæbemidler, der fremstilles og sælges i pulverform til kartonindustrien. Disse varer overføres til proceduren for særligt anvendelsesformål, jf. artikel 254 i forordning (EU) nr. 952/2013, for at dokumentere, at de udelukkende importeres med henblik på ovennævnte anvendelsesformål.

5. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Hvis en ny eksporterende producent fra Folkerepublikken Kina fremlægger tilstrækkelig dokumentation for Kommissionen, kan bilaget ændres ved at tilføje den nye eksporterende producent til listen over samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven og derfor er omfattet af den relevante vejede gennemsnitlige antidumpingtoldsats, nemlig 57,9 %. En ny eksporterende producent skal dokumentere, at:

- denne ikke eksporterende de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i Folkerepublikken Kina i undersøgelsesperioden (1. juli 2018-30. juni 2019)
- at denne ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning, og
- at denne enten har eksporteret de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i Folkerepublikken Kina eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af den oprindelige undersøgelsesperiode.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven

Navn	Taric-tillægskode
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.	C555